Incipit ſcđa ps hie/
mal' breuiarij ſcꝫ de ſctis Et primo ꝺ
ſctis Saturnino. Criſanto ꝛ Daria
martyrib⁹ ſi venerint extra aduentū
dn̄i. Ad vſ̄. ꝑ oīa vt de martyribus
in feſtis coll'a. ſignat̄ cū coll'. ſequenti
ſine precib⁹ ¶ Coll'a.

Beatoꝝ martyrū tu/
orum dn̄e ſaturnini
criſanti. mauri ꝛ da
rie. nobis aſſit oratō
vt quos obſeq̄o veneramur: pio
iugiter expiamur auxilio P. Suf
fra. cōſue. Compl'. de tpe cū precibus
cōſue. ſine. pſ̄. Miſerē. Ad mat. In
uit. Regē martyꝝ. Et legit̄ noct. ſi/
ne ꝑcibus ex pſalterio ꝭm feriā ꝛ poſt
pſ̄. et añ. noctna. ꝺr̄ v. cū tribus R. ꝺ
martyrib⁹ ex cōi etiā ꝭm feriā. Lcōes
de vigilia beati andree. ſ. Stabat io/
han. vt infra. Te deū. nō ꝺr̄. Ad lau.
vt in cōi. Coll'. de ſctis vtſ̄ cū ſuffra:
triū lect. conſue. Ad pri. de tpe cū pre/
cib⁹ conſue. ſine pſ̄. Miſerere. Cete/
re horē mixtim. Veſpe de feſto ſeq̄n.
nihil ꝺ ſctis ſaturnino ꝛc. Si vo pre
dicti ſancti venerint in dn̄icaꝫ primā
aduent⁹ aut infra aduen. dn̄i. tūc ni/
hil ſeruabit̄ de eis necꝫ vſ̄ necꝫ mat.
ſꝫ pro tūc veſpe ꝛ cetera oīa dicunt̄ de
aduentu. fiet tn̄ mēoria cū coll'. tm̄ de
eis et hꝫ ante ſuffra. cōſue. ad matutī.
Ad mat. leget̄ Omel'. de vigil'. Sta/
bat iohā. vt infra. Cetera ſcꝫ Inuit.
R. et oīa de aduent. ¶☞ In vigilia
ſancti andree apl'i Ad mat. Scđm io
Nihil. tpe: Stabat (hannē ca. j.
iohes ꝛ ex diſcipulis ei⁹ duo:
ꝛ reſpiciens ieſum ambulantē di
xit. Ecce agn⁹ dei. Et audierūt eū
duo diſcipli loquentē ꝛ ſecuti ſunt
ieſum. Et reł. Omel'. vene. bede. pſ̄.

Narrante euāgeliſta frēs cha
riſſimi audiuim⁹: q̇a ſtabat
iohannes ꝛ ex diſcipulis ei⁹ duo: ſꝫ
nō eſt putandū: qꝛ ſine certi rōne
myſterij hoc relaturus euangeli/
ſta p̄miſerat ſteriſſe iohēm cū diſci
pulis: ieſum vo ambulaſſe: et illo
vtiqꝫ ambulaſſe vbi ſeq̄ntib⁹ ſe di/
ſcipulis iohānis māſionē in qua
habitabat oſtēderet: ceteraqꝫ hu/
iuſmodi que ſequētia lectiōis euā
gelice ꝯmemorant ſi enucleati⁹ di
ſcutiantur: inueniem⁹ celeſtibus
redundare myſterijs. Tu. ¶ L. ij.
Stabat eīm iohes ꝛ reſpexit ihm
qꝛ in magno iam culmine ꝑfectio
nis animi greſſum fixerat: vnde
iure celſitudinē diuine maieſtatiſ
mereret̄ intueri. Stabat qꝛ illam
virtutū arcē ꝯſcēderat a qua nul/
lis tētationū poſſit improbitatib⁹
deijci. Stabant cū illo et diſcipuli
qꝛ magiſteriū eius corde ſequebā
tur immobili. Tu aūt. ¶ L. tertia.
Et reſpiciēs inquit ieſum ambu/
lantem dicit. Ecce agnus dei. Am/
bulatio ieſu diſpenſationē incar/
natiōis q̄ ad nos venire ac nob̄ ex
empla viuēdi p̄bere dignat⁹ eſt in
ſinuat ſicut manſio ei⁹ eternitaꝫ
diuinitatis in qua ſemꝑ eſt patri
eq̄lis aptiſſime deſignat. Tu aūt.
Laud. ꝛc. oīa vtſ̄ dcm̄ eſt. Sciendū
ꝙ ſi feſtū beati andree venerit in prin
cipio aduent⁹ hoc eſt in prima dn̄ica
aduent⁹ dn̄i. tūc ibideꝫ ſeruabit̄. Et
ꝑ tunc cantabunt̄ prime veſp. integ/
liter de ſancto andrea ſicut ſubſcripte
ſunt. Et finita coll'. ipſius cū Bndi/
ẏ

camus. leget' cap̄ȝ. Erit in nouiſſi/
mis. lxxvij. Et deīn incipiat' R̄. Ec
ce dies veniūt. cū v̄. et repetitione et
Glia. ſicut p̄ſcriptū eſt ī ſabbato ad/
uent' dñi ad v̄ſ. cū hyno. v̄. pſ̄. mḡt
aī. Ecce nomē ſup mḡt. ꝛ coll'a. Ex
cita q̄ſ dñe. cū ſua cōcluſio. ꝛ Bñ
cam' dño. ꝛ nō plus. Siliter oēs ho
re cantant' de ſctō andrea. ¶ ☞ In fe
ſto beati Andree apl'i ad p'i. vſ̄ Aī.
U Nus ex duobus qui ſecuti
ſūt dominū erat andreas
frater ſymonis petri all'a
pſ̄. feria. ſcḿ q̄ fer. exigit. ¶ Capm.
B Enedictio dñi (Eccl'. xliiij. c.
ſup caput iuſti: idō dedit illi
hereditatē: ꝛ diuiſit ei partem in
tribubus duodeci: ꝛ inuenit gra/
tiā in ꝯſpectu oīs carnis. Deo. R̄
Vir iſte in p̄plo ſuo. vt. ſ. in. iij. noct̄.
A Ndrea pie ſancto ¶ Hym.
rum mitiſſime obtine no
ſtris erratib' veniā: ꝛ qui
grauamur ſarcina peccaminū ſb
leua tuis interceſſionib'. Annue
xp̄e ſctoꝝ dñe nobis p̄ hui' tibi cha
ri merita: vt qui te corā grauiter
delinq̄mus huius ſoluemur glo
ſis p̄cibus. Salua redēptor plaſ/
ma tuū nobile ſignatū ſctō vult'
tui lumīe nec lacerari ſinas frau/
de demonū: p̄pter quos mortis ex/
oluiſti p̄ciū. Vole captiuos eſſe
tuos famulos abſolue reos cōpe/
ditos erige: ꝛ quos cruore redemi
ſti p̄prio rex bone tecū fac gaudere
ppetim. Sit tibi ieſu bñdicte dñe
glia v̄tus honor ꝛ imperiū vna cū
patre ſctōq; paraclyto cū quib' re
gnas de' ante ſcl'a. Amē. v̄. In om
nē terrā exiuit ſonus eoꝝ. Et in fi/
nes orbis terre v̄ba eoꝝ. Sup ma
gnifi. Aī. Ambulās ih̄s iuxta ma
re galilee vidit petrū ꝛ andreā fra
trem ei': ꝛ ait illis. venite poſt me
faciā vos fieri piſcatores hominū
at illi relictis rhetib' et naui ſecu/
Q Veſum' (ti ſunt eū. ¶ Coll'.
q ops de': vt beatus andreas
ap̄lus tuū p̄ nobis imploret auxi
liū: vt a nr̄is reatibus abſoluti: a
cūctis etiā periclis eruamur. P.
Si fuerit extra aduentū cantat' ſuf/
fra. dupl'. feſti. Si v̄o infra aduentū
tunc dicitur ſuffra. de fer̄. et deinde d̄
dña. ꝛ non plus. Si vero aī. de fer̄.
fuerit de dña. tunc non dicit' ſuffr̄. cō
mune de eadem. ſic fiat p̄ totū aduen
tum De omibus ſctis non dicit' ſuff.
p̄ aduentū in feſtis dupl'. ¶ Ad cōpl'.
hym. Andrea pie. v̄. Vole. v̄. Sit.
Cap̄. vtſ̄. v̄. Nimis hono. Super
nunc di. aī. Ambulans ih̄s. vtſ̄. in
vſ̄. Kyriel'. ꝛc̄. vt in pſal'. Poſt Car/
nis. v̄. Nimis hoñ. Coll'. vtſ̄. ¶ Ad
mat. Inuit'. Adoremus glioſiſſi/
mū regem xp̄m Qui victorē p̄ cru
cis tropheū coronauit beatū an/
dream ap̄lm. ps̄. Venite. ¶ In. j.
noct̄. Aī Chriſtus me miſit ad iſtā
p̄uinciam vbi nō paruū populū
acq̄ſiui. pſ. Celi enar. v. Aī. Ego
ſi patibulum crucis expaueſcerē:
crucis gliam nō predicarē. pſ. Be
nedicā. ix. Aī Andreas ap̄lus dñi
magnū opatus eſt miraclm xp̄m
deum p̄dicando iugiter conuertit
p̄plm mirmidonū. pſ̄. Eructauit.
xiiij. v̄. In oēm terrā. ¶ Lcō prima
S Anctus andreas his verbis
p̄plum āmonuit dicens. No/
lite quietem dñi noſtri ieſu chriſti

in ſeditionē diabolicam excitare. Nā tradit⁹ dn̄s oēm patientiā p̄rebuit. Nō ꝯtēdit: nō clamauit: nec in plateis aliquis eū clamātē audiuit. Habete ḡ ſilentiū quietem ⁊ pacē. Et non ſolū meū martyriū nolite impedire: verūetiā voſ ip̄os q̄ſi athletas dn̄i p̄pate: vt vincat̄ minas intrepido aīo: plaga autē ꝑ tolerantiā corꝑis ſupantur. ℟. Duꝫ ꝑambularet dn̄s ſup mare ſecus littus galilee vidit petrū et andreā rhetia mittentes in mare vocauit eos dicēs. Venite poſt me faciā vos piſcatores hoīm. ℣. Erāt eū piſcatores ⁊ ait ill'. Veni. L. ij.

Hec et his ſilia ſancto andrea ap̄ſo ꝑ totā noctē admonēte dū lux diei in mane ꝓrūperet miſit egeas ꝓcōſul ⁊ adduxit ad ſe ſāctū andreā ac ſedēs ꝓ tribunali dixit. Eſtimaui te nocturna cogitatione reuocare animū tuū a ſtulticia ⁊ a xp̄i tui laude ceſſare: vt poſſes nobiſcū non amittere gaudia vite. Tu. ℟. Mox vt vocē dn̄i p̄dicantis audiuit beat⁹ andreas relictis rhetib⁹ quoꝝ vſu actuqꝫ viuebat etnē vite ſecut⁹ ē. Premia largientē. ℣. Ad vnius iuſſionis vocē petrus ⁊ andreas relict̄ rhetib⁹ ſecuti ſunt redēptorē. Pre. ¶ L. iij.

Sanctus andreas reſpondit. Gaudia tecū habere potero ſi credēs xp̄m obmittas culturas ydoloꝝ. Chriſtus eū me miſit ad iſtā ꝓuinciā: in qua nō ꝑuū populum dn̄o acquiſiui. Tu. L. ℟. Homo dei ducebat̄ vt crucifigeretur: ꝑplus aūt clamabat voce magna dicens. Innocens huius ſanguis ſine cauſa dāpnatur. ℣. Fact⁹ eſt cōcurſus ꝑploꝝ clamantiū ⁊ dicentitiū. Inno. Glia. Inno. ¶ In. ij. noctur. An̄. Dignū ſibi dn̄s cōputauit martyrē quē vocauit ap̄ſlum: dū eſſet in mari all'a. p̄s. Oēs gen. xv. An̄. Andreas xp̄i famulus dignus dei ap̄ls german⁹ petri ⁊ in paſſione ſocius. p̄s. Exaudi de⁹ depre. xviij. An̄. Vidēs andreas crucē cum gaudio dicebat: q: amator tu⁹ ſemp fui et deſideraui amplecti te o bona crux. p̄s. Exaudi deuſ orationē. xviij. ℣. Dediſti heredita

Tunc irat⁹ egeas ¶ L. cō qrta.
ꝓconſul iuſſit ap̄lum xp̄i tormētis affligi. Extēſus quoqꝫ ⁊ eleuat⁹ cū ceſus eſſet adduct⁹ eſt ante eum. Cui egeas dixit. Audi me andrea: ⁊ ab effuſione tui ſanguinis conſiliū reuoca. Qđ ſi non feceris crucis te faciaꝫ interire patibulo. Tu. ℟. Doctor bon⁹ ⁊ amicus di andreas ducit̄ ad crucē aſpiciēs a longe vidit crucē ſalue crux Suſcipe diſcipl'm ei⁹ qui pependit in te mgr̄ meus xp̄s. ℣. Salue crux q̄ in corꝑe xp̄i dedicata es et ex mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis ornata. Su(ſcipe.

Andreas rn̄dit ¶ L. v.
Ego crucis xp̄i ſeru⁹ ſum. et crucis tropheū optare debeo potius q̄ timere. Tūc indignat⁹ egeaſ cruci eū affigi p̄cepit: mādās hoc q̄ſtionariis: vt ligatis manib⁹ et pedib⁹ q̄ſi in eculeo tēderet̄ ne clauis affixus cito deficeret: ſꝫ cruciaret̄ potius longo cruciatu. Tu. ℟. O bona crux q̄ decorē ⁊ pulchritudinem ex mēbris dn̄i ſuſcepiſti accipe me ab hoībus ⁊ redde me ma

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

giſtro meo. Ut per te me recipiat
q̄ p te me redemit. ℣. Salue crux
E Unq3 eū car (vt̄s. Ut. ¶ L. vj
Nifices duceret: fact⁹ eſt ꝯcur
ſus maxim⁹ ꝑplor vociferantium
ac dicentiū. Juſtus homo ⁊ amic⁹
dei q̄d fecit vt ducat ad crucē? Sā/
ctus andreas rogabat ꝑplm vt nō
impediret curſu3 paſſionis eius:
gaudens ⁊ exultās ibat ⁊ a doctri
na ſua non ceſſans. Tu. ℟. Sal/
ue crux que ī corpe xp̄i dedicata es
⁊ ex mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis
ornata. Suſcipe diſcipulū ei⁹ q̄ pe
pendit in te. ℣. O bona crux q̄diu
deſiderata ⁊ iā ꝯcupiſcēti aīo ꝑpa
rata. Suſci. Glia. Suſci. ¶ In. iij.
noct. aū. Salue crux ꝓcioſa ſuſci/
pe diſcipulū ei⁹ q̄ pepēdit in te ma
giſter me⁹ xp̄s. ps̄. Confitebimur
xxj. Aū. Salue crux q̄ in corpe xp̄i
dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄
margaritis ornata. ps̄. Dn̄s reḡ.
exul. xxvij. Aū. Beatus andreas
orabat dicēs. dn̄e rex eterne glorie
ſuſcipe me pendentē in patibulo.
ps̄. Dn̄s reḡ. iraſ. xxviij. ℣. Annū/
ciauerūt. ¶ Scd̄m math. iiij.
IN illo tpe. Ambulans ih̄s iu/
xta mare galilee vidit duos frēs:
ſymonē qui vocat petr⁹ ⁊ andrea3
fratrē ei⁹ mittentes rhetia ſua in
mare. Et vocauit eos. Et reliqua.
Omel. venera. bede pſby. de ea.
H Udiſt frēs chariſſimi: q̄a ad
vnius iuſſionis vocē petrus ⁊ an
dreas relict rhetib⁹ ſecuti ſunt re
dēptorē. Nulla vo adhuc hūc facē
miracl'a viderāt. nihil ab eodē de
ꝑmio eterne retributiōis audierāt
⁊ tm̄ ad vnū dn̄i ꝓceptū hoc q̄d poſ
ſidere videbant obliti ſunt. Tu āt.
℟. Expandi man⁹ meas tota die
in cruce ad ꝑplm non credentē mi/
hi. Qui ambulant viā non bona3
ſed poſt pctā ſua. ℣. Deus vltionū
dn̄s de⁹ vltionū libere egit: exalta
re q̄ iudicas trā redde retributio/
Q nē ſupbis. Qui. ¶ L cō. viij.
Uanta nos ei⁹ miracula vi
dem⁹: quot flagellis affligimur:
q̄ntis minarū aſpiratib⁹ deterre/
mur et tm̄ vocantē ſequi ꝯtēnim⁹.
In celo iā ſedet q̄ de ꝯuerſione nos
āmonet: iam iugo fidei colla gen/
tiū ſubdidit: iā mūdi glia3 ſtrauit.
℟. Dilexit andreā dn̄s in odore3
ſuauitatis: dū pēderet in cruce di/
gnū ſibi ꝯputauit martyrē. Quē
vocauit aplm du3 eſſet in mari: et
iđo amicus dei appellat⁹ eſt. ℣. Ele
git eū dn̄s ⁊ excelſu3 fecit illū. Quē
Q Uid q̄ frēs kmi quid ¶ L. ix.
in ei⁹ iudicio dicturi ſum⁹: q̄
ab amore p̄ntis ſcli nec ꝓcept flec
timur: nec verberib⁹ emēdamur
Sz fortaſſe aliq̄s ſecū tacitis q̄ſtio/
nib⁹ dicat. Ad vocē dn̄icam vterq3
iſte piſcator: q̄d aut quantū dimi/
ſit qui pene nihil habuit? Sz hac i
re frēs kmi affectū debem⁹ potius
penſare q̄ cenſum. Multū reliq̄t
q̄ ſibi nihil retinuit. Tu. ℟. Vir
iſte in ꝑplo ſuo mitiſſim⁹ apparuit
ſctitate aūt ⁊ grā plen⁹ iſte eſt qui
aſſidue orat. Pro ꝑplo ⁊ ꝓ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me diligerent de/
trahebant mihi: ego aūt orabam.
Pro eo. Glia. Pro eo. Te deū dicat
in feſtis dupl. et ſemid. etiā ſi in aduē
tu fuerit. ¶ Ante laudes. ℣. Nimis
hono. Ad laud. Aū. Dilexit andre

am dn̄s in odorem̄ ſuauitatis all'a.
ps̄. Dn̄s reḡ. deco. vj. cū cet. an̄. Bi
duo viuēs pendebat i cruce p xp̄i
noie beat⁹ andreas ⁊ p̄dicabat po
pulo. An̄. Non me pmittas dn̄e
famulū tuū a te ſeparari: tēpus ē
vt cōmendes terre corp⁹ meū. An̄
Maximilla xp̄o amabilis tulit cor
pus apl'i ⁊ optimo loco cū aroma
tibus ſepeliuit. An̄. Qui pſeq̄ban
tur iuſtū dimerſiſti eos dn̄e in in/
ferno ⁊ i ligno crucis dux iuſti fu
it. Corde (iſti. ¶ Cap. Roma. x.
Creditur ad iuſticiā ore autē cō/
feſſio fit ad ſalutē: dicit em̄ ſcriptu
ra: omnis qui credit in illum non
cōfundet. Deo. v. Cōſtitues. Sup
bened. an̄. Concede nob̄ hominem̄
iuſtū: redde nobis hominē ſanctū
ne interficias hominē deo charū:
iuſtum manſuetū ⁊ pium̄. ¶ Coll'a.
Maieſtatem̄ tuā dn̄e ſupplicit
exoram⁹: vt ſicut eccleſie tue
beat⁹ andreas apl'us extitit p̄dica
tor ⁊ rector: ita apud te ſit pro nob̄
ppetuus intceſſor. P. Nulla ſuffr.
niſi fuerit infra aduentū. tunc dicat̄
tm̄ ſuffra. de feria. ⁊ non plus. Simili/
ter dicendū eſt in. ij. vs̄. ¶ Ad pri. hy̆.
Andrea pie. v. Dole. v. Sit ti. An̄.
Dilexit andreā. cū cap. vt̄s. in laud'
R. Xp̄e fili dei. cum ceteris. P⁹ Car
nis. v. Nimis hono. Coll'a vt̄s. in
lau. ⁊ nō plus. Ad. iij. hym. Annue.
v. Dole capti. v. Sit ti. an̄. Biduo
viuens. Cap. et coll'. vt̄s. in lau. R.
⁊. v. de apl'is. Ad ſextā hym. Salua.
v. Dole capti. v. Sit tibi. an̄. Non
me. Ad. ix. hym. Dole capti. v. Sit
tibi. an̄. Qui perſequebant̄. ¶ No
ta ſi feſtum andree venerit in vigilia
aduentus dn̄i tunc cantabuntur ſe/
cū de veſ. integraliter d' ſancto andrea
vt infra. Et finita coll'. ipſius cū Be
nedicamus dn̄o legetur Cap. Erit
i nouiſſimis. R. Ecce dies veniūt.
cum cete. de dn̄ica prima aduen. vt̄s.
in pri. vs̄. notatū eſt ſine ſuffra. Cō/
plet. vo ⁊c. de aduen. In ſcd'is veſp.
an̄. Iura. dn̄s. ps̄. Dixit dn̄s. xlj. cū
cete. an̄. et ps̄. require in cōi de apoſto
lis. hym. Andrea pie. Capm̄. Corde
creditur. vſ. Nimis hono. Super
magt. An̄. Dum perueniſſet bea/
tus andreas ad locum̄ vbi crux pa/
rata erat: exclamauit ⁊ dixit. o bo
na crux diu deſiderata: ⁊ iam ꝯcu
piſcenti animo preparata: ſecur⁹
et gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu
exultās ſuſcipias me diſcipulū ei⁹
qui pependit in cruce. Coll'. vt ſup.
ſine ſuffra. niſi fuerit in aduentu. tūc
tm̄ dicitur ſuffra. de feria. et non plus
¶ Notandū q̄ feſta ſancte barbare ⁊
ſancti annonis ſimul coincidunt vi/
delicet in quartam diem menſis decē
bris. Sed maior eccleſia Colon̄. anti
cipat ſemp barbaram in terciā diem
decembris cum̄ primis et ſcd'is veſpis
⁊ annōis manet i loco. niſi fuerit dn̄i
ca. tunc annōis poſticipabit̄ vt infra
dicetur. Et ſi eadem dies in quā bar
bara anticipatur fuerit dn̄ica. tūc fe/
ſtum ipſius poſticipabit̄ in terciā feri
am pxime ſequentē cum pri. veſpis
et ſuffra. de ſancto annone et de feria
et de dn̄a. Et pro tunc non habet ſecū
das vs̄. ppter feſtum̄ ſancti nicolai ſꝫ
tm̄ ſuffr.

¶ ☞ In feſto ſancte barbare virginis ⁊ martyris ad primas

vs̄. An̄. Barbara virgo dei virtu
te probata trophei: igne flagrās

fidei ſacrat hui⁹ feſta diei. ps ferial'
Añ. Virgo fide ſana ꝺ ſtirpe crea
ta ꝓphana: gaudia mũdana poſt
ponit ⁊ idola vana. Añ. Carceris
horroꝛ roſeo ꝑfuſa cruoꝛ: lāpadiſ
ardoꝛe patiť curuata doloꝛe. Añ.
Vbere truncata veſtimẽtis ſpoli
ata: hinc decollata ꝯſcendit regna
beata. Añ. Virgo moꝛte bona vi/
te redimita coꝛona: iuſticie zona ꝑ
cingi nos ꝑce dona. Cap. Qui glo
riať. vt in cõi virgi. lxxj. ℞. Virgo
xp̄i barbara pede fecit figuram in
domo abſida ī qua fuerat natato/
ria. Vbi egri diuerſe egritudinis
accipiũt remedia. ℣. Hec ē ſilis na
tatoꝛie ſiloe qua cecus nat⁹ vidẽs
factus eſt: hec piſcine pꝛobatice ſi/
milata eſt. Vbi. Gloꝛia. Vbi. Hẏ.

Gratuletur eccleſia laudũ
ꝯpmat pꝛeconia cantu re/
ſtetur gaudia ad barbare
ſolẽnia. Iſta ꝓ chꝛiſto ceditur ī ar
ta cella clauditur: hec ad pꝛeſidem
ducitur diis libare ꝑcipitur. Hec
nitet ſicut liliũ ſpernit deos genti
lium dei teſtatur filiũ; anhelat ad
martyriũ. Hec laceratť vbere te/
tro dãnatur carcere: miro meritiſ
barbare carcer reſplẽdet iubare.
O mira dei grã barbare refert ſo
latia deus qui poteſt oĩa hec re/
dit ad iudicia. Iam latus ſuũ pã
ditur igne lãpadis vritur: malleo
caput tunditur ⁊ mamilla abſcin
ditur. Hinc veſtib⁹ exuitur a deo
ſtola tegitur hinc decollata moriť
ad celos ꝓficiſciť. Deo pr̄i ſit glia.
℣. Specie tua. Sup mgt Añ. Dul
ci voce reſonet die hac eccleſia dul/
ce melos intonet cũ dulci ꝯcoꝛdia
ad hec pꝛeclare barbare natalicia
que ſpernẽs adoꝛare manuũ opa
ſurda muta idola: innumera toꝛ/
menti genera ſuſtinuit intrepida
ꝓ dñi clemẽtia: ſic virgo ſanctiſſi/
ma pro fide moꝛtua celi gaudens
intra pallacia hinc nob̄ ſint gau/
dia hinc nobis felicia ſint angelo/
rũ conſoꝛtia. ¶ Coll'.

Omnipotens ſempiťne deus tuã piã implo
ramus clementiã: vt intercedẽti/
bus beate barbare virgĩs ac mar
tyris tue meritis a pctoꝝ põdere
⁊ hoſtiũ inſidiis abſoluti: mente ⁊
coꝛpe alacres ⁊ immaculati tibi iu/
giter adherere valeam⁹. P. Deiñ
ſuffra. de feria ⁊ cõſue. pꝛeter de ſanct'
¶ Ad cõpleto. hym. Gratuleť. cũ pe
nul. et vlti. ℣. Cap. Qui gliatur. vt
ſup. ℣. Elegit eã. Sup nunc di. añ.
In ſagena fidei ad litt⁹ tracta re/
gni inter pꝛudentes virgines cũ
oleo bone actionis in voce exulta/
tionis ingreſſa es barbara ama/
bilis in locũ thalami admirabilis
ibi cũ ſpõſo claritatis frueris gau
dens ꝯuiuio eterne felicitatis. ky
riel'. ⁊c. Poſt Carnis. ℣. Adiuuabit
Coll'. vtſ. ¶ Ad mat. Inuit.
Adoꝛem⁹ deuotiſſime regũ regẽ.
Qui barbarã ſuã martyrẽ inui/
tauit ad requiem. pſ. Venite. In
pri. noct. Añ. Barbara martyr ex
egregia ꝓcedens ꝓſapia dioſcoꝛi
vnica fuerat filia pater ei⁹ genere
clariſſim⁹ ⁊ potens ſatrapa: ritu
vo pagan⁹ ⁊ colens idola. pſ. Do/
mine dñs nr̄. j. Añ. Hic ſibi turrim
ꝑcepit fieri eminẽtiſſimã: int⁹ bar
baram ſanctiſſimã ne videreť ab
hominibus; ſuam clauſit filiam:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

erat em̄ nature gratia decora deo
largiēte plena ſapia. pſ. Celi enar
v. Añ. Hāc pr̄ ſuus affat ſpe ꝑlis
de ꝯiugio: ſ; ỽgo ꝯfidēs in dño rñ/
dit dioſcoro: ꝙ velit viuere immu
nis a viri ꝯtagio. pſ. Dñi eſt ťra.
xxxviij. v. Spē tua. ¶ L. pri.
TEmpib⁹ impatoris maximi/
ani erat quidā vir dioſcorus noīe
diues ualde: ſ; pagan⁹ ⁊ idolis ſer
uiēs. Hic habebat filiā unicā noīe
barbarā. Fecit aūt turri ſublimē:
ibiq; recluſit eā ut non videret ab
hoībus ꝓpter eminentē ei⁹ pulcri/
tudinē. Tu. R. Iā ꝓfecto pr̄e vi/
dit filia duas feneſtras ꝯtra ſeptē
trionē in domo pr̄is: ſ; ꝯſiderans
ꝙ ꝑ trinitatē iuſtis dat luc⁹ copia.
Precepit ut iā fiat tertia. v. Per fe
neſtras em̄ tres dat ꝑſonas tres i
telligere patrē filiū ⁊ ſpm̄ſanctū.
LOcuti ſunt (Prece. ¶ L. cō. ij.
quidā de optimatib⁹ ad eum
de illa ut virū ſibi accipet. Qui aſ/
cendēs turrim ad eā ꝑſuadebat ei
dicēs. Filia mea quidā de potētib⁹
monuerūt me de te ut accipiāt te i
ꝯiugio. Quid igit̄ rñdes? Que cū
indignatione intorquēs vultū in
eū dixit. Ne cogas me h̄ facere pr̄.
Qui ſic ab ea aſpnat⁹ deſcendēs i/
tēdit ad opa; ſuā ſtudioſe impēſa;
in ꝯſtruēdo lauacro. Tu. R. Ve/
re dignū memoria ꝯtra orientem
barbara digito crucē fecit in mar
more. Hec apparet in ſclo; ſcla. v.
Ut ſciāt illa; vidētes crucē univer
ſi ꝑli bonū eſſe gliari in cruce cru
INſtitue (cifixi dñi. Hec. L. iij.
ERat em̄ dioſcorus mſtitudine;
artificū quaten⁹ hoc cito ꝑficeret.

⁊ quō deberet fieri ordinauit. Tūc
tribuens ſingulis ꝓpriā mercede;
in integro ꝑfect⁹ eſt in regionē lō/
ginquā faciēs ibidē tp̄s non modi
cum. Tu. R. Virgo xp̄i barbara
pede facit figurā in domo abſida i
q̄ fuerat natatoria Ubi egri diuer
ſe egritudīs recipiūt remedia. v.
Hec eſt ſilis natatorie ſiloe: q̄ cecu
nat⁹ vidēs fact⁹ eſt. ſ; piſcine ꝓba/
tice ſilata ē. Ubi. Glia. Ubi. ¶ In
ij. noct. Añ. In ipa natatoria bar/
bara ỽgo btā ſpū ⁊ aqua ē renata
eſt em̄ in noīe trinitatis baptiſata
pſ. Eructauit. xiiij. Añ Iā induta
xp̄i ỽgo dñm turrim aſcēdit iterū
⁊ indignās ſpuit in deos gentiliū
dicens: ſilis vobi fiat mſtitudo gē/
tiū vos colentiū. pſ. De⁹ nr̄ refu.
xv. Añ. De feneſtro ſurgit qſtio ſ;
ỽgo dicit dioſcoro triū feneſtrarū
radio irradiat̄ hō h̄ eſt pr̄e ⁊ filio ⁊
ſpūſctō. pſ. Fundam. xxv. v. Dif/
DEſcendēs ỽo (fuſa ē. ¶ L. iiij.
famula dei barbara de tur/
ri ad videndū op⁹ artificū: vidit cō
tra ſeptētrionē duas ſolūmō fene
ſtras ſupi⁹ factas. Dixit artificib⁹
Quare ſolūmō duas feneſtras in
ſtituiſtis? Dicūt ei. Pr̄ tu⁹ ſic nobiſ
diſpoſuit. Tu. R. Pat̄ replet⁹ ſce
lere filiā vult occidere ſ; vidit illa;
euaneſcere vidēt hāc paſtores fu/
gere. Alt̄ illā nō vult ꝓdere. alt̄ oñ
dit temere v. A dño fit ſignū mira
bile oues ꝓditoris fiūt locuſte. Alt̄
DIxit artificib⁹ btā ¶ L. cō. v.
barbara. Facite ⁊ iſtituite m̄
feneſtrā tertiā. Ipi ỽo dixerūt. Ti/
mem⁹ dña ne indignet̄ pr̄ tu⁹ ad/
uerſum nos ⁊ non poſſum⁹ cū pa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

care indignatū. Dixit eis famula
dī barbara. Quod dico vob̄ facite
Ego em̄ ad h̄ q̇eſcere faciā pr̄ez me
um. Ipſi v̇o acq̇euerūt p̄cipiēti
vt terciā facerēt feneſtrā: ſicut cō/
ſtituit illis. Tu. ⌊ R̄. Verbere v̇go
diſcerpit̄ in paruā cellā clauditur.
Preſentat̄ ad iudiciū ꝑſtat̄ dei fi
liū. v̄. Diȷ̇s dicit pedes hn̄t ⁊ non
ambulāt nō eſt em̄ ſp̄ūs in ore ipo
Peram (rū. Preſen. ⌊ Lcō. vj.
Perambulās v̇go imacłata barba/
ra in natatoria: abiēs ꝯtra orien/
tē inſtituit in marmore digito ſuo
p̄cioſe crucis ſignū ꝑdurans vſq̧
in hodiernū diē ad cōpunctiōez in
tuentiū. Ingreſſa v̇o ea in abſidā
in q̄ gradiebat̄ aqua ſcīficata: fa/
cta eſt figura precioſi ei⁹ pedes: in
q̄ oēs ſanatiōes accipiūt ⁊ ſalutez.
Tu. R̄. Seuo lacerat̄ virgo v̇be/
re effuſo rubet ſanguine tenebro/
ſo dānat̄ carcere: ſed carcer reſplē
det lumīe ſaluator adeſt ſanat pla
gas in v̇gine. Monet vt fortis ſit
in certamīe. v̄. Bonū eſt in dn̄o ſꝑ
ꝯfidere in deo ſpem ſꝑ ponē. Mo.
Gl̄ia. Mo. ¶ In. iij. noct. an̄. Iam
ad celos itaq̧ redeūte dei filio x̄pi
v̇go in obſcuro carceris ergaſtu/
lo gaudēs exultat de x̄pi ſolatō. pſ̄
Cantate. p̄. xxvij. An̄. Protrahit̄
iuſſu p̄ſidis barbara: ſed cū p̄ſes i
v̇gine clariſſima nō videt vlla vul
nera dicit ei diȷ̇ plagis tuis tulerīt
remedia. pſ̄. Dn̄s reḡ. exul. xxvij
An̄. Rn̄dit v̇go diȷ̇ gentiū demo/
nia nulla dāt remedia: ſ; ſolus d̄s
qui creauit oīa q̇ ſuos nūq̄ deſerit
in anguſtia. pſ̄. Cantate. ij. xxviij
v̄. Adiuuabit. ¶ ⌊☞ Amel̄. Iſte eſt

regnu; celo. theſau. ⁊c̄. Require in
cōi ſctōꝝ lxviij. R̄. Indignās pre
ſes iubet ei⁹ latera apiri lāpades
ardētes adhiberi ⁊ malleo ſuꝑ ca
put ei⁹ feriri: ſed v̇go non eſt victa
timore tāti ſupplicȷ̇. Sz rogat deū
vt ſui velit miſereri. v̄. Nec nec ter
rore nec tot tormētis ꝯuincit̄: nec
blādimētis ſeducit̄. Sz. ⌊ R̄. Pre/
ſes fremēs ⁊ replet⁹ inſania enſe
iubet amputari vbera btā in bar
bara. Nec ſic v̇go clariſſima reu̇/
tit̄ ad idola. Sz ſtat ꝓ fide catholi/
ca. v̄. Iſta eſt q̄ mori ꝓ lege dei ſuī
nō recuſauit. Sz. R̄. Precepto p̄
ſidis virgo x̄pi nudat̄ nudata rur
ſum flagellat̄ nuda ꝑ ꝓuinciā ab
impȷ̇s viris agitat̄. Sed ne nuda
videat̄ petit a dn̄o q̄ tegat̄: et ecce
ab eo ſtola cādida velat̄. v̄. Mira
dn̄i clemētia: q̄ largit̄ qđ petit̄ ab/
iecta diffidentia. Sz. Gl̄ia. Sz. Te
deū l̄. ¶ Ante lau. v̄. Adiuuabit eā
Barbarā iubet p̄ ⌊ Ad laud. An̄.
ſes torq̄ri miſere: videt q̄ potēter
h̄ ꝯtēnit viuere: videt q̄ ꝑ tormen
ta tot tāta nō vult ipi cedere: videt
q̄ nō vult in deos gētiliū ſed in ſo/
lū dei filiū credē. pſ̄. Dn̄s reḡ. dco.
cū cet. pſ̄. An̄. Vt ḡ ſaltē poſſet illā
ꝑdere quā nō poterat ipſe flectere
iubet ſuos gladio ꝑpere illā tranſ
figere: ſ; pr̄ natam recipit ſe ꝑmit
tēs illā occidere. An̄. Virgo deum
orat dicēs: mei martyrȷ̇ memori/
am ſiq̇s egerit ⁊ te d̄s in anguſtȷ̇s
inuocauerit: p̄ſta dn̄e q̇ potes oīa
vt ꝯſequatur quicq̇d petierit. An̄.
Multū valet iuſti dep̄catio: nam
vox auditur in ꝑpatulo dicēs veni
martyr veni v̇go veni a mūdi cō/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tagio veni regnatura ſemꝑ cū dei
filio qđ petiſti donatū tibi nūcio.
An. Iā a prē filia occidit̄. iā in ipa
bona ꝯfeſſione morit̄: pr̄ igne cele
ſti ꝯſumit̄ ꝙ nec cinis ſuꝰ reꝑitur
ꝛ ſic malus male ꝑdit̄. Cap. Sapi
entia vin. vt in cōi de virgini. lxvij.
cū v. Elegit eā. Sr̄. bn̄. An. Laus
honor bn̄dictio ſalus grāruꝫ actio
ſit nūc ꝛ ꝑpetuo glioſo dei filio qui
barbarā certamīe hoc in ſtadio di
gne ꝓ merito in ſui celi palacio ce
leſti coronauit brauio Coll̄. vtſ. cū
ſuffr̄. de feria tm̄. ¶ Ad pri. hẏ. Gra
tulet̄ ecclia. v. Hinc. v. Deo. An. de
lau. ſm ordinē ad oēs hos ꝑter q̄rtaꝫ
an̄. Cap. et coll̄. vtſ in lau. R. Xpe fi
li. cū cet̄. Poſt. Carnis. v. Adiuua.
¶ Ad iij. hẏ. Ipſa. v. Hinc veſti. v.
Deo. Cap. et coll̄. vtſ i lau. R. v. ex
cōi vgi. ¶ Ad vj. hẏ. Hinc nitet. vꝰ.
Hinc. v. Deo. ¶ Ad ix. hẏ. Hec lace
rat̄. v Hinc. v. Deo ¶ Nota ſi feſtū
bar. fuerit ſuatū i ꝑfeſto nicolai. tūc
nō hꝫ. ij. vſ. ſꝫ tm̄ ſuffr̄. al's hꝫ. ij. vſ.
In ſcđis vſ. an̄. Multū va. vtſ. in
lau. pſ. feria. hẏ. vtſ. Cap. Qui gli
atur vt in cōi. lxvj. v. Elegit. Sup
ingr̄ An. O vgo cuiꝰ magna deuo
tio cuiꝰ oris iuſta ꝯfeſſio teſtificata
ꝛ ſcp̄ta eſt ſanguīe tuo ꝓprio preca
mur p̄ro cinio obtineas nob a dei
filio vt nobis tribuat̄ pctoꝝ remiſ
ſio: vt finito p̄ntis huiꝰ vite exilio
nob ꝯcedat in celi ſolio tecuꝫ ſctoꝝ
btō frui cōſortio. Collecta vt ſupra.
¶ ☞ Deīn niſi feſtū annōis differat̄
dicet̄ ſuffra. de ſctō annone. ſ. Iſte hō
vt i cōi cōfeſ. lxvij. cū v. Amauit eū
Coll̄. vt infra. Deīn ſuff. de fer̄. ¶ Cō
pl̄. de aduen. ſine pſ. Miſerere. No
ta ſi feſtū ſcti annonis venerit in dn̄i
ca. tūc poſticipat̄ cū pri. vſ. in feriam
ſcđaꝫ ꝓxime ſeq̄nteꝫ ꝛ ꝓ tūc nō dr̄ de eo
ſuff. in. ij. vs barbare ꝛc. Nec ꝓ tunc
hꝫ ſcđas vſ ꝓpter feſtū nicolai. ſꝫ tm̄
ſuff. de ſcō annone. Si feſtū ipſiꝰ fue
rit ſuandū in ſcđa fer̄. tūc hꝫ pri. vſ.
ꝑ oīa vt in cōmuni hr̄ de confeſ. al's
nō hꝫ pri. vſ. ſꝫ ſuff. vtſ. Coll̄.
Largire q̄s ops ds fragilitati
nr̄e ſubſidiū: ꝛ ſuffragijs bti āno
nis pontificis ſubditū tibi gubna
ꝑlin: vt q̄ eccl'e tue extitit p̄dicator
ꝛ rector idē apđ te ſit ꝓ nob ꝑpetu
us intceſſor. P. Deīn ſuffr̄. de fer̄. et
cōſue. ¶ Cōpl̄. de aduen. ſine pſ. Mi
ſerē. ¶ Ad mat̄. Inuit̄. et cet̄. oīa vt i
cōmuni de confeſ. Excepto. viij. R.
loco cuiꝰ dicet̄ R. Laudemꝰ vt infra
Quidā oclo͛ꝝ lumīe ¶ Lec. pri.
deſtitutꝰ in ſacrario bti petri
die quadam ſuppliciter btm̄ anno
nē interpellās. cū ad eiꝰ veſtigia q̄
ſi ſpe cuiuſcūqꜫ ꝯſolatiōis ſe incli
naſſet: a ꝑte laterꝭ ſcti viri veſtem
manu colligēs vno dūtaxat ex of
ficialibꝰ epi rē ꝯſiderāte oculoꝝ lo
ca fideliṫ defricauit: et mox exterſa
caligine quantuꝫ fides valeat: in
exortu noue lucis ſe nō ferēs ipe ꝑ
gaudio ꝛ admiratiōe ſalubrit̄ ex
Item homo (clamauit) tus eſt. Tu. Lc. ſcđa.
luminis eque carens officio: ſuis
votis oportunum tempꝰ ꝛ locum
ratus eius ꝯſpectibus ſe ſupplici
ter adhibuit fideꝫ ex viſione ſe col
legiſſe teſtatus ꝙ ea qua damna
tus erat cecitate liberari potuiſ
ſet: ſi quā vſui manuum ſuarum
exhibitā ꝓieciſſet aquā: ipſe mere
retur vnde male vacantes humi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dos redderet orbes. Tu āt. ¶ L. iij.
Quidā vero miniſtrantiū clerico
rum pelum cū aqua deſideranti
clam porrexit quā a manib⁹ ſacer
dotis ad ſacrificiū accedentis ſuſci
piens: non ſine diuīe volūtat' in/
ſtinctu ꝓ h' ipſo reſeruauerat. Qua
mox faciē totā cecus fideliter ablu
ens: expectatōnis ſue metas iam
amplius nulli ꝯqueſtus eſt. Qui
fugatis tenebris ſereniſſime lucis
diem ſibi tunc primū illuxiſſe ma-
gnis plauſibus exultauit. Tu aūt
Dilect⁹ deo pſul vltimū L. iiij.
agens annū: dilectū ſibi mō
tē in ſigeberch: pl⁹ ſolito frequēta
bat: flens et orans ꝓ ſtatu pericli/
tantis eccl'e ſuāqꝫ aīam ſūmo cre/
atori cōmendās. Regreſſuſqꝫ colo
niā poſt illud vltimū ſuoꝝ in mō/
te oſculū: in eū qui podagra dicit
dolorē irremediabilit' in dextro pe
de mox incidit: quo noue circiter
ſeptimanas excoct⁹ tandē ad ex/
trema ꝑductus eſt. Tu. ¶ Lcō. v.
Ita poſt longam egrotationē q̄
dñs vas electionis ſue decorerat:
anno dñice incarnationis milleſi
mo ſeptuageſimoquinto: epātus
ſui viceſimo primo. ꝓdie nonas de
cembris illuceſcente ſexta ſabba/
ti beato fine ꝑfunctus ad angeloſ
ex hoībus ad imortalia ex mortali
bus tranſmigrauit. Tu. ¶ Lcō. vj
Hic eſt qui futuris ſeclis merito
eſt venerand⁹ qui ſcḋm ſcripturas
in dieb⁹ ſuis non ꝑtimuit ꝑncipē:
nec ſupauit eū verbū aliqđ qui in
omī opere ſuo dedit ꝯfeſſionē deo
qui curauit gentē ſuam ⁊ libera/
uit illam a ꝑditione: cuius elemo
ſynas enarrabit omīs ecclīa ſctoꝝ.
Tu. Euange. Homo quidā pegre
Require in cōi. lxix. R. vij. Iſte hō
ꝑfecit. R. viij. Laudem⁹ dñm in
bti antiſtit' annonis meritis glio
ſis. Ad ſepulchrū ei⁹ egri veniunt
⁊ ſanant. v. Venerabilis de⁹ q̄ aſſi
duis beatū annonē miraculis co/
ruſcare facit. Ad ſe. R. ix. Sint lū/
bi. Laud. Ecce ſacerdos. cū cete. aū.
et ps. Cap. v. ⁊ aū. ſup bñ. vt in cōi.
Coll. de ſancto vtſ. Deinde ſuffra. ⁊
conſue. de feria. ¶ Prima de aduē. ſiñ
ps. Miſerere. vtſ. feria. ij. poſt dñi/
cam pri. notat. Cetere hor. mixtim.
ſꝫ hym. vt in pſal. aū. de aduen. vt fe
ria. ij. poſt dñicam pri. Cap. ⁊ coll. vt
in laud. R. et. v. vt in cōi de confeſſo
rib⁹. ¶ Scđe vſ. ſi fuerint dicēde ſer/
uentur per omīa vt in cōi đ confeſſo.
ſignatur cum ſuffra. de feria et cōſue.
Si fuerit idem feſtū ſeruatū in ꝑfe/
ſto nicolai. tūc non habet. ij. vſ. ß tm̄
¶ ☞ In feſto ſcti Nicolai. ſi (ſuff.
venerit ī dñica ibidē ſeruabit'. Ad pri.
Gliam mūdi ſpreuit cū (vſ. aū.
ſuis oblectatiōib⁹ ⁊ ideo meruit ꝓ/
uehi ad ſummū ſacerdotij gradū.
L ps. feria. ¶ Cap. Malach. ij. c.
Abia ſacerdot' cuſtodiūt ſciē
tiā ⁊ legē di exq̄rūt ex ore ei⁹: q: an
gel⁹ dñi exercituū eſt. Deo. R. Be
atus nicola⁹. vt. ſ. i. ij. noct. hy. Iſte
ꝯfeſ. v. Amauit. Sup mgt Aū. O
paſtor eterne o clemēs ⁊ bone cuſtoſ
q̄ dū devoti greg' pces attēderas
voce lapſa de celo preſuli ſctiſſimo
dignum epiſcopatu nicolaū oſtē
diſti tuum famulum. ¶ Collecta.
Deus qui beatum nicolaū pi
um pontificē tuū innumer'

decoraſti miraculis: tribue nobis
vt eius meritis ⁊ precib⁹ a gehen/
ne ignis incendijs liberemur. P.
cum ſuffra. de feria ⁊ de dña nõ plus
niſi barbare aut annonis aut oct. an
dree fuerit hic in pfeſto nicolai ſerua/
ta. tũc poſt coll. nicolai dicat̃ ſuffr. de
illo de quo illo die eſt ſeruatũ. ⁊ deind̾
ſuffra. de feria ⁊ de dña. ⁊ nõ plus.
¶ Ad cõpleto. hy̆. Iſte cõfeſſor. lxvj.
cũ penul. et vlti. v̇. Cap. vtš. v̇. Iu/
ſtus vt pal. Sup nũc di. añ. O xpi
pietas. vt infra in laud. Poſt Car/
nis. v̇. Iuſtũ dedux. Coll. vtš. ¶ Ad
Confeſſorũ regem (mat. Inuit.
adorem⁹. Qui celeſtis regni meri
tũ ⁊ gl̃iam ꝯceſſit ſctõ ſuo nicolao.
pš. Venite. ¶ In pa. noct. añ. No/
biliſſimis ſiquidez natalib⁹ ortus
velut lucifer nicolaus emicuit. pš
Beat⁹ vir. j. Añ. Poſtq̃ʒ domi pu
erilez decurſerat etatẽ cũctis mũ/
di hui⁹ ſpretis oblectatõnib⁹ xpi ſe
iugo ſubijciens documẽtis ſanct⁊
ſuũ ꝓbuit auditũ. pš. Quare fre. j
Añ. Pudore bono replet⁹ dei fa/
mulus ſumptibus dat⁊ ſtupri ne/
phas ꝓhibuit. pš. Dñe q̇d. j. v̇. A/
Irrea metro (mauit. L. pa.
polis ciuitas orbata eſt ſuo
antiſtite. Cui⁹ obitũ non mediocri
ter adiacentiũ ꝓuinciarũ ac paro
chiaꝝ ꝯdolentes epi: fuerat eñ be
ne religioſus: ꝯuenerũt in vnum
cũ clericis ſuis cũctis vt annuẽte
deo ꝓuiderẽt illi ecclie ſm ſcita ca
nonũ idoneũ preſulẽ. Conuentio/
ne itaqʒ facta intererat quidã põ/
tifex magne auctoritatis: ad cui⁹
votum oĩm pendebat ſententia:
vt quẽ ille ꝓderet voce: hunc ꝓcul
dubio eligerent vniuerſi. Tu. R̷.
Confeſſor dei nicolaus nobilis ꝓ
genie: ſed nobilior moribus. Ab ip
ſo puerili euo ſecut⁹ dñm meruit
diuina reuelatione ad ſummũ ꝓ/
uehi ſacerdotiũ v̇. Erat eñ valde
cõpatiens: et ſup afflictos pia ge/
ſtans viſcera. Ab. L. ſcda.
Hic ergo eps per oĩa ſeq̃ns
aplor̃ veſtigia cunctos ieiunijs ⁊
deuotiſſimis p̃cibus adhortat⁹ eſt
inſiſtere: quaten⁹ ille qui mathiã
indidit aplis numerũ ſupplere a/
poſtolicũ: ipſe ſolita clementia pã
deret quẽ vellet fungi tanto ſacer
dotio. Tu. R̷. Opibus ſanctis ni/
colao humiliter inſiſtente reuela
tione diuina prouect⁹ eſt. Ad ſum/
mũ ſacerdotij gradũ. v̇. Voce q̇p/
pe de celo lapſa cuidaz inſinuat p̃/
ſuli dignũ epatu nicolaũ. Ad. L. iij
Illis cũ ſumma deuotõne orã
tibus p̃dict⁹ pontifex vocez de
celo audiuit dicentẽ ſibi. Vt egre/
diẽs ante fores ecclie ſtaret: ⁊ quẽ
primũ hora matutinali ꝯſpiceret
ipm ꝯſecraret antiſtitẽ adiungẽs
etiã q̄ nicola⁹ vocaretur. Tu. L. R̷.
Quadã die tẽpeſtate ſeuiſſima q̃ſ
ſati naute ceperũt ſctm̃ vocare ni
colaũ. Et ſtatim ceſſauit tẽpeſtas
v̇. Mox illis clamantib⁹ apparuit
quidã dicens eis ecce aſſuz: q̇d vo/
caſtis me. Et ſta. Glia. Et. ¶ In. ij
noct. añ. Auro v̇ginũ inceſtus au
ro pr̃is earum inopiã auro pꝛſus
vtrorũqʒ deteſtabilẽ infamiaz dei
ſeruus ademit nicolaus. pš. Cum
inuoc. xlviij. Añ. Innocent̃ pueri
lia iura trãſcẽdẽs euãgelice iſtitu
tiõis diſcipul⁹ effect⁹ ẽ. pš. Verba

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mea. xj. Añ. Glaꝫ mũdi ſpreuit cũ
ſuis oblectationibꝰ ⁊ idõ meruit ꝓ
uehi ad ſummũ ſacerdotij gradũ.
ps. Dñe dñs nr̃. j. v. Magna eſt.
Tunc pſul ille ceterꝭ ¶ L. qrta.
Cõcepis hãc inſinuãs reuela/
tionẽ adiecit. Vobis inqt in orõne
pſiſtentibꝰ ego forinſecꝰ excubabo
credo aũt ꝙ non ꝑuemur ꝓmiſſo
dei. Sic ait: ⁊ valuas baſilice ſctã
calliditate obſuabat. Tu. R. Au
dies xp̃i ꝯfeſſor triũ iuuenũ inno/
centũ necẽ ꝑcucurrit quãtocius ad
locũ. Quo fuerãt plectendi ⁊ libe/
rauit eos v. Statiꝫ ſolutos a vin
culis vſqꝫ ad ꝑtoriũ ꝯſulis ſecũ ad/
Mirũ in mo (duxit. Quo. L. v.
dũ matutina hora q̃ſi a deo
miſſus ante omnia ſe agebat ni/
colaus. Cũqꝫ ad eccl'ie ianuas pro
pinquaſſet iniecta manu eũ app̃/
hendit epiſcopꝰ: leniterqꝫ ſciſcita/
batᵉ dicens. Quale nomẽ habes?
Ille colũbina vt erat ſimplicitate
inclinato capite nicolaus inqt ve/
ſtre ſanctitatꝭ ſeruꝰ. Quẽ in eccl'aꝫ
ducentes licet plurimũ renitentẽ
in cathedrã collocauerũt. Tu aũt.
R. Qui cum audiſſent ſcti nicolai
nomẽ ſtati expandũt manꝰ vtraſ
qꝫ ad celos. Saluatoris laudãtes
clementiã. v. Clara qppe voce corã
oĩbus dignũ referebãt illũ dei fa/
Nicolaꝰ (mulũ. Salua. L. vj.
igiᵉ pontificali cathedra ſub
limatꝰ: eandẽ moꝝ ꝗuitatẽ quam
prius eandẽqꝫ ſectabatᵉ hũilitateꝫ.
Crebro in orõne puigilabat: corpꝰ
ieiunijs attenuabat. In ſuſcipien
dis hoĩbus humileꝫ: in loq̃ndo ſe
prebuit efficaceꝫ. Alacer erat in ex
hortando: ſeuerus in corripiendo
viduarũ orphanoꝝ atqꝫ oppreſſoꝝ
negocia ſic curabat ac ſi ꝓpria eẽnt
Tu. R. Beatꝰ nicolaus iam triũ/
pho potitus nouit ſuis famulis ꝓ
bere celeſtia cõmoda q̃ toto corde
poſcunt eiꝰ petitiones. Illi nimiꝝ
tota nos deuotione optet cõmitte
re. v. Vt apud xp̃m eiꝰ patrocinijſ
adiuuemur ſemp. Illi. Glia. Illi.
¶ In. iij. noct. Añ. Pontifices al/
mi diuĩa reuelatiõe glorificati ni/
colaũ tunc preſulẽ deuotiſſime cõ
ſecrauerũt. ps. In dño cõfi. ij. Añ.
Sanctꝰ quidẽ triticũ qd a nautis
poſtulauerat acceptũ ⁊ ſagacita/
te diſtribuebat ⁊ augeri precibus
impetrabat. ps. Dñe qs hi. iij. Añ
Muneribus datis neci ſunt iuue
nes innocẽter addicti quibus dñi
ſeruus fuit vite ꝑſidiũ feſtinãter
ps. Dñe in vtu. v. v. Iuſtũ dedux.
¶ ☞ Omel'. Hõ qdã nobilis ⁊c. cũ l'.
Require in cõi ſctõꝝ. lxxj. R. Ex
eiꝰ tumba marmorea ſacrũ reſu/
dat oleũ: q̃ liniti ſanãtur ceci: ſur/
dis auditꝰ redditᵉ Et debilis q̃ſqꝫ ſo
ſpes reſilijt. v. Cateruatim ruunt
ꝓli cernere cupiẽtes q̃ ꝑ eum fiũt
mirabilia. Et de. R. Sũme dei ꝓ
ſul nicolae tuã cateruã ꝓtege. Nã
qꝫ credimꝰ tuis ꝑcibꝰ nos ſp eẽ ſal/
uãdos. v. Qui tres pueros morti
deditos illeſos abire feciſti tuis lau
dibꝰ inſtãtẽ ꝯſua plebẽ. Nãqꝫ. R.
Cũ mireẽſiuꝫ qdaꝫ ãtiſtes pulſus
ob inuidiã eẽt de ſede ſua. Stillici
diũ manare ſtati olei ſacri deſijt. v
Tãdiu qppe ſalutarꝭ ille liqꝛ mana
re ceſſauit quſqꝫ pſul idẽ cathedrã
ſuaꝫ reciperet. Stilli. Glia. Still.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Te deum d̓r. Ante laud̓. v. Juſtum
deduxit. Ad laud̓. añ. Beatus ni
colaus pontificatꝰ infulis decora/
tus talē ſe exhibuit vt ab om̄ibus
amaret̉. pͤs Dñs reg̃. deco. vj. cū ce.
Añ. Eccleſie ſancte frequētans li/
mina ſacro pectori mādata conde
bat ſagaciter. Añ. Infantia tene
riori decurſa corpus ieiuniȷ̄s ma/
cerabat. Añ. Sancte ⁊ iuſte viuē/
do ad honorē ſacerdotiȷ̄ meruit re
uelari diuinitꝰ. Añ. O ꝑ oīa lauda
bilē virū cuiꝰ meritis ab om̄i cla/
de liberant̉ q̄ ex toto corde querūt
illum. Cap̄. Dilectus deo et hoībꝰ
vt in cōi. lxviij. v. Juſtꝰ vt palma
flo. Sup̄ bñ. añ. O xp̄i pietas om̄i
ꝯſequenda laude q̄ ſui famuli me
rita longe lateqꝫ declarat: nam ex
tumba eiꝰ oleū manat cūctoſqꝫ lā
guidos ſanat. Colla. vtſ̄. Suffra.
de feria tm̄ non plus. Ad primā ⁊ ad
alias hor̄. hẏ. Iſte ꝯfeſſor. lxvj. fm
ordinē. v. cū añ. de laud̓. vtſ̄. preter
quartā. Cap̄. et coll̓. vtſ̄. in lau. R.
et v. de confeſſoribꝰ. ¶ In. ij. vſ̄. ſup̄
pͤs. feria. añ. O per oīa. vtſ̄. in laud̓
hym. Iſte confeſſor. Cap̄. ⁊ coll̓. vtſ̄
in pri. vſ̄. v. Juſtus vt pal. Super
mgt añ. O xp̄i pietas. vtſ̄ in laud̓.
¶ ☞ Sequit̉ de octa. ſcti andree ſi nō
fuerit ſeruata in profeſto nicolai. Añ.
Andreas xp̄i famulus dignꝰ deo
apl̄s germanꝰ petri ⁊ in paſſione
ſocius. v. In oēm ter. ¶ Coll̓.
Protegat nos dñe ſepiꝰ beati
andree apl̄i repetita ſolēnitas: vt
cuiꝰ merita debita veneratiōe re/
colimꝰ: ꝑpetuā defenſionē ſentia/
mus. P. Suffra. de feria. Si eadē
octa. fuerit in. ij. feria ſeruanda. tunc
pꝰ coll̓. nicolai d̓r ſuffra. d̓ dñica. Et
deiñ ſuffra. de octa. andree. Cōpl̓. de
aduētu ſine pͤs. Miſerere. Si vene/
rit in dñica anticipabit̉ in feriā ſextā
p̄cedentē. ⁊ ꝑ tūc dictis. ij. vſ̄. de ſctō
annone dicat̉ ſuff. de oct̄. andree vtſ̄.
Et deinde d̓ feria ⁊ conſue. ¶ In oct̄.
andree Ad mat̄. Inuit̄. Regē aplorꝫ
In noct̄. añ. pſ̄. v. et. R. Require in
die ſctō de. iij. noct̄. ¶ Lcō pri.
Beatꝰ andreas apl̄s ꝯiurans
ꝑplm dixit. Oro vos oēs frēs vt ꝑ/
us vnā orationē ad dñm nr̄m fun
dā ⁊ ita me ſolui patiemini. Eo qꝫ
adiurāte acqeuit plebs. Tūc bea/
tus andreas apl̄s cū ingēti clamo
re dixit. Nō me ꝑmittas domīe fa
mulū tuū ex hac hora a te ſepari.
Tēpus ei eſt vt cōmendes t̄re cor/
pus meū ⁊ me ad te venire p̄cipi/
as q̄ vitā tribuis ſempit̄nā. Tu āt
Et cū hec dixiſſet videtibꝰ ¶ Lcō. ij
cūctis ſplendor nimiꝰ ſicut fulgur
de celo veniēs emicuit ⁊ ita circū/
dedit eū vt penitꝰ p̄ ipſo ſplendore
oculi hūani eū nō poſſent aſpicer̄.
Cūqꝫ ꝑmāſiſſꝫ ſplēdor dimidie ho/
re ſpacō abſcedēte lumīe emiſit ſpi
ritū. ſiſ̄ cū ipo lumīe ꝑgēs ad dñm
Tunc maximilla (Tu. ¶ Lcō. iij.
q̄daꝫ potētiſſima matronaꝝ i ſpe/
cula poſita: ſtati vt cog̊uit aplm ꝑ
rexiſſe ad dñm acceſſit ad crucē et
ſuorꝫ ſolatio cū oi reuerētia depo/
ſuit corpꝰ ⁊ ꝯdiuit aromatibꝰ ⁊ i lo
co q̄ ſe cōſtituerat ſepeliendū illuc
eū ſepeliuit. Tu. Te deū nō d̓r. Ad
laud̓. añ. Dilexit andreā. tm̄ vtſ̄ in
die ſctō in lau. cū cap̄. Corde credi. v
Cōſtitues. Sup̄ bñ. añ. Mox vt vo
cem dñi predicantis audiuit btūs

andreas relictis rhetib⁹ quoꝝ vſu
actuq; viuebat eterne vite ſecut⁹ eſt
premia largiētez. Coll'. vtſ. Suff.
de feria ⁊ cōſue. ⁊c̄. Prima de aduen/
tu ſine pſ. Miſere. Cet. hor. mixtī
ſcʒ hym. vt in pſal. añ. de aduen. vtſ
feria. ij. poſt dñicaʒ primā aduentus
Sed cap. ⁊ coll'. vtſ. in lau. ℞. ⁊ v.
¶☞ In feſto cōce (vt in cōi de aplis
ptionis beate marie vginis. Si ve/
nerit in dñica ibideʒ ſeruabit. Ad pri.
Gaude ma (vſ. ſup pſ. Añ.
ter eccl'a noua freq̄ntans
gaudia lux micat de cali/
gine roſa de ſpine germie. pſ. Lau
date pueri. xlj. Añ. Hec eſt illa ſtel
la maris p quā fulſit lux ſolaris cu/
ius feſtū veneremur ⁊ ſolamē im
ploꝛem⁹. pſ. Laudate dñm oēs gē.
xlj. Añ. O maria clauſus oꝛtus
naufragantis mundi port⁹ placa
nob qui te fecit matrē ſibi quā ele/
git. pſ. Lauda aīa mea. xlvij. Añ.
Adeſto tā ſupplicib⁹ nr̄is fauēdo
precib⁹ manū benignā poꝛrige vi
tāq; nr̄am dirige. pſ. Laudate do.
qm̄. xlvij. Añ. Audi vgo glīfica p⁹
filiū ſpes vnica clemēs ⁊ iperioſa
nr̄a dele maculoſa acceptans nr̄a
cātica ipetra pulcra celica. pſ Lau
da hirlm. xlvij. ¶ Cap. Prouer. viij
Dominꝰ poſſedit me ī initio
viaꝝ ſuarū anteq̄ ġcq̄ face
ret a pncipio: ab etno oꝛdiata ſuʒ
⁊ ex antiq̄s: anteq̄ tr̄a fieret: nec/
dū erāt abyſſi ⁊ ego iā ɔcepta erā.
Deo. ℞. Coꝛdis ac voc̄ iubilo pā
gam⁹ laudes dño. Cui⁹ matris cō
p fudit ceptio mūdum p[illegible]it gaudio. v⁹
Suſcipe deuote pconia xp̄e cater/
ue. Cui⁹. Glia. Cui⁹. Hym. Aue ma

ris ſtella. v. Aue maria grā plena.
Dñs tecū. Sup mgt. añ. Aue de/
cus virgineū aue iubar ethereū:
nob preſens ſolēnitas da ſit ppes
iocūditas tua nāq; ɔceptio cūctis
Deus q̄ (eſt gratulatio. Coll'.
beate marie ſemp vginis cō
ceptionē angelico vaticinio anti/
q̄s parentib⁹ pdixiſti: pſta huic fa
milie tue eiuſdem pſidijs muniri
cui⁹ ɔceptōis ſacra ſolēnia ɔgrua
deuotiōe frequētat. P. Suffra. de
feria tm̄ niſi eadē de feria fuerit de do
mina. tunc nullū ſuffra. dr. Simlit
dicendū ad mat. ⁊ ij. vſ. Ad compl'.
hym. Aue maris ſtella. Vitā pſta.
Sit laus. Cap. vtſ. v. Aue maria.
Sup nunc di. añ. Digre me lauda
re te. vt infra in laud. Poſt. Carnis
v. Poſt partū vgo. Coll'a vtſ. Ad
Opa puigiles (matuti. Inuit.
dño iubilate fideles. Conce/
ptūq; pie ſolēnizate marie. pſ. Ve
nite. In primo noct. añ. Gaude fe/
lix ɔtio adeſt ei⁹ ɔceptio que delet
eue maculā vite redonās infulaʒ.
pſ. Dñe dñs nr̄. j. Añ. Qui eua obe
diuit hec ſerpētis caput triuit iu/
gū ſpernēs nuptiaꝝ deo vouit ce/
libatū. pſ. Celi enar. v. Añ. A p/
phetis pcinit ⁊ figur̄ oñdit q̄ mu
lier pcederet q̄ deū vgo paret. pſ.
Dñi ē tra. xxiiij. v. Specioſa fa.
Anſelm⁹ cātuarieñſis ¶ L. pri.
archieps ⁊ paſtoꝛ angloꝝ: co
epis ſuis ſalutē ⁊ ppetuā i dño bn̄
dictōez. Cōceptio venerāde dei ge/
nitric̄ vgis marie dilectiſſimi frēs
queadmodū p mlta exp̄imta ſigꝫ
in anglia ⁊ in frācia: ceteriſq; loc̄
olim ſit declarata: me narrāte au

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diat diſcretio veſtra. Et quia tan/
te virgini placere talis dies feſtꝰ
cōprobatur: enucliatius inſinuat
quāta miſcdie mater extiterit er/
ga quendā abbatem cōmonēs vt
ſue conceptiōis diem feſtiuū agē/
dum mundo predicaret. Tu. L. ℞.
Fulget dies hodierna digna lau
de ſempiterna. Qua concepta eſt
maria per quaꝫ patet vite via. ℣.
Germine regali nec non ⁊ ponti/
ficali. Qua. ¶ Lcō. ij.

Tempore illo quo diuine pla/
cuit pietati anglorꝫ genteꝫ de ma/
lis ſuis corrigere ⁊ ſue ſeruitutis
officijs artius aſtringere: glorio/
ſo normanorꝫ duci guillelmo ean/
dem patriaꝫ debellando ſubegit.
Qui guillelmꝰ rex anglorꝫ factus
dei virtute ⁊ induſtria totiꝰ eccleſi
aſtice dignitatis honores in meliꝰ
reformauit. Cuius pie intentōnis
opibus inuidens ille bonorū oīm
inimicus diabolus cū familiariū
fraudibus cum extraneorꝫ incur/
ſibus multotiens conatus eſt eiꝰ
obſiſtere ſucceſſibus: ſed dn̄o ꝓte/
gente ⁊ timēte ſe regē glificāte ad
nihilū deductꝰ eſt malignus. Tu.
℞. Abrae ſtirpe generoſa v̓go ꝓ/
dit glioſa. Que nullius ꝑ exēpluꝫ
ſe ſacrauit dō tēpluꝫ. ℣. Hec āmi/
rāda cūctis hec ē venerāda. Que.

Audiētes aūt daci an ¶ L. iij.
gliā ſubiectā eſſe normānis:
ꝑiter indignati ſunt ſe ſuo here/
ditario iure ꝓuatos: arma prepa
rāt: claſſes aptāt: vt eos adeūtes
a data ſibi diuinitꝰ patria expellāt
Hoc ꝯperto rex prudētiſſimꝰ guil/
lelmꝰ. hilſinū quendā religioſum
abbatē ramaſtēſis cenobij accer/
ſitū in daciā dirigit: vt inq̓rat hu/
ius rei veritatem. At ille vt vir ad
modū ſagacis ingenij: ſtrēnue ne
gociū regis inſequit̓. Quo fidelit̓
pacto ad angliā reuerti cupiens
mare ingredit̓. Et iā maximā par
tē maris ꝓſpero curſu trāſierat:
tūc ſubito dēſis ſurgentibꝰ vndiqꝫ
ventis. horrida tēpeſtas celū com
mouit ⁊ vndas. Tu. ℞. Virga ieſ
ſe de radice genꝰ duxit inclitū ora/
culis ꝓphiarꝫ nā fuerat ꝓditūꝫ. In/
de virgā egreſſurā: florē xp̄m pa/
riturā. ℣. Voce ꝓphetie ſignat̓ ori/
go marie. Inde. Glīa. Inde. ¶ In
ij. noct̓. Añ. Rubus q̇ppe incōbu/
ſtus moyſen q̇ terruit hec ē virgo
qui pudore ſaluo deū genuit. Pſ̄.
Eructauit. xiiij. Añ. Virga aarō
fructifera marie typuꝫ geſſerat q̇
nob̄ fructū attulit nr̄aꝫ qui famē
depulit. pſ̄. Deus nr̄ refu. xv. Añ.
Eſaias ille diuꝰ ſecretorꝫ dei riuꝰ
v̓ge mouēs mentionē. ꝓdit hanc
ꝯceptionē. pſ̄. Fundamē. xxv. ℣.

Adignare me. ¶ Lcō quarta.
Atigatis igit̓ nautis nec vl/
tra obniti valētibꝰ: fractis remis
funibꝰ ruptis: cadētibꝰ velis ſpes
ſalutis amittit̓: nihil niſi ſubmer
ſionis iudiciū miſerabilit̓ expecta
tur. Cūqꝫ de ſalute corporū deſpe/
rati: animarū curā ſolūmodo cre
atori ſuo magnis clamoribus cō/
mēdarēt: btām dī genitricē mari/
am miſeroruꝫ ſcilicꝫ refugiū ⁊ de/
ſperatoruꝫ ſpem deuote reclama/
rent: ecce ſubito conſpiciunt quē/
dam venerāde habitudinis viruꝫ
pontificalibus decoratum quaſi

īter vndas ſtantem naui ꝓximū
Qui aduocans ad ſe abbatē heſſe
linū his v̇bis cepit ꝯpellē eū. Vis
inq̇t ꝑiculū maris euadere? Vis
inq̇t in patriā tuā ſan⁹ redire. Cū/
qꝫ ille cū fletu ſe id toto corde deſi/
derare: id ſoluꝫ expetere rn̄deret.
Tūc ille ſcias inq̇t me ad te a dn̄a
genitrice dei maria quaꝫ tā dulcit̄
reclamaſti directū: ⁊ ſi dictis meiſ
obtē̄pare volueꝛ: ſanus cū comi/
tib⁹ tuis euades īminens ꝑiculū
maris. Tu. ℟. Sicut roſa int̄ ſpi
nas illis addit ſpecieꝫ ſic venuſtat
ſuā virgo maria ꝓgeniem. Ger/
minauit eñ florem qui vitalē dat
odorem. ℣. Cuius cunctoꝝ laus ꝓ
mitur ore piorum. Germi. ¶ L. v.
Ρondet ille illico ei ſe in om̄i
bus obtꝑaturū ſi in hoc eua
dat naufragiū. Promitte ille inq̇t
deo ⁊ mihi ꝙ ꝯceptionis diē mr̄is
xp̄i ſolēniter annuatim celebrab:
⁊ celebrandum p̄dicabis. At ille vt
vir prudētiſſim⁹: ⁊ quis inquit di/
es mihi in h̄ feſto erit celebrādus?
Secto ait idus decēbris h̄ feſtū ſo/
lēnizandū tenebis. Et quo inq̇t ab
bas ſeruitio vtemur in eccleſiaſti
co officio? Om̄e inq̇t officiū q̇d dici
tur in natiuitate ei⁹: dicet̄ in conce
ptione: excepto ꝙ nomē natiuita
tis mutabitur noīe ꝯceptiōis: do/
nec aſpiret oīpotens cui ſubmini
ſtret elucidare ⁊ ꝯcept⁹ ꝓprietatē:
⁊ quid cōpetat lectiōi. legēdi com/
ponat materiā. Tu. ℟. Prophe
talis nubem leuē vox dixit aſcēde
re ſaluatorem egyptiꝗ tenebras
inuiſere. Vt in mortis caligine ſe/
dētes luſtret lumīe. ℣. Diffugiūt
tenebre pādūt ſecreta latebre. Vt.
His dictis diſparuit ¶ Lcō. vj
Hex cui⁹ dicto ſedata tempeſta
te abbas cū ſuis incolumis cōcito
flatu applicuit anglicis littorib⁹:
⁊ q̄ viderat ⁊ audierat quib⁹ potu
it notificauit. Statuitꝗ in rama/
ſtenſi cenobio diem feſtū ſolēniter
celebrari: ⁊ ip̄e quoad vixit ſolēni
ter celebrandū ꝯſtituit. Et nos er/
go fr̄es chariſſimi ſi portū ſalutis
volum⁹ apprehendere: dieꝫ dei ge/
nitric̄ ꝯcreatōis ⁊ conceptiōis di/
gnis officijs celebrem⁹: vt ab eius
filio dig̃ mercede remuneremur.
Tu. ℟. Patriarchaꝝ ſemie ꝓphe
tarū origine: regū atꝗ pontificū
gen⁹ vernat magnificū. Vnde vir
go ꝯcipitur xp̄iꝗ mater eligitur.
℣. Nobilis ⁊ clara ſtirps eſt dn̄o q̄ꝫ
cara. Vnde. Glia. Vnde. ¶ In. iij.
noct. An̄. Abrae fit ꝓmiſſio ꝙ illi⁹
ſucceſſio velut arena creſceret ſtel
liſꝗ equalis fieret. pſ. Cantate. j.
xxvij. An̄. Hoc ꝓmiſſuꝫ eſt imple
tum caſte ꝑ marie fetū: qui gignē
do granū ſeuit: de quo ſeges tāta
creuit. p̄s. Dn̄s reg̃. ex. xxvij. An̄.
Gratulare ⁊ letare vrbs optima
nazareth. hodierna fecūdaris vb/
tate gratie caſus mortis ſalus or/
bis: ſpeſꝗ dat̄ venie. p̄s Cātate. ij.
xxviij. ℣. Aue maria. ¶ Iniciū ſan
cti euangelij Scdm math. ca. primo
Liber generatōis ihu xp̄i filij
dauid filij abraam. Abraam
genuit yſaac: yſaac aūt genuit ia
cob. Et reſ. Omel. beati hiero. p̄ſby.
In yſaia legim⁹. Generatōez
ei⁹ quis enarrabit? Nō ergo
putem⁹ euāgeliſtā ꝓphē eſſe ꝯtra/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

riū. vt qđ ille impoſſibile dixit affa
tu: h̄ narrare incipiat. Quia ibi đ
generatōe diuinitatis: h̄ de incarna
tione ē dictū. A carnalib⁹ aūt cepit
vt ꝑ hoīem deū diſcere incipiam⁹
Tu. ℞. O btā ꝓgenies o venerā/
da ſeries vñ ſurgit vt aurora ma/
ria v̓go decora. Que ꝓduxit nun
do ſolē verā dei pr̄is ꝓlem. ℣. Hec
merito dicta ſuꝑ oēs eſt benedicta
Filij dauid fi (Que. Lcō. viij.
lij abraā. Ordo prepoſterus
ſed neceſſario cōmutat⁹. Si eñi p̓/
mū poſuiſſet abraam ⁊ poſtea da/
uid: rurſus ei repetēdus fieret a/
braā: vt generationis ſeries texe/
tur. Jdō aūt ceteris ꝑtermiſſis ho
rū filiū nuncupauit: q: ad hos tm̄
facta eſt de xp̄o repromiſſio. Ad a/
braā. Jn ſemie inq̄t tuo bn̄dicētur
oēs gentes qđ eſt xp̄s Ad dauid ve
ro ait. De fructu vētris tui ponã
ſuꝑ ſedē tuā. ℞. Celebris dies co/
litur in qua v̓go ꝯcipit̄ que ꝑ obe/
dientiā mūdo refudit grãz. Vt qđ
ruit ꝑ feminā releuet̄ ꝑ feminā. ℣
Jſta fuit digna tranſgreſſis terge
Abraā (re ſigna. Vt. ¶ Lc. ix.
genuit yſaac: yſaac autē ge
nuit iacob. Exequit̄ eñi hūanaz ge
neratione xp̄i matthe⁹ ab ip̄o pro
miſſionis xp̄i exordio: hoc eſt abra
am ꝯmemorās quos ꝓducit ad io
ſeph virū marie: đ q̄ nat⁹ eſt xp̄us
Myſtice aūt demonſtrat q̄ſi de gē
tilitatis caligine q̄ſi de egyptiaca
ſeruitute ꝑ quadragita duos viros
ac ſi ꝑ eiuſdez numeri māſiōes ad
v̓ginez mariā plenā ſancti ſpirit⁹
gurgite fluentē: ac ſi intelligibilē
iordanē duce dn̄o ieſu xp̄o velut io
ſue filium nun ventū ſit. Tu. L ℞.
Glorioſa dicta ꝯſtat de te mundi
dn̄a. Nāq3 natū preloquūtur veri
dica carmia: tuū te aduerſus mo/
rē generare ſaluatorē. ℣. Pro me
ritis claris ꝑ ſecula cūcta bearis.
Nāq3. Gloria Nāq3. Te deū dicitur
¶ Ante laudꝫ. ℣. Digñre me. Ad laudꝫ
Glorioſa ſemꝑ v̓go maria (Añ.
dulciſſima: precib⁹ te venerantur
annue pijſſima: in offenſis ne la/
bamur: a te ſemꝑ ꝓtegamur. pſ.
Dn̄s reg̃ dco. vj. cū cet. Añ. Maria
plena grã ſtirpe ꝯcepta regia aſſi
ſtentes tue laudi miſerādo nos ex
audi. Añ. O q̄z larga te ꝑfudit vir
go bn̄dictio qua delet̄ quā induxit
eue maledictio intēde nr̄is laudi/
bus btā in mlierib⁹. Añ. Digna/
re me laudare te v̓go ⁊ puerpera
te laudantes ab erūnis leua ſuꝑ
ethera: potes eñi vt dn̄a celi pāde
re limīa. Añ. Cōcept⁹ hodiernus
marie ſꝑ v̓ginis neuū texit. nexū
ſoluit vetuſte originis: meſtis red
dit leticiā: dat criminoſis gratiaz.
Cap. Dn̄s poſſe. vtſ. ℣. Poſt ꝑtū.
Suꝑ bn̄. añ. Benedicta es maria
laus nr̄a ſpes et dn̄a te collaudat
colit tremit trina mūdi machina:
in tua ꝯceptione ꝯgaudentes con
foue ꝓfutura largiēdo nocitura
remoue. Coll. vtſ. Deinde ſuffra.
tm̄ de feria. L Ad pri. et ad alias hoſ.
hy̆. Aue mar. ſtel. lxxvj. ſm ordinez
verſuū. vt in cōmemoratione ipſius
cum añ. vtſ. đ laudꝫ. ſm ordinem p̄/
ter q̄rtam. ℞. Specioſa facta es. cū
cete. ℞. et ℣. Require etiā in comme
mora. Cap. et coll. vtſ. ¶ Jn. ij. vſ.
añ. Dignare me laudare te. vt ſup̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in lau. pſ̃. feria. hym. et cap. vtſ̃. vſ.
Aue maria. Sup mḡt añ. Magni
fica xp̄i mater regina clara celorū
reparatū ſe letatur ꝑ te cetus bea
toꝝ in die tue ꝯceptionis ꝯfer opē
interceſſiōis: vt per tua ſuffragia
collocemur in glīa. Colla vtſ̃. De
¶ ☞ De ſan (inde ſuffr. tm̄ de feria
cta Lucia ad pri. vſ̃. ſi de ea dicēde fu
erint. añ. et pſ̃. feria. Hy. Jeſu coro.
vt in cōi. lxvj. cū cap. Qui gloriat.
℣. Specie tua. Sup magt añ. In
tua patientia poſſediſti aīam tuā
lucia ſponſa xp̄i odiſti que in mun
do ſunt ⁊ coruſcas cū angelis ſan/
guine ꝓprio inimicū ſubyſti. Coll.
Exaudi nos deꝰ ſalutaris no/
ſter: vt ſicut de beate lucie fe
ſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuoti/
onis erudiamur effectu. P. Suff.
de feria et cōſue. ꝛc. ¶ Cōpl. de aduē.
dn̄i ſine pſ̃. Miſerere Si venerit in
dn̄icam anticipabit in ſabba. ¶ Ad
mat. Inuit. Regē virginū ꝛc. tres
añ. et pſ̃. cum. ℣. vt in cōi ſignat. qn̄
tres lcōnes de vna ṽgine dn̄r. lxvij
Paſchaſius compre ¶ Lcō pri.
hēſam luciā corripiēs: cepit
ad ſacrificia demonum inuitare.
Cui btā lucia dixit. Sacrificiū ve/
rū ⁊ immaculatū apud deū ⁊ pa/
trē hoc ē viſitare viduas ⁊ orpha/
nos in tribulatione eoꝝ. Ego per
iſtos tres annos nihil aliud egi ni
ſi ſacrificaui deo viuo. Iā qꝛ nihil
ſupeſt qd ſacrificē: meipā offero
in ſacrificiū deo hoſtiā viuentē: qd
ipi placet: de hoſtia ſua faciat. Tu
aūt. R. Lucia ṽgo quid a me pe/
tis qd ipſa poteris pſtare cōtinuo
nā ⁊ matri tue fides tua ſubuenit

⁊ ecce ſalua eſt Quia iocundū deo
in tua virginitate habitaculū pre
paraſti. ℣. Sicut ꝑ me ciuitas ca/
thanēſiū ſublimatur a xp̄o: ita ꝑ
te citas ſiracuſana decorabit. Gla.
Hec paſchaſius audi ¶ Lcō. ij.
ens eo magis amplius furi
oſe anhelabat: qꝛ de ipſo ſibi riſus
exhibere cernebat. Tūc pcepit mi
niſtris ignē copioſum circa eā in/
cēdi ita vt picem ⁊ reſinā ⁊ feruēs
oleū ſup eā iactarēt vt celeriꝰ ꝯſu
meret: qꝛ voce eū publica ꝯfunde/
bat. At illa in noīe dn̄i ieſu xp̄i ſte/
tit immobilis. Tu. R. Rogaui
dn̄m meū ihm̄ xp̄um vt ignis iſte
non dn̄etur mihi. Et impetraui a
domio inducias martyrij mei. ℣.
Pro eo vt me diligerent detrahe/
bāt mihi ego aūt orabā. Et. L. iij.
Tunc videntes anguſtiātem
paſchaſiū amici eiꝰ iuſſerūt
gladiū mergi in gutture eiꝰ: ⁊ cō/
feſtim percuſſa qͣdiu vixit orauit.
Dei vo ſacratiſſima virgo lucia d
loco in quo ꝑcuſſa eſt penitꝰ nō eſt
mota: ſed neqꝫ emiſit ſpm̄ niſi priꝰ
venientibꝰ ſacerdotibꝰ ⁊ ſecramē
toꝝ myſteria dantibꝰ: oīni ꝓplo rn̄
dente amen: in ꝯfeſſione dn̄i emi/
ſit ſpm̄. Tu. R. Grata facta eſt do
mino in certamīe: qꝛ apud deū ⁊ a
pud hoīes glīficata eſt in cōſpectu
principum loquebatur ſapientiā
Et dn̄s oīm dilexit eam ℣. Adiuua
bit eam deꝰ vultu ſuo: deus in me
dio eius non cōmouebit. Et. Glīa
Et. Te deū non dicitur. ¶ Ante lau.
℣. Adiuuabit eam. L. Ad laud. Añ.
Orante ſctā lucia apparuit ei bea
ta agatha ⁊ ꝯſolabatur ancillam

xp̄i. pſ̄. Dn̄s reḡ. d̄co. cū cet. pſ̄. an̄.
Lucia v̇go q̇d a me petis qd̓ ipſa
poteris p̄ſtare ꝯtinuo mr̄i tue. An̄
Per te lucia v̇go ciuitas ſyracu/
ſana decorabit͛ a dn̄o ieſu xp̄o. An̄.
Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei ih̄u xp̄i: q꞉ ꝑ
filiū tuū ignis extinct⁹ eſt a latere
meo. An̄. Tāto pōdere eā fixit ſpi
rit⁹ ſctūs: vt v̇go dn̄i immobilis ꝑ
maneret. Cap̄. Sapiētia vicit ma
licia vt ī cōi. v̇. Elegit eā. lxxiij Su
per bn̄. an̄. Colūna es imobilis lu/
cia ſpōſa xp̄i: q꞉ oīs plebs te expe/
ctat vt accipias coronā vite alla.
Coll̄. vtſ̄. ſuffr̄. de feria. ¶ Prima de
tp̄e aduent⁹. Cet̄. hor̄. mixtim. ſ. hy̅.
cōſue. vt in pſal̄. an̄. de aduē. vtſ̄. fer̄.
ij. p⁹ dn̄icaꝫ primā ſignat͛. Cap̄. ⁊ coll̄
vtſ̄. in lau. ℟. ⁊ v̇. de cōmuni virgi
nū. Nō hꝫ. ij. vſ̄. ¶ Nota ꝙ p⁹ hanc
diē reſpiciendū eſt ad ordinariū d̓ ad/
uen. vtſ̄. qn̄ lau. feriales cadētes ī fe/
ſtū thome anticipande ſunt.
¶ In vigilia thome noct̄. ⁊c̄ de tp̄e

In feſto ſancti thome

apl̄i ſi venerit in dn̄ica ibidē ſeruabit͛
Ad pri. vſ̄. ſup pſ̄. feri. an̄. Ecce ego
mitto. ℟. Fuerūt ſine que. hy̅. Ex/
ultet ce. cū Cap̄. Per ma. v̇. In oēꝫ
vt ī cōi d̓ apl̄is lviij. Sup mḡt an̄ O
thoma didime ꝑ xp̄m quē merui/
ſti tāgere te p̄cibus rogam⁹ altiſſo
nis ſuccurre nob̄ miſeris: ne dāne
mur cū impijs in aduentu iudic̄.
Sine p̄cib⁹. Predicta an̄. d̓r ter ſicut ī
an̄. O ſapientia. notat͛. Coll̄.
Da nob̄ q̄s dn̄e b̄ti thome apl̄i
tui ſolēnitatib⁹ gl̄iari: vt ei⁹ ſemꝑ
⁊ patrocinijs ſubleuemur: ⁊ fideꝫ
ꝯgrua deuotōe ſectemur. P̄. Suf

fra. de fer̄. ⁊c̄ ¶ Ad cōpl̄. ꝑ oia vt in cō
muni apl̄orū ſignat͛ Sꝫ ſup nūc. d̓r
an̄. O thoma vtſ̄. que tm̄ ſcl̓ in hoc
loco d̓r. Coll̄. vtſ̄. ¶ Ad mat. Inuit̄.
pſ̄. an̄. v̇. et ℟. ꝑ totū Require in cōi
Vm apl̄s (de apl̄is. ¶ Lcō pri.
thomas q̇ d̓r didim⁹ eēt apū
ceſareā apparuit ei dn̄s ih̄us ⁊ ait
ad eū. Rex indorū gūdoforus mi/
ſit p̄poſitū ſuū ad ſyriā querē ho/
minē architectorica arte eruditū.
Ubi cū veniſſꝫ dixit dn̄s ad thomā
apl̄m ſuū. Ueni mittā te cū eo. Di
xit illi thomas. Dn̄e: mitte me quo
vis p̄ter ad indos Dicit ei ih̄s. Ua
de q꞉ ego tecū ſum ⁊ nō te deſeraꝫ.
Et cū mihi indos acq̇ſieris cū coro
na martyrij veies ad me. Tu. L. ij
Rn̄dens aūt thomas dixit. Dn̄s
me⁹ es tu: ⁊ ego ſuus tu⁹: fiat vo/
lūtas tua. Hec eo dicēte: ecce p̄po/
ſit⁹ familie regis indoꝝ noīe abba
nes deſcēdēs de naui ambulabat
iuxta mare in foro rerū venaliuꝫ.
Dn̄s autē acceſſit ad eū et dixit ei.
Quid cōparere vis iuuenis? Et il
le. Dn̄s me⁹ indoꝝ rex miſit me ad
iſtas ꝑtes vt ꝯducerē igenuos ar/
tifices aut ſeruos emerē qui ſciāt
artē architectoricā et oia que ex li/
gnis fiūt aut lapidib⁹ vt romano
ope ſibi pallaciū ꝯſtruāt. Tu. L. iij
Qui ait dn̄s. Habeo ſeruū idone/
um ⁊ fidelē mihi quē ad diuerſas
ciuitates iam miſi: ⁊ q̇cq̇d laborat
mihi laborū ſuoꝝ mercedes appor
tat. Hūc itaq꞉ mittā tecū vt explet͛
oībus ad me eū facias cuꝫ honore
reuerti. Qd̓ audiēs abbanes ma/
gno gauiſus ē gaudio: et gratias
agēs oſculabat͛ genua ei⁹ Tūc vo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tās thomā dn̄s tradidit eū in ma/
nu abbane ⁊ abſceſſit. Tu. ⌊R. iiij.
Dixit aūt abbanes ad thomā.
Dic mihi ſi vere ſeruus illiꝰ
es q̄ tradidit te mihi? Cui thomas
ait. Ego niſi ſeruꝰ ipſius eēt q̄ hora
me tibi tradebat habebā ꝯtradicē
Sz qꝛ Kuꝰ ipſiꝰ ſuz: nō qd volo facio
ſz qd iuſſerit m̄ dn̄s meꝰ. Seruꝰ āt
eiꝰ ſum vnus ex innūerabilibꝰ ſer
uis q̄ oēs diuerſas artes ſcimꝰ: et
imus ꝑ ꝓuincias et q̄cq̄d lucrati
fuerimꝰ d̄ arte nr̄a: ipi fideliter aſ
Aſcendert (ferimꝰ. Tu āt. ⌊R. v.
ꝗ nauim ⁊ cuz nauigarēt dixit ab/
banes ad thomā. Et q̄d ſcire de ar
tibꝰ potes: qꝛ ꝑtulit te dn̄s tuꝰ mi/
hi? Cui thomas rn̄dit. Colloco fun
damēta q̄ nūq̄ʒ veteraſcūt: ⁊ ſtruo
parietes q̄ nunq̄ʒ corruūt: facio ex
edras ⁊ feneſtras vt domꝰ nūq̄ʒ lu
mē dehabeat. Erigo aūt fabricaz
in altitudinē vt om̄e edificiū ꝑcel/
lat. Edificia aūt mea q̄uis extrin/
ſecus habeant ſpecioſitatē: intus
plus hn̄t pulcritudinē. Tu. R. vj.
Quid miſta tibi dicā de artis mee
ꝑitia. Oīa q̄ in marmore. oīa q̄ in
ſtructura pn̄t eſſe neceſſaria ego
faciā: ⁊ quātos volueris mihi da/
re diſcipulos ego docebo. Dicit ei
abbanes. Magnꝰ eſt vir iſte q̄ ta/
les hab; Kuos melior ē q̄uis rege.
Dicit ei thomas. Bn̄ dixiſti. Nā et
filiꝰ eſt regis vnicꝰ ⁊ tenet regnuz
pr̄ eiꝰ in ſupnis montibꝰ vbi hoſtꝭ
nunq̄ʒ pōt introire: vbi nullus pe
nitꝰ infirmꝰ: nullus paup nullus
aliq̄d indigēs. Tu. ¶ Scd̄m iohem
In il. tē. Thomas vnꝰ (ca. xx.
ex diſciplis eius q̄ dr̄ didimus

nō erat cū eis qn̄ venis ieſus: dixe
rūt ei aliȷ̄ diſcipuli: vidimus dn̄m.
Et rel. Omel. bti Grego. pa.
Iſte vnus diſcipulis defuit:
reuerſuſq; qd geſtū ē audiuit: au/
dita credere rēnuit. Venit iterȝ do
minꝰ et nō credēti diſcipulo latus
palpandū prebuit: manꝰ oſ̄ndit: ⁊
oſtēſa ſuoꝝ cicatrice vulnerū infi/
delitatis illiꝰ vulnus ſanauit. Tu
Quid frēs kmi q̄d inter h̄ ¶ R. viij
aīaduertitis? Nunq̄d caſu geſtuz
creditis: vt electꝰ ille diſcipulꝰ: tūc
deeſſet: pꝰ aūt veniēs audiret: au
diēs dubitaret: dubitās palparet
palpās crederet. Nō h̄ caſu ſz diui
na diſpenſatiōe geſtū eſt. Egit nā/
q̄ʒ miro mō ſupna clemētia: vt di/
ſciplus dubitās dum in mgr̄o ſuo
vulnera palparet carnis in nob.
vulnera ſanaret infidelitatꝭ. Tu.
Plus em̄ nob thome infi ¶ R. ix.
delitas ad fidē. q̄ʒ fides credentiuz
diſcipuloꝝ ꝓfuit qꝛ dū ille palpan
do ad fidē reducitur: nr̄a mēs om
ni dubitatiōe poſtpoſita in fide ſo
lidatꝰ. Hic q̄ppe diſcipulū pꝰ reſur/
rectionē ſuā dubitare ꝑmiſit: nec
tn̄ in dubitatiōe deſeruit ſicut an/
te natiuitatē ſuā mariā ſpōſuz ha
bere voluit: q̄ tn̄ ad eiꝰ nuptias nō
ꝑuenit. Nā ita factꝰ ē diſciplus du
bitās ⁊ palpās teſtis vere reſurre
ctionis: ſicut ſpōſus mr̄is fuerat
cuſtos integerrime v̄ginitatꝭ. Tu
Te deū d̄r. ¶ Ante lau. v̄. Nimis ho
no. ⌊ Ad lau. et ad pri. ⁊ ad alias hoſ̄
ꝑ oīa vt i cōi de aplīs. lviij. Sup bn̄.
an̄. O thoma. ſcl' tm̄ vtſ̄. Coll. etiaz
vtſ̄. Dein an̄. Nolite ⁊c. vt ordina/
rius de aduen. docet. Require ꝑdictā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

añ.fer̄.q̄rta pꝰ dñicā.iiij.ī lau.xxiiij.
Scď vs̄. nō dn̄r ꝺ eo ꝓpter ſequēs fe
ſtū.ſꝫ ſcti Gregorij ſpoletani.de quo
dn̄r pri. veſ. Et ſi feſtū Gregorij ve/
nerit in dn̄icaꝫ ibidē ſuabit ſcdm̄ ma
iorē eccl'. colon̄ Sꝫ alij poſticipabūt ī
feri.ij.ſeq̄n. vt regiſtrū ꝺ aduētu docꝫ
¶☞ In feſto Gregorij ſpoletani ad
pri.vs̄.an̄. Beatꝰ vir.ps.fer̄. Cap.
Btūs vir.lx. R̄. Iuſtū deduxit.lxj
Req̄re hec oīa in cōi de vno martyr.
Martyr egregie deo ¶Hym.
M dilecte ad te clamātiuꝫ voces
tuorꝝ ꝓpitius audi ſancte gregori.
Ora ꝓ famlis tibi deuotis ⁊ coraꝫ
iudice veniaꝫ poſce ne nos iudicio
dānet extremo. Trinitati decꝰ ho
nor ⁊ v̓tus inſeꝑabili laus vnitati
ꝯcors imperiū om̄e ꝑ euū. Amē. v̄
Poſuiſti. Super magt̄.an̄. Iſte co
Ognouit. vt in cōmuni . lx Coll'
Deus q̇ ſctis tuis ſꝑ gloſus ꝓ
dicaris: ꝯcede q̄s: vt q̇ bti gregorij
martyris tui merita veneramur
ipſiꝰ auxilio ꝑpetuis gaudijs per
fruamur. P. Suffr̄. de ſctō thoma.
O thoma. vts̄. v̄. Nimis honorati
Coll'. vts̄. Cet̄. q̄ ſuffragāda ſunt re/
quire in ordinario de aduen. ¶Ad cō
pleto. hȳ. ꝑ totū cū cap̄. vts̄. in veſ. v̄.
Iuſtꝰ vt pal. Sr̄ nūc di. an̄. Iſte co/
gno. vt ſupra. Pꝰ Carnis. v̄. Iuſtū
deduxit. Coll'. vts̄. ¶Ad mat. Inui
ta. Regē martyꝝ ⁊c̄. ꝑ totuꝫ require
de vno marty. lx ¶Lcō prima
Cum ingreſſus eſſꝫ btūs gre/
gorꝰ in carcerē angelus dn̄i appa
ruit illi dicēs. Pax tecū gregori no
li timere: ⁊ ꝯtinuo vincla eiꝰ diru
pta ſunt et claritas dn̄i circūfulſit
illū. Die altera ſubſeq̄nte: iuſſit ſi
bi flaccꝰ ſedē in medio foro colloca
ri ⁊ beatū gregoriū ante veſtigia
ſua repreſentari Tu. ¶Lectio ſcda
Cūqꝫ repſentatꝰ fuiſſet beatꝰ gre
gorius in medio foro flaccꝰ dixit il/
li. Accede maledicte ⁊ fac tibi ꝓpiti/
os deos imortales anteq̄ȝ te morti
tradā. Cui ſctūs gregorius r̄ndit
Maledicti ſunt hoīes q̇ cōfidūt in
idolis. Audiēs h̄ flaccus: exarſit vt
ignis dicēs. Tircanuꝫ mihi celerit̄
vocate. Tircanꝰ dixit: ecce aſſum.
Et iuſſit eadē hora (Tu. L. tertia
impijſſimꝰ flaccus vt btūs grego
rius tractꝰ in medio amphiteatro
capite trūcaret̄. Sctūs v̾o grego/
rius orabat dicēs. Bn̄dictꝰ es dn̄e
ds̄ meꝰ ⁊ rex meus adiutor meꝰ et
liberator meꝰ q̇ me hodie de h̄ mū
do ad te vocare dignatꝰ es Tu aūt
Reſpiciēs aūt ad ce ¶Lcō q̄rta
lū audiuit vocē magnā dicē
tē ſibi: ecce gregori coronatꝰ es et ī
numero ſcōꝝ meoꝝ aſſcriptꝰ es: ī
gredere ad me bn̄dicte dn̄i: prepa
rata ē habitatio tua. Adhuc ange
lo loq̄nte ab aq̇linio ſpatario capi
Tircanꝰ (te trūcatus eſt. L. v.
v̾o iuſſit dimitti feras terribiles:
vt corpꝰ bti gregorij abſorberent.
Fere v̾o rabiētes venerūt vſqꝫ ad
corpꝰ ⁊ flectētes capita ſua adora/
uerūt corpꝰ bti gregorij: ⁊ h̄ audi/
ens ꝓpl's clamauit voce magna di
cēs: vere magnꝰ eſt ds̄ xp̄ianoꝝ: et
mlti crediderunt in dn̄o Flaccꝰ v̾o
eadem die ꝑcuſſus ab angelo euo
mēs interiora ſua expirauit. Tu.
Corpꝰ v̾o bti gregorij ¶Lcō. vj.
iacebat ī medio āphiteatro. Erat
aūt quedā xp̄iana abūdantia no/

mie q̄ accedens ad tyrannu; petijt
corp⁹ beati gregorij vt eū collige/
ret in medio amphiteatro: ꝫ quia
nō potuit obtinere alit̄. datis trigi
taq̄nq; aureis a tyranno corp⁹ re/
cepit: ⁊ vt decuit martyrē honori/
fice ſepeliuit. Poſtea vō p brunō/
nē archiepm colon̄ trāſlatū ē cor/
pus martyris de vrbe romano in
coloniā agrippinā ⁊ collocatū i ſū/
mitatē loculi triū regū. Tu. Euā/
gel'. Si q̄s vult poſt me. ⁊c. vt in cōi
de vno martyre. Te deū d: ſuffra. de
feria ⁊c. Coll'. vtſ. ¶ Ad pri. et ad cet.
hoſ d: tot⁹ hy̆. ſcꝫ. Martyr egre. vt
ſup. An̄. de laud. Qui me ↄfeſſus.
p̄ter q̄rtaꝫ. Cap. R. v. Require in cōi
de vno mar. lyj. Coll'. vtſ. ¶ In. ij.
veſ. v. Iuſt⁹ vt pal. cet. vtſ in pri. ve
ſpe. p⁹ coll'. feſti d: ſuffra. O emanu/
el. cū v. et coll'. ⁊ an̄. de feria ⁊c. vt or/
dinari⁹ docet. Cōpl'. de aduentu.

¶☞ De ſancto thoma cātuarienſi
⁊ ſiluestro Require. s. poſt natiuita/
tis xp̄i de tempore. fol'. cviij.

¶☞ Felicis in pincis confeſ. ⁊ pōti.
Concede q̄s ops de⁹ vt Coll'.
ad meliorē vitā ſanctoꝝ tuo/
rū exēpla nos ꝓuocent q̄ten⁹ quo
rū ſolēnia agimus ⁊ actus imite/
mur. Cet. ſicut in feſto officiato ex cō

¶☞ Marcelli pape (muni de cōfeſ.
Preces ꝑpl'i tui (⁊ marty Coll'.
q̄s dn̄e clementer exaudi: vt
bt̄i marcelli martyris tui atq; pō
tificis meritis adiuuemur cuius
paſſione letamur. P dominum.

De ſctō antonio ad p̄

mas vſ. ſup pſ. ferial'. an̄. Amauit
eū. Capm. Dedit dn̄s confeſſionē.

vt in cōi de vno abbate. R. Iuſtū de
duxit. Req̄re i. iij. noc. d cōfeſ. lxviij
Hym. Iſte ↄfeſ. v. Amauit eum.
Sup magt an̄. O lampas ardēs
in v̄tute o lucerna ſup candelabꝝ
poſita antoni ſerue xp̄i ad cui⁹ ſuf
fragia languentiū ſuſpirāt vota
ↄfer nob vite ſubſidia vt p tua me
rita valeam⁹ cūcta euadere ꝑicu/
la ⁊ gehēne ignis incēdia. ¶ Coll'.
Deus q̄ cōcedis obtētu bt̄i an/
tonij ↄfeſſoris tui atq; abba/
tis morbidu; ignē extingui: ⁊ mē/
bris egris refrigeria preſtari: fac
nos ꝓpitius ipſi⁹ meritis ⁊ p̄cibus
a gehēne ignis incēdijs liberatos
integros mente ⁊ corꝑe tibi felici/
ter in gloria p̄ſentari. P do. Suff.
de dn̄a. Rubum quem ⁊c. vtſ. cum
cete. ſuffra. de dupl'. feſto preter de ſctā
cruce. ¶ Ad cōpl'. hym. Iſte ↄfeſ. ⁊c.
ſicut in dupl'. habet̄ de confeſ. Capm
Dedit dn̄s. vtſ. v. Iuſtus vt pal.
Sup nunc di. an̄. O lampas. vtſ.
Coll'. etiā vtſ. Ad mat. Inuit ⁊c. oīa
ſicut de vno abbate in cōi habet̄. Lcō
nes vt infra. ¶ Lectio prima.
Antoni⁹ cū viginti eſſet anno
rū ⁊ audiret legi in eccl'a. Si vis ꝑ
fect⁹ eſſe vade ⁊ vende oīa que ha/
bes ⁊ da pauperib⁹: oīa ſua vē/
dens pauꝑibus erogauit: ⁊ here/
miticā vitā duxit. Hic innumera/
bilia demonū tētamēta ſuſtinuit.
Quadā vice dū ſpm fornicatōnis
virtute fidei ſuꝑaſſet: diabolus in
ſpecie pueri nigri ante eū ꝓſtrat⁹
apparuit: ⁊ ſe ab eo victū ↄfeſſus ē.
Nā ⁊ hoc precib⁹ impetrauit vt vi
deret fornicatiōis demonē iuueni
bus inſidiantē. Quē cu; in p̄dicta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

forma vidiſſet dixit. Viliſſima ſpe
cie mihi apparuiſti: te vltra non ti
Alia vice dū (mebo. Tu. ⸤Lcō.ij.
in quodā tumulo latitaret: multi
tudo demonū eum adeo lacerauit
ꝙ miniſter eiꝰ eum quaſi mortuū
humeris proprijs apportauit. Cū/
qꝫ oēs qui venerant quaſi mor/
tuū ploraſſent dormientibꝰ cun/
ctis ſubito antonius reuiuiſcit: et
a miniſtro ad predictū tumulum
ſe iterū portari fecit. Qui cum ibi
ex dolore vulnerū proſtratus iace
ret: ex virtute animi ad conflictū
demones excitabat. Tūc illi in va/
rijs ferarū formis apparuerūt: et
eum iterū dentibus: cornibus et
vnguibus crudeliſſime lacerauer/
unt. Tunc ſubito ſplendor appa/
ruit ⁊ demones cunctos fugauit.
Antonius (Tu aūt. ¶ Lcō tertia.
autē continuo ſanatus et xp̄m ibi
adeſſe intelligēs: ait. Vbi eras bo
ne ihu vbi eras quare a principio
hic non fuiſti vt me adiuuares et
vulnera mea ſanares? Cui domi/
nus. Antoni hic eram ſed expecta
bam videre certamen tuū. Nunc
autem quia viriliter dimicaſti: in
toto orbe te faciam nominari. Tā
ti autē feruoris erat ꝙ cum maxi
mianus imperator xp̄ianos occi/
deret: ipſe martyres ſequebatur:
vt cum eis martyr fieri mereret:
⁊ vehementer triſtabatur eo ꝙ ſi/
bi martyrium non dabatur. Tu.
Dum autem in alterū ¶ L. iiij
heremum pergeret: argen/
teum diſcum reperit et intra ſe ſic
dicere cepit. Unde hic argenteus
diſcus vbi hominū veſtigia nulla
videntur. Si enim viatori cecidiſ/
ſet: vtiqꝫ pre ſui magnitudine late
re non poſſet. Hoc diabole artifi/
cium tuū ē: voluntatē tamē me/
am nunꝙ poteris immutare. ⁊ hͦ
dicto diſcus vt fumꝰ euanuit Poſt
modum ingentem maſſam veri
auri reperit: ſed vt incendium au
rum fugit. Sicqꝫ ad montē fugi/
ens viginti annis ibi ꝑmanſit in/
numeris coruſcans miraclis. Tu.
Quadam vice dum in ſpi ⸤L c. v.
ritu raptus eſſet: totum mundū
laqueis ſeſe inuicem connectenti/
bus plenum vidit. Qui exclamās
ait Quis iſtos euadet? Et audiuit
Humilitas. Aliquādo dum ab an
gelis in aerem leuaretur: aſſunt
demones et eius tranſitum prohi
bent peccata ipſius ab exordio na
tiuitatis obijcientes. Quibus an
geli. Nō debetis illa narrare que
chriſti iam ſunt pietate deleta. Si
qua autem ſcitis ex quo factus eſt
monachus: illa proferte. Et cū in
probatione deficeret: liber antoni
us in ſublime tollitur ⁊ liber depo
nitur. Tu autem. ¶ Lcō. vj.
Quidā ſagittarius beatum anto
nium cum fratribus gaudentem
quadā vice aſpexit: ⁊ ei diſplicuit
Cui antonius. Pone ſagittam in
arcu ⁊ trahe. Quod ⁊ fecit. Cunqꝫ
hoc ſecundo ⁊ tertio fieri mandaſ/
ſet: dixit ſagittarius. Tantū tra/
here potero ꝙ de eius fractiōe do/
lebo. Cui antonius. Sic eſt in ope
re dei quoniā ſi ſupra menſuram
tendere vellemus citius frangē/
mur. Expedit ergo rigorem aliqn̄
relaxari. Hec audiens ille edifica/

tus receſſit ſine vlla ſcientia litte/
rarum ſcripturas diuinas ⁊ me/
moriter audiendo tenuiſſe: ⁊ pru/
denter cogitãdo intellexiſſe predi/
catur. Tandez beatus antoni⁹ cen
teſimoquinto anno vite ſue frẽs
deoſculans in pace quieuit. Tu
Euãgel. Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa. vtš
in cõi de confeſ. fol. lxx. Sz R. requi
re infra in conuerſio. pauli. lxxxvij.
Laud. Quinqz talenta. Cap. De/
dit domin⁹ confeſſio. v. Juſtus vt
palma Require ĩ cõmuni de vno ab
bate. lxix Sup bñd. añ. O lãpas ar
dens. vtš cum coll. etiam vtš. ¶ Ad
primã et ad alias hoš. hym. Iſte cõ/
feſ. ſm ordinẽ verſuũ vt in cõi. lxvj.
Añ. de laud. Quinqz talenta. ſcđm
ordinem preter q̃rtam. Cap. et coll'a
vtš. in lau. ¶ Ad pri. R. Chriſte fili.
cum cete. vt in pſal. Poſt Carnis re
ſur. v. Juſtum deduxit ⌊ Ad cete. ho
ras. R. Amauit eum. cum cete. R.
et v. vt in cõi de confeſſo. lxvij Ceter.
vtš. ¶ In. ij. vš. ſuper ps ferial. añ.
Amauit. hym. Iſte ꝯfeſſor. Capm.
Dedit domin⁹ vtš. v. Juſt⁹ vt pal.
Sup magt. añ. O lampas ardẽs.
vt ſup. Coll. etiã vtš ⌊ Cõpl. de tpe.
¶ ☞ Priſce v̓ginis et marty. Coll'a.
Da queſumus om̃ipotens de/
us vt qui beate priſce virgis
ac martyris tue natalicia colim⁹:
⁊ annua ſolẽnitate letemur ⁊ tan
te fidei proficiamus exemplo. P.
¶ ☞ Marij ⁊ Marthe marty. Coll'
Exaudi domine populũ tuuz
cum ſanctoꝝ tuorum marij
et marthe tibi patrocinio ſupplicã
tem vt ⁊ temporalis vite nobis tri
buas pace gaudere: ⁊ eternuz re/
perire ſubſidium. Per dominũ.

De ſanctis fabiano et

ſebaſtiano ad pri. vš. ſup. pš. feri. añ.
Sanctum eſt verꝫ lumen et admi
rabile miniſtrans lucez his qui p/
manſerunt in agone certaminis
recipiunt ab ipo ſplendorem ſem
piternum in quo aſſidue felices le
tãtur. Hym. Rex glorioſe. cuz cap.
et v. vt in cõi de martyr. lxij. Super
mgt añ. Elegit dñs virum de ple/
be ⁊ claritatem viſionis eterne de
dit illi celebremus ſolẽnitatem ſe/
baſtiani martyris: gaudiũ ſit in ce/
lo ⁊ in terra pax hominibus bone
Infirmi (voluntatis. ¶ Coll.
tatem noſtrã reſpice om̃ipo/
tens deus: et quia pondus prope
actionis nos grauat beati fabia/
ni martyris tui atqz pontificis in/
terceſſio glioſa nos protegat. Se/
quitr̃ alia ſub vna concluſione.
Deus qui beatũ ſebaſtianum
martyrẽ tuuz virtute cõſtantie in
paſſione roboraſti: ex ei⁹ nob imi/
tatiõe tribue pro amore tuo pſpe/
ra mundi deſpicere: ⁊ nulla ei⁹ ad
uerſa formidare. P. cum ſuffra. cõ/
ſue. ¶ Compl. de tpe. Ad mat. Inui
ta. Regẽ martyꝝ. vt in cõi. ¶ In. j.
noct. Añ. Sebaſtian⁹ mediolanẽ
ſiũ partiũ ciuis quẽ pfuderat de⁹
gratia vt ab omnibus amaretur
pš. Beatus vir. j. Añ. Erat enĩ in
ſermone verax: in iudicio iuſtus.
pš. Quare fre. Añ. Chriſto quoti
die ſeduluz exhibebat officiũ: erat
enĩ ver⁹ dei cultor. pš. Dñe quid.
v. Letamini. ¶ Lectio prima.
Sebaſtianus vir xpianiſſim⁹

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mediolanenſium partium erudi tus: ciuitate narbonenſi oriūdus diocletiano ꝛ maximiano impera torib⁹ ita charus erat vt ꝑncipatū ei ꝑme cohortis traderēt: ꝛ ſuo eū ꝯſpectui iuberēt ſemꝑ aſtare. Tu. ℟. Sebaſtian⁹ dei cultor ſtudio/ ſe curabat ſub abſconſo clamidis ſanctorū animas ꝯfortare. Speꝫ promittēs ꝛ gloriam cōſequi ſem/ piternā. ℣. Deo igit̄ ſtudebat red/ dere aīas quas diabolus conaba/ tur auferre. Spem. ¶ Lcō. ij.

Erat em̄ vir totius prudentie in ſermone verax in iudicio iuſtus in conſilio prouidus in cōmiſſo fi/ delis: in interuentu ſtrēnuus: in bonitate conſpicuus: in vniuerſa moꝝ honeſtate ꝑclarus. Hūc mili tes acſi patrē venerebant̄. Hunc vniuerſi q̄ preerāt pallatio cariſſi mo venerabātur affectu. Tu. ℟. Sebaſtianus vir xp̄ianiſſimus. Quē occultabat militaris habit⁹ ꝛ clamidis ſue obūbrabat aſpect⁹ ℣. Erat em̄ in ſmone verax in iu/ dicio iuſtus. Quem. ¶ L. iij.

Erat em̄ verus dei cultor ꝛ ne ceſſe erat vt quē de⁹ ꝑfuderat gra tia ab omnib⁹ amaretur. Chriſto igitur quotidie ſeduluꝫ exhibebat officium: ſed agebat q̄tenus h̄ ſa/ crilegis regibus eſſet occultū. Nō paſſionis timore ꝑterritus. Non patrimonij ſui amore cōſtrictus. ſed ad hoc tm̄ ſub clamide terreni imperij chriſti militeꝫ tegebat ab/ ſconditū vt xp̄ianorū animos q̄s in tormentis videbat deficere con fortaret: ꝛ deo redderet aīas quas diabolus conabat̄ auferre Tu. ℟.

Erat nāq: in ſermōe verax in iu/ dicio iuſtus ī ꝯſilio ꝓuidus: in bo/ nitate ꝯſpicuus. In vniuerſa mo rū honeſtate ꝑclarus. ℣. In ꝯmiſ/ ſo quoq: fidelis in interuentu ſtrē nuus. In. Glia. In. ¶ In. ij. noct. Añ. Ad h̄ tm̄ ſub clamide xp̄i milit tē tegebat abſcōditū vt deo redde/ ret animas q̄s diabolus conabat̄ auferre. ps. Cū inuoca. xlviij. Añ. Clariſſimis quotidie viris mar/ celliano et marco ſuadebat ſeculi blandimenta reſpuere ꝛ momen tanea tormentorū genera non ti/ mere. ps. Verba mea. xj. Añ. Se baſtian⁹ vir xp̄ianiſſimus quē oc cultabat militaris habit⁹ ꝛ clami dis ſue obūbrabat aſpect⁹. ps. Do mie dn̄s nr̄. j. ℣. Iuſti āt. ¶ L. q̄rta.

Denīq: poſtq̄ꝫ multas marty rū mētes a timore paſſionis eripuit: ꝛ ad coronā perpetue glo rie excitauit: ip̄e quoq: q̄s eſſet ap paruit: q: lumē ī tenebris laté nō potuit. Tu. ℟. Chriſto q̄tidie ſedu lum exhibebat officiū vt xp̄ianoꝝ aīas. Quas in tormentis videbat deficere ꝯfortaret. ℣. Ad h̄ tm̄ ſub clamide xp̄i militē tegebat abſcon ditū vt dō redderet aīas q̄s diabo/ lus conabat̄ auferre. Quas. L. v.

Clariſſimis igit̄ viris marcel liano ꝛ marco duob⁹ germa nis fratribus ꝓ xp̄i noīe in vincu/ lis ꝯſtitutis q̄tidie ſolatiū exhibe/ bat: ꝛ tā ip̄is q̄ꝫ etiā ſeruis eoꝝ cuꝫ quib⁹ tenti fuerant ſalutaria fidi cōſilia miniſtrabat quo fugitiua ſeculi blandimenta reſpuerent et momentanea tormētorum gene/ ra non timerent. Tu autem.

℟. Zoe vxoꝛ nicoſtrati dixit bea/
to ſebaſtiano beatus es tu ⁊ bene
dictus ſermo oꝛis tui. Per ihm chri/
ſtum dominū noſtruꝫ. ℣. Benedi/
cti qui in oīmibus que locutꝰ es cre
dunt. Per. ¶ Lectio ſexta.
Marcellianus ⁊ marcus cū be
atiſſimis conſolationibꝰ ſebaſtia/
ni acquieſcerēt ⁊ verba carnificuꝫ
animo perſeueranti trāſirent ca/
pitalem iuſſi ſunt ſubire ſententi
am: ea ſcꝫ ratione vt eodeꝫ momē/
to quo decollandi erant ſi ſacrifici
is conſenſiſſent: ⁊ parentibus ſu/
is et coniugibus ⁊ filiȷ̈s ⁊ faculta/
tibus redderentur. Tu. ℟. Egre
gie chriſti martyr ſebaſtiane prin
ceps ac ꝓpagatoꝛ ſanctiſſimoꝝ pre
ceptoꝝ ecce nomen tuum in libro
vite celeſtis aſcriptum eſt. Et me
moꝛiale tuuꝫ nō derelinquetur in
ſecla. ℣. Socius enim factus es ſu
pernaruꝫ virtutum que ⁊ in celis
ſpiritum tuū ſuſceperūt. Et. glia.
Et. ¶ In. iij. noct. An. Ut vidit bea
tus ſebaſtianus athletas dei im/
menſo certaminis pōdere fatiga/
ri dixit: o foꝛtiſſimi milites chriſti
nolite per miſera blandimēta co/
ronam deponere ſempiternā. pſ.
In domino ꝯfi. ij. An. Sebaſtia/
nus dixit marcelliano ⁊ marco nō
vos ſeducant blandimenta mlie/
rum. pſ. Dn̄e quis. iij. An. Noli/
te timere non ſeparabuntur a vo
bis ſed vadunt in celuꝫ parare vo
bis ſidereas manſiones. pſ. Dn̄e
in virtute. v. ℣. Juſtoꝛum anime.
¶ ☞ Euangel'. Deſcendens ieſus
de monte ſtetit in lo. xc. Require in
cōi ſancto. lxv. ℟. In illo loco pro/
miſſio vera eſt ⁊ peccatoꝛuꝫ remiſ
ſio ſplendoꝛ et lux perpetua ⁊ ſine
fine leticia. Quam meruit chriſti
martyr ſebaſtianus. ℣. In circui/
tu tuo domine lumen eſt quod nū
ꝗ̄ꝫ deficiet vbi conſtituiſti lucidiſſi
mas māſiones. Quā. ℟. Elegit
dominus virum de plebe et clari/
tatem viſionis eterne dedit illi: ce
lebꝛemus ſolēnitatem ſebaſtiani
martyris. Gaudium ſit in celo et
in terra pax hominibus bone vo/
luntatis. ℣. Beatus es ⁊ bene tibi
erit egregie chriſti martyr ſebaſti
ane. Gaudiū. ℟. Beatus es tu ⁊
bn̄ tibi erit egregie martyr ſeba/
ſtiane. Quia cum ſanctis gaude/
bis ⁊ cum angelis exultabis inet/
num. ℣. Beatus es chriſti martyꝛ
ſebaſtiane ⁊ benedictus ſermo oꝛis
tui. Quia. Gloꝛia. Quia. ¶ Ante
laud. ℣. Juſti autem in perpetuū.
Sebaſtianus dei ⌊ Ad laud. An.
cultoꝛ ſtudioſe curabat ſub abſcō/
ſo clamidis ſanctoꝛū animas con/
foꝛtare: ſpem pꝛomittens ⁊ gloꝛiā
conſequi ſempiternā. pſ. Dn̄s re/
gna. deco. vj. cū cet. pſ. An Si ego
verus chriſti ſeruꝰ ſuꝫ et vera ſunt
omnia que ex oꝛe meo hec mulier
audiuit ⁊ credidit: apiat os eius ꝗ
aperuit os zacharie ꝓphete domi/
ni. An. Ad hāc vocem xpi marty/
ris ſebaſtiani illico apertuꝫ eſt os
vxoꝛis nicoſtrati. An Zoe vxoꝛ ni
coſtrati dixit btō ſebaſtiano beatꝰ
es tu ⁊ bn̄dictus ſermo oꝛis tui. An.
Sāctꝰ ſebaſtianꝰ dixit nicoſtrato
ſaluatoꝛ noſter pꝛo peccatoꝛibꝰ ex
hibere dignatus eſt ſuam preſen/
tiam. Cap. Sancti per fideꝫ. lxiiij

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cum v. vt in cōmuni. Sup bene. añ. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane: quia cum ſanctis gaudebis et cum angelis exultabis in eternū. Coll'. ambe vt ſupra cum ſuffra. conſue. Ad primā de tempe cete. hor. mixtim. Coll'. ambe ad omēs hoꝝ vt ſupra preter ad primā. Scđe veſ. non dicunt propter feſtum ſequens. niſi anticipatuꝫ fuerit de dominica. lxx. tunc habet. ij. veſ. videlicet ſuper pſ. feria. añ. Sanct⁹ ſebaſtianus. vt in laud. Hym. Rex gloſe. lxiij. Capm. Corpora ſctoꝝ cum. v. Mirabilis deus. lxv. Super mgt añ. Egregie martyr. Coll'. ambe vts cū ſuffra. de dñica ⁊ cōſue.

De ſancta agnete virgine

In pri. veſpe. ſuper pſ. feriales añ. Ingreſſa agnes. vt infra ī laud. ¶ Capm. ij. Corinth. xj.

Emulor enim vos dei emulatione deſpondi enī vos vni viro virginē caſtā exhibere xpo. Deo gr̄. R. Regnū mūdi. lxvij vel R. Ipſi ſuꝫ deſpōſata. vt infra in. ij. noct. Hy. Ieſu corona. v. Specie tua. lxvj. Sr. magt Añ. Stās a dextris ei⁹ agn⁹ niue cādidior xps ſibi ſpōſaꝫ ⁊ martyrem conſecrauit. ¶ Coll'a

Omnipotens ſempiterne ds qui infirma mūdi eligis vt fortia queqꝫ cōfundas: concede ꝓpitius: vt qui beate agnetis virginis ⁊ martyris tue ſolēnia colim⁹ eius apud te patrocinia ſentiam⁹. Per do. ¶ Seqt̄ de ſancto patroclo. añ. Iſte cognouit. v. Poſuiſti. lx. Coll'.

Adeſto queſumus dñe ſupplicationib⁹ noſtris: vt q̄ ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcim⁹ beati patrocli martyris tui interceſſione liberemur. Per do. ¶ Deinde ſequit̄ d' ſancto ſebaſtiano. Añ. Egregie martyr ſebaſtiane princeps ac ꝓpagator ſanctiſſimoꝝ p̄ceptoꝝ: ecce nomen tuum in libro vite celeſtis aſſcriptū eſt: ⁊ memoriale tuū nō derelinquetur in ſcl'a. v. Mirabilis ds Coll'. ambe vts. in pri. vs. ſebaſti. cū ſuff. cōſue. ¶ Ad cōpl'. hy. Ieſu coroñ. cū duob⁹ vlti. v. Cap. Emuloꝛ. vts. v Elegit eā Sup nunc di. añ. Stā agnes. vt infra in. ij. vs. Poſt Carnis. v. Adiuuabit. Coll'a. Omps ſempit̄. tm̄ vts. ¶ Ad mat. Inui. Regē virgi. vt in cōi. ¶ In pri. noct. añ. Diſcede a me pabulū mortis q2 iaꝫ ab alio amatore preuēta ſum. pſ. Dñe dominus noſter. j. Añ. Dexterā meam ⁊ colluꝫ meū cinxit lapidib⁹ ꝓcioſis tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. pſ. Celi enar. v. Añ. Poſuit ſignū in faciem meā vt nullū p̄ter euꝫ amatorē admittā. pſ. Dñi ē ter. xxiiij. v. Specie tua. ¶ L. pri.

Man⁹ iudex iuſſit beataꝫ agnetē exſpoliari ⁊ nudā ad lupanar duci ſub voce p̄conis dicētis. Agnē ſacrilegam virginem dijs blaſphemias inferentem ſcortum lupanaribus datam. Statim autem vt expolita eſt crine reſoluto: tantam denſitatem capillis eius gratia diuina conceſſit vt melius eorum fimbriis videretur q̄ veſtibus tecta Tu. R. Diē feſtū ſacratiſſime v̄ginis celebremus q̄liter paſſa ſit btā agnes ad memoriā reuocem⁹ tercio

decimo etatis ſue anno morte͂ perdidit ꝛ vitã inuenit. Quia ſolũ vite dilexit auctore͂. v. Ingreſſa agnes turpitudis locũ angelũ dñi p paratũ inuenit. Gla. L. ſcda.

Ingreſſa agnes turpitudis locũ: angelũ dñi illic ita preparatũ inuenit vt circũdaret eã imẽſo lumine: ita vt nullus eã poſſꝫ p ſplẽdore nec ↄtingere nec videre. Fulgebat em̃ tota cella illa q̃ſi ſol radiãs in v̓tute ſua. Tu. ℟. Dexterã meaꝫ ꝛ collũ meũ cinxit lapidib⁹ p̃cioſis: tradidit aurib⁹ meis ineſtimabiles margaritas. Et circundedit me v̓nantib⁹ atqꝫ chorruſcãtib⁹ ge͂mis. Induit me dñs cyclade auro texta: ꝛ imenſis monilib⁹ ornauit (me. Et. L. tertia.

Unqꝫ hec agerent prefecti fili⁹ q̃ autor erat hui⁹ ſceleris venit ad locũ cuꝫ ſodalib⁹ ſuis iuuenib⁹ q̃ſi inſultatur⁹ puelle: cũ quib⁹ ſe poſſe credebat libidis ſue ludibriũ exercẽ. Et vidẽs tm̃ lume͂ circa eam nõ dedit honore͂ ↄo: ſꝫ irruẽs in ipſo lumie p̃uſqꝫ eã vel manu ↄtingeret cecidit in facie͂ ſuã: ꝛ p̃focat⁹ a diabolo expirauit. Tu. ℟. Amo xp̃m i cuius thalamũ introiui: cui⁹ mr̃ virgo eſt: cui⁹ pr̃ feiaꝫ neſcit: cui⁹ mihi organũ modulatis vocib⁹ cantat. Que͂ cũ amauero caſta ſuꝫ cũ tetigero mũda ſũ cũ accepero v̓go ſuꝫ. v. Mel ꝛ lac ex ei⁹ ore ſuſcepi et ſanguis ei⁹ ornauit genas meas. Que͂ Gla. Que͂. ¶ In. ij. noct. añ. Induit me dñs cyclade auro texta ꝛ imenſis monilib⁹ ornauit me ps. Eructa. xliij. Añ. Mel ꝛ lac ex ei⁹ ore ſuſcepi et ſanguis ei⁹ ornauit genas meas. ps. De⁹ nr̃ refu. xv. Añ. Ipſi ſoli ſuo fide͂ ipſi me tota deuotiõe cõmitto. ps. Fundame. lxxv. v. Diffuſa e͂. ¶ L. q̃rta.

Prefect⁹ aũt audiẽs filiũ ſuũ interiſſe: cũ ingenti tumultu ꝛ luctu venit ad theatrũ ꝛ ingreſſus ad locuꝫ in q̊ corp⁹ filij ſui iacebat exanime cũ ingẽti clamore dicebat btiſſime virgini. Crudeliſſima oim̃ feiaꝝ ad filiũ meũ voluiſti apodixen tue artis magice demõſtrare. Et cũ talia atqꝫ hmõi v̓ba mlta repeteret: ꝛ cauſas mortꝭ ei⁹ ab ea vehemẽter inq̃reret: ait ad eũ btiſſima agnes. Ille cui⁹ voluntatẽ volebat pficere: ipſe in eũ ptãteꝫ accepit. Tu. ℟. Omĩpotẽs adorãde colẽde tremẽde bñdico te qꝛ p filiũ tuũ vnigenitũ euaſi minas hoim̃ ipioꝝ. Et ſpurcitias diaboli impolluto calle trãſiui. v. Ingreſſa agnes turpitudis locũ angelũ dñi preparatũ inuenit. Et. L. v.

Dicit ei p̃fect⁹ In h̃ apparebit qꝛ nõ magicis artib⁹ iſta geſſiſti ſi deꝑcata fueris ipſum angeluꝫ: vt reſtituat mihi filiũ meũ ſanũ. Cui btã agnes reſpõdit licet fides vr̃a h̃ nõ mereat impetrare a dño: tñ qꝛ tp̃s eſt vt añ hãc turbaꝫ v̓tus dñi mei ihũ xp̃i manifeſtet: egredimi oẽs foras vt ſolitã ei oratiõeꝫ offerã. Tu. ℟. Ipſi ſuꝫ deſpõſata cui angeli ſeruiunt cui⁹ pulchritudinem ſol et luna mirantur Ipſi ſoli ſeruo fidem ipſi me tota deuotione committo. v̓ſus. Propter v̓itateꝫ ꝛ mãſuetudine͂ ꝛ iuſti(tiã. Ipſi. ¶ L. vj.

Unqꝫ vniuerſi fuiſſent egreſſi proſter

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nēs ſe in faciē ſuā cepit orare dn̄m
vt iuuenē reſuſcitaret. Orāte aūt
illa appuit ei angelus dn̄i q̄ eleua
uit eā flentē ⁊ ꝯfortans animū ei⁹
iuuenē ſuſcitauit. Qui egreſſus
foras cepit publica voce clamare
⁊ dicere: vn⁹ ds̄ in celo ⁊ in t̄ra ⁊ in
mari q̄ eſt ds̄ xp̄ianoꝝ. Nā oia tē
pla vana ſunt: dij q̄ colunt̄ oēs va
ni ſunt ⁊ peruit⁹ nec ſibi pn̄t nec ali
is aliq̄d auxiliū p̄ſtare. Tu. ℟. In
duit me dn̄s veſtimēto ſalutis: ⁊ i
dumento leticie circūdedit me. Et
tāq̄ ſpōſā decorauit me corona. ℣.
Induit me dn̄s cyclade auro texta
⁊ immēſis monilib⁹ ornauit me.
Et. Glā. Et. ¶ In. iij. noct. an̄. Cu
ius pulcritudinē ſol ⁊ luna mirā/
tur ipi ſoli ſuo fidē. ps̄. Cātate. p̄.
xxvii. An̄. Xp̄s circūdedit me ver
nātib⁹ atq̄ coruſcātib⁹ gēmis p̄ci/
oſis. ps̄. Dn̄s reḡ. exul. xxvii. An̄.
Ipſi ſū deſpōſata cui angeli ſer/
uiūt: cui⁹ pulcritudinē ſol et luna
mirant̄. ps̄. Cātate. ij. xxviii. ℣. Ad
iuuabit. Euāgel. Simile eſt regnū ce
loꝝ decē v̄gi. vt in cōi. lxvij. ℟. Iā
corp⁹ eius corpi meo ſociatū eſt et
ſanguis ei⁹ ornauit genas meas.
Cui⁹ mr̄ v̄go ē cui⁹ pr̄ feiā neſcit.
℣. Ipi ſū deſpōſata cui angeli ſer
uiūt: cui⁹ pulcritudinē ſol ⁊ luna
mirant̄. Cui⁹. ℟. Pulcra facie: ſ;
pulcrior fide btā es agnes reſpu/
ens mūdū letaber⁹ cū angel̄. Inēce
de p oībus nob. ℣. Spē tua ⁊ pul/
critudie tua intēde ꝓſpe ꝓcede et
reḡ. Inē. ℟. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore ſu
ſcepi. Et ſanguis eius ornauit ge/
nas meas. ℣. Cuius pulcritudinē
ſol ⁊ luna mirant̄ ipi ſoli ſuo fidē

Et. Glia. Et. ¶ An̄ lau. ℣. Adiuua.
Ingreſſa agnes tur⌊pitudis locū angelū dn̄i p̄paratū
inuenit. ps̄. Dn̄s reḡ. deco. cū cete.
ps̄. An̄. Mecū em̄ habeo coſtodem
corpis mei angelū dn̄i. An̄. Anu/
lo ſuo ſubarrauit me dn̄s me⁹ ih̄s
xp̄s ⁊ tāq̄ ſpōſā decorauit me co/
rona. An̄. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei ie
ſu xp̄i: q: p filiū tuū ignis extinct⁹
eſt a latero meo An̄. Congaudete
mecū ⁊ ꝯgratulami: q: in his om̄i
bus lucidas ſedes accepi. Capm.
Emuloꝛ. vt s̄. ℣. Elegit. Sr̄ bn̄. An̄
Stās btā agnes in medio flāme
expāſis manib⁹ orabat ad dn̄m oī
potēs adorāde colēde tremēde bn̄
dico te ⁊ glifico nomē tuū inet̄nū
¶ ☞ Sequit̄ de ſctō pa⌊trodo an̄. Hic vir deſpi. vt in cōi. lxj
℣. Iuſt⁹ vt pal. Coll. Adeſto. vt ſup
⌊Pri. et cet. hor̄. dicunt̄ d feſto cū hy̆.
Ieſu corona v̄. ſm ordinē verſuū cū
an̄. de lau. etiā ſm ordi. excepta q̄rta.
Cap̄. et coll̄ tm̄ de ſcā agnete vt s̄. ℟.
et ℣. de v̄gi. In. ii. vs̄. ſup ps̄. feria.
an̄. Cōgaude. vt i lau. hy̆. et cap̄. vt s̄
℣. Elegit. Sup. mḡt an̄. Btā ag/
nes in medio flāmaꝝ expāſis ma
nib⁹ orabat te dep̄cor venerāde co
lēde pr̄ metuēde: q: p ſctm̄ filiū tu
um minas euaſi ſacrilegi tyran/
ni et carnis ſpurcitias immacula
to calle tranſiui: ⁊ ecce venio ad te
quē amaui quē queſiui quē ſemꝑ
optaui. Coll. tm̄ de ſcā agnete vt s̄.
¶ ☞ De ſancto patrodo nō dicitur
ſuffra. hic in ſcdis veſpis.

De ſctō vincētio mar⌊tyre

Adeſto q̄s dn̄e ſup⌊plicationib⁹ nr̄is vt q̄ ex iniq̄ Coll.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fate nr̄a reos nos eē cognoſcim⁹ bea
ti vincentij martyris tui intceſſio
ne liberemur. P. Lec. vt in feſtis offi.
Si venerit in dn̄icā. lxx. trāſfert̄ pro
pter officiū miſſe ipſi⁹ in fer. ij. ſeq̄nte
ſ[illegible]ndo ꝑ tūc ibid̄ ſicut de plib⁹ mar/
tyrib⁹ Lcōes vo de ſctō vincētio ꝛ coll'
de ſctō vincētio cū coll'. de ſctis Emerē
tiana ꝛc. dn̄r ꝑ tūc ſil' ſub vna cōcluſi
one ad oēs hoꝫ. pter ad cōpl'. ꝛ primā
Miſſa de ſancto vincētio. Ad mat.
QVnqꝫ btūs vincenti⁹ L. I. pri.
in eculeo toto corꝑe diſſipare
tur ait dacian⁹. Dic mihi vincenti
vbi nūc miſerū corp⁹ ↄſpicis: At il
le ſubridēs ait. h̄ eſt qd̄ ſp optaui ꝛ
votis oibus ↄcupiui. ¶ L. ij.
Tunc irat⁹ p̄ſes cepit oīa genera
tormentoꝝ ei minari: niſi ei aſſen
ſum p̄beret. Cui vincētius. O feli
cem me q̄ mihi iraſci te grauī⁹ pu
tas: mei incipis meli⁹ miſeri. In/
ſurge ḡ miſer ꝛ tota malignitatis
ſpū debachare: videb̄ me dei vtu/
te plus poſſe dū torq̄or q̄ꝫ poſſis ip
Et p̄ſes cepit (ſe q̄ torques. L. iij.
clamare: ꝛ carnifices vngis ꝛ fuſti
bus verberare. Et ait vincentius
Quid dic̄ daciane. Ecce tuipē vin
dicas me d̄ apparitoꝛib⁹ meis. Tu.
TVnc p̄ſes amēs fact⁹ L. I. iiij.
dixit carnificib⁹. Miſerrimi
nihil facitis: cur deficiūt man⁹ ve
ſtre: Adulteros ꝛ patricidas vince
re potuiſtis: vt inꝰ illata ſupplicia
nil celare poſſent: et ſolus vincen
tius poterit vr̄a ſupare tormēta.
Tūc carnifices pecti (Tu. L. I. v.
nes ferreos vſqꝫ ad intima coſtaꝝ
fixerūt: vt d̄ toto ei⁹ corꝑe ſanguis
efflueret: et ſolutis coſtaꝝ ↄpagi/
bus viſcera intīa paterēt. Et ait

dacian⁹. Miſerē tui vincēti vt poſ
ſis tā pulcrā recupare iuuentutē
ꝛ ea q̄ ſupſunt lucrari tormīta Tu.
Et ait vincēti⁹. O veneno L. I. vj.
ſa diabolica ligua: tormīta tua nō
timeo ſed h̄ ſolū valde metuo q̄ te
mihi fingis velle miſereri Nā q̄ te
magis iratū video eo ampli⁹ exul
to. Nolo etem̄ vt aliq̄d minuas de
ſupplicijs: vt te victū in oibus fate
¶☞ Emereciane et ma (aris. Tu.
MAieſtati (charij martyrū Coll'.
tue nos q̄s dn̄e emerētiane
ꝛ macharij martyꝝ tuoꝝ ſupplica
tio btā ↄciliet: vt q̄ inceſſabilit̄ acti
bus nr̄is offendim⁹: iuſtoꝝ p̄cib⁹
¶☞ Thimothei (expiemur. P.
apl'i ſ[illegible]abit̄ ſicut de apl'is in feſt̄ offi.
DEus q̄ btm̄ thimotheū Coll'.
ſcti pauli fide ad agnitionē
ſcti nomīs tui ↄuertiſti: da nob̄ q̄s
vt cui⁹ imitari ſtudia volum⁹ eiuſ
ſuggeſtione tibi placeamus Per.
Si venerit ī feria tres lc. d̄ epl'is pau
li legunt̄. ſi in dn̄ica. ix. Require. s.
p⁹ epy. dn̄i. v. et incipe ī p̄rin. lc. cxxxj
Si in. lxx. nihil de eo niſi tm̄ coll'. ipi⁹
cū coll'a dn̄icali in matuti. tm̄.

In cōuerſione ſancti

pauli. Ad pri. vſ. ſuper pſ. feria. añ.
Sancte paule apl'e. vt infra in lau.
SAulus de ¶ Cap. Act. ca. viij.
uaſtabat eccl'ias dei ingredi
ens domos ꝛ trahēs viros ac mu
lieres atqꝫ in carcerē ponēs. Deo.
℞. Magn⁹ ſctūs paul⁹. vt infra in
tertio noct. Hy. Exultet. lvij. Sup
magt. Anty. O glorioſum lumen
omnium eccleſiarum ſole ſplendi
dius. o vere apoſtolicum ſidus al
tiſſimum ſancte Paule; qui eter/

ni ſolis ſplendorē tenebris gentiū
infudiſti: qui in terra poſit⁹ celoꝝ
ſecreta petiſti: ⁊ que nō licet homi
ni loqui ꝓuidiſti: illuc ſupplices tu
os poſt hui⁹ carnis terminū ꝑdu/
cere dign̄re: quos feciſti veritat̄ lu/
DEus q̄ (men agnoſcē. Coll'.
vniuerſuꝫ mūduꝫ beati pau
li apl'i predicatione docuiſti: da no
bis q̄s: vt cui⁹ hodie ꝯuerſ ioneꝫ
colim⁹: ꝑ eius ad te exēpla gradia
mur. P. ¶ Sequit̄ codeꝫ die Preiecti
MArtyris tui (martyris Coll'a.
preiecti q̄ſum⁹ dn̄e interuen
tio glorioſa nos tibi cōmendet: vt
q̄d actib⁹ noſtris nō meremur ei⁹
ꝑcibus ꝯſequamur. P. Deīn ſuffr̄
cōſue. ¶ Ad compl'. hym. Exultet ce/
lū. cū duobus vlti. v. Cap. Saulus
deuaſtabat. vrſ. v. Nimis hono.
Idem. vſ. dicit̄ etiam ante lau. et ad
primā poſt Carnis reſu. Sup nūc
di. añ. O glorioſum. Coll'. Deus q̄
vniuerſum. tm̄ vrſ. ¶ Ad mat. In
uit. Regē apl'oꝝ vti cōi. lvij. L In. j.
noct̄. añ. Saulus autē iterauit ad
principem ⁊ petijt ab eo epiſtolas
in damaſcū ad ſynagogas vt q̄ſcū
qꝫ ſacre fidei viros inueniret vin
ctos perduceret in hierl'm. pſ. Ce/
li enar. v. Añ. Accepta poteſtate
ibat per viam fremēs ac frendēs
et crudeliter ſeuiens: capere cupi
ens quos vellet: qua captus ē ſit
laus ⁊ honor deo. pſ. Benedicam
iv. Añ. Venit vox de celo cuꝫ luce
ſup eum dicens illi: ſaule ſaule q̄d
me perſequeris: durū eſt tibi con/
tra ſtimulū calcitrare. pſ. Eructa
uit. xiiij. v. In oēm t̄. ¶ L. pri.
SAulus adhuc ſpi (Act. ix. c.
rans minaꝝ ⁊ cedis in diſcipulos
dn̄i acceſſit ad principem ſacerdo/
tū et petijt ab eo epiſtolas ī dama
ſcum ad ſynagogas. vt ſi quos in
ueniſſet huius vie viros ac mulie
res vinctos perduceret in hierl'm
℟. Qui operatus ē petro in apo
ſtolatu operatus eſt ⁊ mihi inter
gentes. Et cognouerūt gratiā dei
que data eſt mihi. v. Gratia dei in
me vacua non fuit: ſed gratia ei⁹
ſemper in me manet. Et. ¶ L. cō. ij.
ET cum ſaulus iter faceret cō
tigit vt appropinquaret da/
maſco: ⁊ ſubito circūfulſit euꝫ lux
de celo. Et cadēs in terraꝫ audiuit
voceꝫ dicentē ſibi. Saule ſaule q̄d
me ꝑſequeris? Qui dixit Quis es
tu dn̄e? Et ille. Ego ſum ieſus na/
zarenus quē tu ꝑſequeris: duruꝫ
eſt tibi contra ſtimulum calcitra/
re. Tu. ℟. Scio cui credidi ⁊ cer/
tus ſum quia potens eſt depoſitū
meū ſeruare. In illuꝫ diem. v. Re/
poſita eſt mihi corona iuſticie quā
reddet mihi dn̄s. In illū. ¶ L. iij.
SAulus tremens et ſtupēs di
xit. Dn̄e quid me vis facere?
Et dn̄s ad eū. Surge ⁊ ingredere
ciuitatem ⁊ ibi dicetur tibi quid te
oporteat facere. Viri autem illi q̄
comitabātur cum eo ſtabant ſtu/
pefacti. Audientes quidem voceꝫ:
neminem autem videntes. Sur/
rexit autem ſaulus de terra aper
tiſqꝫ oclis nihil videbat. Ad man⁹
autem illū trahentes introduxe/
rūt damaſcum. Et erat ibi tribus
dieb⁹ nō vidēs ⁊ nō mādūcauit ne
qꝫ bibit. Tu. ℟. Bonum certamē
certaui curſum conſūmaui fideꝫ

ſeruaui. Ideoq; repoſita eſt michi
corona iuſticie. v. Scio cui credidi
⁊ certus ſum q: potens eſt depoſi/
tū meū ſeruare in illū diē. Ideoq;.
Glia. Idoq;. ¶ In .ij. noct. añ. Re
ſpondit miles q̄s es tu dñe: et vox
deſup ait: ego ſum ihs quē tu pſe
queris dñe q̄d me iubes facere. ps
Oēs gē. xv. Añ. Surge ait dñs et
ingredere ciuitatē et ibi dicet tibi
q̄d te oporteat facere: ⁊ ſurrexit ni
hil videns duct⁹ eſt in ciuitatē. ps
Exaudi ds dep. xviij. Añ Audiuit
ananias in viſu dicentē ſibi dñm:
ſurge ⁊ vade in vicū qui dicitur re
ctus ⁊ q̄re ſaulum ecce eñ orat. ps
Exaudi ds ora. xviij. v. Dediſti he
Erat qui (redita. L. quarta.
dā diſcipulus damaſci nomi
ne ananias et dixit ad illum in vi/
ſu dñs. Anania. At ille ait. Ecce e/
go dñe. Et dñs ad illū Surge ⁊ va
de in vicū q̄ vocat rect⁹ ⁊ q̄re in do
mo iude ſaulū noīe tharſenſē: ec/
ce eñ orat. Reſpōdit aūt ananias.
Dñe audiui a multis de viro hoc
q̄ta mala fecerit ſctīs tuis in hie/
ruſalē: ⁊ hic habet ptātē a pncipi
bus ſacerdotū alligandi oēs q̄ in/
uocant nomē tuū. Tu. R. Repo
ſita eſt mihi corona iuſticie quam
reddet mihi dñs in illū diē. Iuſtuſ
iudex. v. Scio cui credidi ⁊ certus
ſum: q: potens ē depoſitū meum
ſeruare. Iuſtus. ¶ Lcō. v.
Dixit dñs ad ananiā. Vade q̄/
niā vas electōis ē mihi iſte: vt por
tet nomē meū corā regib⁹ ⁊ genti/
bus ⁊ filijs iſrl. Ego eñ oñdā illi
q̄nta opteat eū pati p noīe meo.
Et abijt ananias ⁊ introiuit i do/
mū et imponens ei manus dixit.
Saule frat dñs ihs miſit me q̄ ap
paruit tibi in via q̄ veniebaſ vt vi
deas ⁊ implearis ſpūſancto. Et cō
feſtim ceciderūt ab oculis ei⁹ tāq̄
ſquame ⁊ viſū recepit. Et ſurgēs
baptiſatus eſt: ⁊ cū accepiſſet cibū
ꝯfortatus ē. Tu. R. Mihi viuere
xp̄s eſt ⁊ mori lucrū. Gliari me o/
portet in cruce dñi mei ieſu xp̄i. v.
Per quē mihi mūdus crucifix⁹ eſt
et ego mūdo. Glo. ¶ Lcō. vj.
Fuit paulus cū diſcipulis qui
erāt damaſci p dies aliquot: ⁊ ꝯti/
nuo ingreſſus ſynagogam p̄dica
bat ieſum q̄m hic eſt fili⁹ dei. Stu/
pebāt aūt oēs qui audiebant ⁊ di/
cebāt. Nōne h̄ eſt qui expugnabat
in hierlm eos q̄ inuocabāt nomē
iſtud: et huc ad h̄ venit vt vinctos
duceret illos ad principes ſacerdo
tū. Tu. R. Saulus aūt magis ac
magis ꝯualeſcebat ⁊ cōfundebat
iudeos qui hītabant damaſci. Af/
firmans q̄m hic eſt xp̄s. v. Et con/
tinuo ingreſſus ſynagogā predi/
cabat ihm. Affir. Glia. Affir. ¶ In
iij. noct. añ. Timens aūt ananias
dixit: dñe auditū eſt a mltis q̄ vir
iſte multa ſeruis tuis mala inge/
rit: ⁊ nunc habet ptātē alligandi
oēs qui inuocāt nomē tuū. ps. Cō
fitebimur. xvj. Añ. Vade ait dñs
q̄m vos electōis ē mihi: vt portet
nomē meū corā regib⁹ ⁊ gentibuſ
ac filijs iſrl: ⁊ ego oñdam illi q̄nta
opteat eū pati p nomīe meo. ps.
Dñe refu. xxiij. Añ. Abiens ana/
nias introiuit i domū ⁊ imponēs
ei manū dixit: ſaule frater dñs ie/
ſus miſit me q̄ apparuit tibi in via

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qua veniebas vt videas ⁊ implea
ris ſpũſctõ. ps̃. Domin⁹ reg̃. iraſ.
xxviij. v. Annũciauerũt.
¶☞ Euãgel'. Dixit ſymõ petr⁹ ad
ihm. Ecce noſ. ⁊c̃. R̃ e in cõi de cõfeſ
lxx. R̃. Ne magnitudo reuelati/
onũ extollat me dat⁹ ẽ mihi ſtimu
lus carnis mee angelus ſathane
q̇ me colaphiſet, ꝓpter qḋ ter dñm
rogaui vt auferret̃ a me ⁊ dixit mi
hi: ſufficit tibi grã mea. Nã virtuſ
in infirmitate ꝑficit̃. v. Libent̃ igi
tur gl'iabor in infirmitatib⁹ meis
vt inhabitet in me v̇tus xp̃i. Nam
R̃. Gratia dei ſum id qḋ ſum. Et
grã ei⁹ in me vacua non fuit: ſʒ ſp
in me manet. v. Qui opatus ẽ pe
tro in apl'atu: opatus ẽ ⁊ mihi int̃
gentes. Et. R̃. Magnus ſanctus
paulus vas electiõis. Vere digne
eſt gl'ificandus q̇ ⁊ meruit thronũ
duodecimũ poſſidere. v. In rege/
neratione cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſe
de maieſtatis ſue: ⁊ cepit iudicare
ſclm ꝑ ignẽ. Vere. Gl'ia. Vere. Te
deũ d̓: etiã ſi fuerit infra. lxx. ¶ An/
te laud̓. v. Nimis ho. Ad laud̓. Añ.
Ego plãtaui apollo rigauit: de⁹
aũt incrementũ dedit all'a In. lxx
loco all'a d̓: in eternũ. ps̃. Dñs reg̃.
deco. vj. cũ ce. ps̃. Añ Libẽter gl'ia
bor in infirmitatib⁹ meis vt inha
bitet in me virtus xp̃i. Añ. Sãcte
paule apl'e p̃dicator veritatis ⁊ do
ctor gentiũ intcede ꝓ nob̄ ad deuʒ
q̇ te elegit. Añ. Grã dei in me va/
cua nõ fuit: ſed grã ei⁹ ſemꝑ in me
manet. Añ. Damaſci p̃poſit⁹ gen
tis arhete regis voluit me cõpre/
hẽdere a fribus per murũ ſubmiſ
ſus ſum in ſporta ⁊ ſic euaſi man⁹
eius in nomine dñi. ¶ Cap. Act. ix
S Aulus aũt magis ac magis
s ꝯualeſcebat ⁊ ꝯfundebat iu/
deos q̇ habitãt damaſci affirmãs
qm̃ hic eſt xp̃s. Deo. v. Conſtitues
Sup bñ. añ. Vos q̇ ſecuti eſt̃ me
ſedebitis ſup ſedes iudicãtes duo/
decim trib⁹ iſrl' dicit dñs. Coll'a de
ſcõ paulo et p̃iecto vts̃. ſub vna con/
cluſione tm̃ ad mat̃. ¶ Ad pri. ⁊ ad ali
as hor̃. hy̆ Exultet celũ. lvij ſm ordi
nẽ vſuũ. Añ. de laud̓. vts̃. ſine v. exce
pta q̃rta. Cap. Saulus aũt magis
vts̃. in lau. R̃. et v. de apl'is. Coll'a.
De⁹ q̇ vniuerſuʒ tm̃. L In. ij. vs̃. añ
Jurauit. lviij. cũ ce. añ. et ps̃. vt i cõi
Hym. hi duo. v. ſq. Doctor egre/
gie paule mores inſtrue et mente
polũ nos trãſferre ſatage donec ꝑ
fectuʒ largiat̃ pleni⁹ euacuato qḋ
ex ꝑte gerim⁹. Sit trinitati ſem
pit̃na gl'ia honor ptãs atqꝫ iubila
tio in vnitate cui manet imperiũ
ex tũc ⁊ modo ꝑ eterna ſcl'a Amen.
Cap. Saulus aũt mag⁹. vts̃. i lau.
v. Nimis hoñ. Sup m̃gt añ. Euã
geliũ meũ qḋ euãgelizatũ eſt non
eſt a me neqꝫ ab hoĩe accepi illud:
ſed ꝑ reuelationeʒ ieſu xp̃i dñi nr̃i.
Coll'. De⁹ q̇ vniuerſuʒ tm̃ vts̃. Si
octa. agne. fuerit in craſtino ſcti pau
li ſuãda tũc dicat̃ hic ſuff. de ead̓. oct.
de h̄ vide infra in ead̓. oct.

P ¶☞ Policarpi marty. Coll'.
p Reſta q̃s oṗs d̓s vt q̇ bt̃i poli
carpi martyris tui atqꝫ põtificis
natalicia colimus: a cũctis malis
iminentib⁹ eius intceſſione libere
mur. P. dñm.

Johãnis chriſoſtomi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In feſto ſcti Johãnis criſoſtomi.

Ad pri. vš ſup pš. feria. añ. Amauit
eũ dñs. Capm. Ecce ſacerdos ma/
gnus. ℞. Sint lũbi. hym. Iſte con
feſſor. ℣. Amauit eũ dñs. Sr magt
añ. Iſte hõ. Require oĩa in cõi de cõ/
Deus qui (feſſo. lxvij. Colla.
diuerſarꝫ nationũ pplis pcla
ros vere fidei ↄſtituiſti predicato/
res: ↄcede qs: vt oẽs q ad ſanctiſſi
mi iohannis pontificis ⁊ doctoris
feſta ↄueniũt: pñtis pſperitatem
vite ⁊ futurã etne btitudinis glo/
am ↄſequant. P. cũ ſuffra. de dña ⁊
conſue. ¶ Ad cõpl. hym. Iſte confeſ
Cap. vtš. ℣. Iuſt9 vt pal. Sup nũc
di. añ. Iſte hõ ⁊c. vt in feſtis dupl.
Colla. De9 q diuerſarũ. vtš. ¶ Ad
mat. Inuit. ⁊ cet. oĩa require in cõi d
vno confeſ. et ponti. Si venerit i dñi
cã. lxx. tũc trãſfert in feri. ij. ſeqñ Si
vo venerit in dñicam. lx. anticipabit
in ſabba. pcedenti ſeruando p oĩa vt
hic in loco ſignat. ¶ Le. prima
Conſtãtinopoli natale ſcti io
hãnis eiuſdẽ citatis epi q cognoie
chriſoſtom9 dr. Qui cũ phie ſtudiũ
impendiſſet: tandez hãc deſerens
diuinis lectioib9 incũbebat. Poſt/
modũ vo preſbyter ordinat9 pter
caſtitatis zelũ ſeuerior habebat: ⁊
feruori magis q mãſuetudini ſer
uiebat: ⁊ pter vite rectitudinẽ: in
caut9 ad futura pſpicere nõ vale/
Regnantib9 igi (bat. L. ſcda.
tur archadio et honorio auguſtis
a damaſo in romana ſede pſiden/
te fact9 eſt epus. Qui cũ vitã cleri/
corũ repẽte corrigere voluit: oms
in ſuũ odium excitauit. Pro diuer
ſis igit cauſis mltos hoies fiducia
lius obiurgabat: ⁊ ido erat pluri/
bus odioſus. Tu aũt. ¶ Lec. tercia.
Theophilus aũt alexandrinorũ
epus iohẽm deponere volebat et
pſbyterꝫ quendã nomie yſidorꝫ in
trudere affectabat: et ideo cauſas
depoſitiõis diligent querebat: po
pulus aũt defendebat iohez: ⁊ ei9
doctrina mirabili auiditate paſce
bat. Sacerdotes quoqꝫ iohes ſm
canonicas ſanctiões viuere coge/
bat dicẽs nõ debere frui honore ſa
cerdotij qui eorꝫ vitã ↄtẽneret imi
Sanct9 vo iohã (tari. L. qrta.
nes nõ ſolũ ciuitatẽ ↄſtanti/
nopolitanã ſtrẽnue gubnabat. ſꝫ
etiã plures circũiacentes puinci/
as ipiali auctoritate puidis legi/
bus ordinabat ⁊ tẽpla ydolorꝫ de/
Eodẽ tpe (ſtrui fecit. Tu. L. v.
gaynas quidã erat genere celtic9
ↄſilio barbar9. ſtudio tyrãnico ve
hemẽter elat9: arriana hereſi dep
uatus: mgr tũ militum fact9. Hic
impatorẽ rogauit vt intra ciuita/
tẽ ſibi ſuiſqꝫ eccliaꝫ vnã daret. Qd
cũ impator pmiſiſſet: rogauit io/
hannẽ vt vnã eccliam illi concede
ret ⁊ ſic ei9 tyrãnidez refrenaret.
At iohes vtute fortiſſim9 L. vj.
⁊ tot9 zelo dei ignit9. Noli inquit o
impator h pmittere neqꝫ ſctm ca/
nib9 dare: neqꝫ hũc barbarꝫ metu/
as: ſꝫ ambos nos iube vocari: ⁊ ſb
ſilẽtio q int nos dicunt audi. Ego
nãqꝫ linguã eius ſic refrenabo vt
hmõi petere nõ audebit. Tu aũt.
¶ Euãgel. Vigilate q: neſcit. Req.
cũ laud. Ecce ſacer. ⁊c. in cõi. fo. lxx
¶ Ad pri. et ad cete. hos p oĩa vt in no
tabilib9 de feſt. dupl. de confeſ. in cõi.
notat. In. ij. vš. pš. feria. añ. Ama/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uit. Hẏ. cap. añ. ſup mḡt. cū coll'. vt
ſup̄ in pri. vš. p̄ter v̇. añ mḡt qui erit
Juſtus vt pal. cū ſuffra. de octa. Ag
netis. Ecce qđ ꝯcupiui iam video:
qđ ſpaui iā teneo illi ſuꝫ iūcta in ce
lis que ī terris poſita tota deuo/
tiōe dilexi. V̇. Illa Chriſti ùgo nec
t̄rore ꝯcutit̄ nec blādimētis ſedu/
citur. v̇. Specie tua. Coll'a.
D Eus q̄ nos annua btē agne
tis martyris tue ſolēnitate letifi/
cas da vt quā veneramur officio:
etiā pie ꝯuerſatiōis ſequamur ex
emplo P. ¶ Cōpl'. de tp̄e. Si octaua
agnetis ceciderit in dñicaꝫ. lxx. anti/
cipabit̄ cū trib⁹ lcō. in tertiā feriā prece
dentē. ſeruādo de eadē ꝓ oīa vt hic in
oct. ſignat̄. Et p̄tūc legat̄ coll'. de ſan
ctis Emerētiana ꝛc̄. cū coll'. ſctē agne
tis ſub vna cōcluſione ad oēs hoꝰ p̄e
ter ad pri. Si vo inciderit in dñicam
lx. tūc anticipabit̄ in ſextā feri. p̄cedē.
ꝛ p̄tūc in. ij. vš ſcti pauli dicat̄ ſuffra.
de eadē oct. vtš. Et in ead. vj. fer. ad
mat. et ad alias hoꝰ dicat̄ coll'. de oct
agnetꝫ ꝛ de ſctō policarpo pariter ſub
vna cōclu. p̄ter ad primam.

¶ ☞ In octa agne. Ad mat. Inuit.
Regē virginū dñm. ¶ Nota ſi octa.
agne. venerit in aliquā diē dñicaꝫ añ
lxx. tūc ad mat. inuit. añ. ps. v̇. et R̄
ꝓ oīa vtš. in die agnetis. Sex lcō. cū
omel'. ꝛc̄. vt infra. Sꝫ ſi oct. venerit
in aliā feriā ſiue fuerit añ ſiue p⁹. lxx
tūc ſeruabit̄ terti⁹ noct. p̄ eaſe vt ī die
et iſte ſex lcōnes ſeq̄n. legent̄ p tribus
V Icari⁹ aſpaſius noie ¶ L. j.
pp̄li ſeditionē nō ferēs iuſſit ī
ꝯſpectu oīm ignē copioſuꝫ accēdi
ꝛ in medio flāmarꝫ precepit btām
Tūc beata (agnem iactari. ¶ L. ij
agnes expādēs man⁹ ſuas in me/
dio ignis in his ùbis orōnez fudit
ad dñm dicēs. Omp̄s adorāde co/
lēde tremēde pr̄ dñi nr̄i ihu xp̄i be
dico te q: p ſanctū filiū tuū vnige/
nitū euaſi minas hoīm impioꝝ et
ſpurcitias diaboli impolluto cal/
le trāſiui: ꝛ ecce nūc p ſp̄m ſanctuꝫ
rore pfuſa celeſti. foc⁹ iuxta me mo
rit̄: flāma diuidit̄ ꝛ ardor incendij
hui⁹ ad eos a quib⁹ miſtrat̄ refun
Tūc aſpaſius ùbis (dit̄. Tu. L. iij
rome vicari⁹ pp̄li ſeditionē non fe/
rens in gutture ei⁹ gladiū mergi
p̄cepit atqꝫ h̄ exitu ſanguis ſui ro/
ſeo cruore pfuſa: xp̄us ſibi ſpōſaꝫ ꝛ
P martyrē ꝯſecrauit. L. q̄rta.
P Arētes vo btē agnetis cuꝫ oī
gaudio ſepelierūt corp⁹ eius non
longe ab vrbe in via que dr̄ numē
tana vbi cū oīs turba xp̄ianoꝝ cō/
curreret: inſidias a paganis ppeſ
ſi ſunt: ꝛ videtes pp̄lm infideliū ſu
per ſe venientē armatū oēs fuge/
rūt: aliquanti tñ lapidū ictib⁹ leſi
Emerētiana au (euaſerꝫ. L. v.
teꝫ q̄ fuerat collactanea ei⁹: virgo
licet cathecumina ꝯſtāter intrepi
da ꝯtra ſeuiētes ſtabat imobilis.
Et his ùbis exprobrabat eos. Su/
pflui miſeri caduci atqꝫ atrociſſi/
mi: eos qui deū oīpotentē colunt
occiditis ꝛ p defenſione lapidū in
nocētes hoīes iugulatꝫ. Tu. L. vj
Hec et his ſiīa dū turbis furenti
bus diceret: lapidata eſt ab eis: et
orās iuxta ſepulcrū btē agnetis e/
miſit ſp̄m. Non eſt dubiū q in ſuo
ſanguīe ſit baptiſata. q̄ p defenſio
ne iuſticie dū ꝯfiteret̄ dñm morteꝫ
ꝯſtanter accepit. Si fuerit dñica le

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gatur omel'.dñicalis tm̃. Te deũ dici
tur niſi fuerit infra.lxx. Ad lau.añ
Ingreſſa agnes tm̃. ẞ ſm aliquos
dicunt oẽs quĩq₃ añe Cap.et v.vtš i
dic. Sup bñ.añ. Stãs btã agnes.
Coll'.vtš.de octa.cũ ſuffra.conſue.
¶ Prima d' tpe. Cete.hor dicunt mix
tim. Si fuerit dñica dicunt.ij.vš vt
in die cũ ſua añ.ſup magt. Vel añ.
Xpi vgo.vtš. ¶ ☞ Valerij epi ꝛ cõ/
Beati valerij ↄfeſ (feſſo. Coll'.
ſoris tui atq₃ põtificis nr̃am
fragilitatẽ q̃s dñe tuere p̄ſidijs:
vt cuiꝰ venerandã feſtiuitatẽ an/
nua deuotione colimꝰ eiꝰ meritis
ꝛ intceſſionibꝰ ab oibus aduerſi/
tatibꝰ liberemur. P. ¶ Aldegũdis
Deus totiꝰ ama (vginis Coll'.
tor pudicitie alme virginis
tue aldegundis meritis ꝛ p̄cibus
auxiliare nob: que cũ ſpõſo ſibi di/
lecto dño nr̃o ieſu xp̃o phenni glo
riatur ſolẽnitate. Qui te. ¶ ☞ De
ſctã Brigida. Offici.tres lcõ.ſi in dñi
Beate vginis (ca tũc.ix. Coll'.
brigide q̃s dñe nob ſancta fi/
des proſit ꝛ meritũ: vt cuiꝰ votoꝝ
effectibꝰ letamur: bñficioꝝ donis
ↄſolemur. P. Si fuerit i dñica.lxx.
aut.lx.aut.l.anticipabit in ſextã fe/
riã precedentẽ legent.p tũc coll'.d' ſan
cta brigida et ſctã aldegũde ſub vna
cõcluſio.ad mat. ꝛ ad cete hor.preter
ad pri. Cete.ſicut de vna vgi.iij.lcõ.

In feſto purificatiõis

marie. Ad pri.vš.ſup pš. Dixit. Cõ/
fitebor. Beatꝰ vir.xlj. De pfundiſ.
Memẽto.xliiij. Añ. O admirabi.
cũ cet.añ.preter quītã.loco cuꝰ d'añ.
Magnũ hereditatis. Require ſup
circũciſio.cxj. ¶ Cap. Malach.ca.v
Ecce ego mitto angelũ me
um q̃ prepabit viã₃ añ fa/
ciẽ meam: ꝛ ſtatim veniet
ad templũ ſctm̃ ſuũ dñator quem
vos q̃ritis: ꝛ angelus teſtamenti
que₃ vos vultis. Deo. ℟. Videre
miraculu₃. vt infra in.iij.noct.cum
Glia. Hy. A ſol' ortꝰ car.vtš i nati.
xp̃i cũ v. Tecũ p̃nci. Sup mgt Añ.
Senex puerũ portabat: puer au
tẽ ſenem regebat quẽ virgo pepe
rit: ꝛ poſt ptum vgo pmãſit ipſu₃
quẽ genuit adorauit. ¶ Coll'.
Exaudi q̃s dñe plebẽ tuã. ꝛ que
extrinſecus annua tribuis deuo/
tione venerari: intus aſſequi gra
tie tue lucẽ concede. P. Suffra.du
plicis feſti.ſ.de ſctõ petro. Adeſſe tu/
is. De regibꝰ. Ab oriente. Vel ſi fue
rit infra.lxx. Videtes ſtellã ca₃ ſuo
v.et coll'. ¶ Ad cõpl'.hy. Enixa. Gla
tibi. Cap.vtš. v. Bñdictus q̃ veit
ꝛc. Sup nũc di.añ. Glorificamꝰ te
dei genitrix: q: ex te natꝰ eſt xp̃us:
ſalua oẽs qui te glificãt. Rpriel.t.
ꝛc.vt in pſal'. Pꝰ Carnis. v. Notu₃
fecit ꝛc. Coll'.vtš.in vš. ¶ Ad mat.
Ecce venit ad tẽplũ (Inuita.
ſanctũ ſuũ dñator: dñs. Gau
de ꝛ letare ſpon occurrens do tuo.
pš. Venite. ¶ In pri.noct.añ. Bñ/
dicta tu in mulieribꝰ ꝛ bñdictꝰ fru
ctus ventris tui. pš. Dñe dñs no.
j. Añ. Sicut mirra electa odorem
dediſti ſuauitatis ſctã dei genitrix
pš. Celi enar.v. Añ. Ante thoru₃
huiꝰ virgis frequẽtate nob dulcia
cantica dragmatis.pš. Dñi eſt ter
ra.xxiiij.v. Tanq̃₃ ſponſus dñs.
Procedens de thalomo ſuo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Exultet ¶ L. j. Sermo auguſti.
virgines: vgo pepit xpm: ni
hil in ea qd vouit putent extermi/
natū. manſit vgo poſt ptuz. Exul/
tent vidue: infantē xpm anna vi/
dua cognouit. Exultent cōiugate
naſciturū xpz elizabeth pphetauit
Nullus gdus ptermiſſus eſt de q
nō haberet teſtimoniū ſalus oim.
Tu. R. Adorna thalamū tuū ſyō
z ſuſcipe regē xpm. Quē vgo cōce
pit vgo peperit: vgo pptum quē
genuit adorauit. v. Accipies ſyme
on puer in manib9 gras agēs bn
dixit dnm. Quem. L. ſcda
Sancta anna a vginitate ſua
ſeptē annis vixerat cū viro ſuo: q
defuncto uſqz ad ſenilez etatē per/
uenerat: z ſenectute ſctā expecta/
bat infantiā ſaluatoris: vt puum
videret annoſa: paruū cognoſce/
ret anicla: intrantē in mundū ſal
uatorē videret itura. Tu. R. Se/
nex puerū portabat: puer aūt ſe/
nem regebat Quē virgo ꝯcepit v
go pepit vgo poſt ptuz quē genu/
it adorauit. v. Accipiens ſymeon
puerū in manib9 gras agens bn/
dixit dnm. Quem. L. tertia.
In maſclino ſexu tria ipſa ge
nera cōmendata ſūt: ipſe xps puer
nat9 eſt: exultent pueri ꝯtinentiā
vouentes puero. Ipſe vero inte/
gritatez pueritie cōſecrauit: q ſue
matri fecunditatē attulit vginita
tē non abſtulit. Tu. R. Suſcipiēs
ieſum i vlnas ſuas ſymeon excla/
uit z dixit. Tu es veruz lumē ad il/
luminationē gentiū z gloriā pleb
tue iſrl. v. Symeon in man9 infir
mitatē accepit: ſed maieſtatē int9
agnouit z dixit. Tu. Glia. Tu. In
ſcdo noct. an. Specie tua z pulcri/
tudine tua: intēde pſpere pcede z
regna. ps. Eructa. xliiij. An. Adiu
uabit eā ds vultu ſuo ds in medio
ei9 nō cōmouebit. ps. De9 nr refu.
xv. An. Sicut letantiū oim nrm
hitatio ē in te ſctā dei genitrix. ps.
Fundam. xxv. v. Diffuſa ē gra in
labijs tuis. ppea bndixit te ds in.
p9. Pr nr. v. Tanq ſpō. L. qrta.
Symeon ille ſenex diu vixerat
cuius etas cōparatur anne
z audierat reſpōſum: qꝫ non eſſet
viſurus mortez niſi videret xpm.
Intelligite frēs quantū deſideriū
habebāt ſcti videre xpm. Sciebāt
illū eſſe venturū z oēs q pie viue/
re cupiebant dicebāt. O ſi hī me in
ueniat illa natiuitas. O ſi qd cre/
do in ſcpturis di videā oclis meis.
Tu. R. Reſpōſum acceperat ſy/
meon a ſpūſctō non viſurū ſe mor
tem niſi videret xpm dnī z bndixit
deū z dixit. Nūc dimittis ſeruū tu
um in pace: qz viderūt ocli mei ſa/
lutare tuū dne. v. Cuz g cognouiſ/
ſet accepit eū in vlnas ſuas z por/
tabat a quo portabat z dixit. Nūc.
Quantū deſideriū ¶ L. quinta
habebāt ſcti qui nouerāt de
ſcripturis virginē paritura ſicut
audiſtis cū eſaias legeret. Ecce v/
go inqt in vtero ꝯcipiet z pariet fi
liu z vocabit nomē ei9 emanuel.
Emanuel qd ſit: euangeliū nobis
aperuit dicens: qd interpretat no
biſcū deus. Tu. L. R. Symeō iuſt9
ac timoratus expectans redēptio
nem iſrael Et ſpūſſanctus erat in
eo. v. Accipiens ſymeon puerum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in manibus gratias agens bene/
dixit dominum. Et. ¶ Lecti. sexta.
Non ergo sit durū tibi querū
q̄z infidelis anima: non tibi
videat impossibile vt virgo pare/
ret ỽgo pariens ꝑmaneret. Intel
lige natū deū ⁊ non mireris ỽgi/
nis ꝑtum: vt ergo noueritis anti/
quos sanctos et iustos optasse vi/
dere qđ concessū est huic seni sy/
meoni: dñs iesus xp̄s ad discip̄los
suos ait. Multi iusti ⁊ ꝓphete vo/
luerūt videre q̄ vos videtis ⁊ non
viderunt. Tu. ℞. Postq̄ȝ impleti
sunt dies purgatiōis marie ƒm le
gem moysi tulerūt ihm in hierlm
vt sisterent eū dño. Sicut scriptū
est in lege dñi: q: oīe masculinū ad
apiens vuluā sanctū dño vocabit
℣. Obtulerūt ꝓ eo dño par turtu
rū: aut duos pullos colūbaꝝ. Sic.
Gl̃ia. Sic. ¶ In .iij. noct. Añ. Hec
est que nesciuit thoꝝ in delicto ha/
bebit fructū in respectōne aīaruȝ
sanctaꝝ. p̄s. Cantate. p̄. xxvij. Añ.
Speciosa facta es ⁊ suauis in de/
litijs tuis sc̄tā dei genitrix. p̄s. Do
min⁹ reḡ. exul. xxvij. Añ. Post ꝑ
tum ỽgo inuiolata ꝑmansisti: dei
genitrix intercede ꝓ nob. p̄s. Can
tate. ij. xxviij. ℣. Ipse inuocauit
me. Pr̄ me⁹ es tu. ¶ Scđȝ lucā. ij. c.
In illo tp̄e. Postq̄ȝ impleti sūt
dies purgatiōis marie ƒm le
gem moysi: tulerūt iesuȝ in hieru
salem vt sisterent eū dño sicut scri
ptuȝ est in lege dñi: quia oīe ma/
sculinū adaperiens vuluā sanctū
dño vocabit. ⁊ re. Oml. ve. be.
Solēnitatez nob hodierne ce/
lebritatis quā quadragesimo dñi/
ce natiuitatis die debitis venera/
mur officijs: maxime eiusdem do/
mini saluatoris nostri simul ⁊ in/
temerate genitricis ei⁹ humilita
te dedicatā: sacra euangelij lectio
designat: exponēs eos qui legi ni/
hil debebāt implēdis se legalibus
ꝑ oīa subdidisse decretis. Tu āt.
℞. Videte miraclm maẗ dñi con
cepit ỽgo viri ignorās cōsortium.
Stans onerata nobili onere ma
ria: et matrē se letā cognoscit q̄ se
nescit vxorem. ℣. Casta parētis vi
scera celestis intrat gratia venter
puelle baiulat secreta que non no
uerat. Stans. L. septima octaua.
Recepit lex vt mulier que su
scepto semine peperisset filiū: im
mūda esset septē dieb⁹ ⁊ in die octa/
ua circūcideret infantulū: nomē/
q̄ aptaret: deinde etiā alios trigi/
ta tres dies ab igressu tēpli ac vi/
ri thoro abstineret: donec quadra/
gesimo natiuitatis die filiū cū ho/
stijs ad tēpluȝ dñi deferret. Tu. ℞
Cum inducerent puerū iesuȝ pa/
rentes eius: accepit eū symeon in
vlnas suas ⁊ benedixit deū ⁊ dixit
Nūc dimittis dñe seruū tuū in pa
ce. ℣. Lumē ad reuelationē gentiū
⁊ gl̃iaȝ plebis tue isrl̃. Nūc. L. ix.
Si mulier feiam peꝑisset: im/
mūda fieri iussa est q̄tuor de/
cim diebus: ⁊ sexaginta ⁊ sex dieb⁹
alijs a tēpli ingressu suspendi: do/
nec octogesimo natiuitatis die: q̄
dies purgationis ei⁹ vocabat: illo
se suāq̄ȝ sobolez cum hostijs sancti
ficatura veniret: ac sic demum ad
thorum viri libera redire deberet
Tu. ℞ Gaude maria ỽgo cūctas

hereſes ſola interemiſti que gabri
elis archãgeli dictis credidiſti. Dñ
virgo deũ ⁊ hoiem genuiſti ⁊ poſt
ptum virgo inuiolata ꝑmanſiſti.
℣. Gabrielē archangelũ credim⁹
diuinitus te eſſe affatũ vterũ tuũ
d ſpũſancto credim⁹ impregnatũ
erubeſcat iudeus infelix qui dicit
xp̄m ex ioſeph ſemine eſſe natum.
Dum. Gloria virtus ⁊ honor tibi
ſit altiſſime rex ſanctoꝝ quia filiũ
tuũ gratuito munere ſublimaſti.
glorioſus tu deus in celis oſtẽdis
tuis famulis premia poſt laborē.
Dum. Te deũ d̄r etiã ſi fuerit in. lxx
¶ Ante laud. ℣. Notũ fecit dñs ſalu
(tare. ¶ Ad laud. añ.
Symeon iu
ſtus ⁊ timoratus expectabat redẽ
ptionē iſrl': ⁊ ſpũſſanctus erat in
eo. ps. Dñs reg. deco. vj. cũ cet. ps.
Añ. Reſpõſuꝫ accepit ſymeon a
ſpũſancto non viſurum ſe mortē
niſi videret dñm. Añ. Accipiẽs ſy
meõ puerũ in manib⁹ grãs agẽs
benedixit dñm. Añ. Obtulerũt ꝓ
eo dño par turturũ: aut duos pul
los columbaꝝ. Añ. Lumen ad re
uelationē gentiũ ⁊ gloriã plebis
tue iſrael. ¶ Cap. Malach. ca. iij.

Et placebit dño ſacrificiũ iu
da ⁊ hierl'm ſicut dies ſeculi:
⁊ ſicut anni antiqui dicit dñs omi
potens. Deo. ℣. Poſt partũ. Sup
bene. añ. Cum inducerent puerũ
ieſum parẽtes ei⁹ accepit eum ſy
meon in vlnas ſuas ⁊ bñdixit deũ
dicẽs: nũc dimittis dñe ſeruũ tuũ
(in pace. Coll'.
Omnĩps ſempit̃
ne de⁹: maieſtatē tuã ſuppli
ces exoram⁹: vt ſicut vnigenit⁹ fili
us tu⁹ hodierna die cũ nr̃e carnis
ſubſtantia in templo eſt preſenta
tus: ita nos facias purificatis ti
bi mentibus preſentari. P eundẽ.
Nulla ſuffra. niſi fuerit dñica aut in
fra. lxx. tũc dicetur p⁹ coll'. d dña vna
de añ. ſignatis per hebd. cũ ℣. et coll'.
ſiue fuerit dñica ſiue fer. ⁊ non plus.
Similiter faciendũ eſt etiã in ſcd̄is
veſpis. ¶ Ad pri. ⁊ ad alias ho̅s hy̅.
A ſolis ort⁹. ſm ordinẽ vt̄s in die na
tiui. Añ. Symeon iuſt⁹. Cap. ⁊ coll'.
vt̄s. in lau. ℟. Xp̄e fili. ℣. Qui nat⁹
Exurge. cũ cete. vt i pſal. Poſt Car
nis re. ℣. Notũ fecit. ¶ Ad terciã añ.
Reſponſum accepit. Cap. vt̄s. ℟.
Specioſus forma. ℣. In ſole poſu
it. vt̄s. nati. Coll'. vt̄s i lau. ¶ Ad. vj.
añ. Accipiẽs. ℟. Notũ fecit. ℣. Be
nedictus qui vẽit. vt̄s. nati. Cap. et
coll'. vt̄s in lau. ¶ Ad. ix. añ. Lumen
℟. Benedictus qui ve. ℣. Notũ fe
cit. vt̄s. nati. Cap. et coll'. vt̄s i laud.
¶ In ſcd̄is veſ. añ. Tecũ principiũ.
cum cete. añ. ⁊ ps. vt i ſcd̄is veſ. nati.
Hy̅. A ſolis ort⁹. Cap. vt̄s. in laud.
℣. Tecũ pnci. Sup mgt añ. Hodie
maria virgo puerum offert in tẽ
plum quē ſymeõ ſenex accepit in
brachia et anna vidua xp̄m agno
uit aduenisse in terris. Coll'. vt ſu
pra in laud. ſine concluſione. qua fini
ta ſtatim incipiatur añ. Ecce cõple
ta ſunt omnia que dicta ſunt ꝑ an
gelum de virgine maria. ℣. Poſt
partũ. Coll'a. De⁹ qui ſalutis vt̄s
in die nati. ¶ Compl'. de tempe. Quo
finito d̄r Salue regi. que d̄r ſinglis
nocti. vſqꝫ ad cenã dñi. ¶ ☞ De ſan
cta blaſio epõ ⁊ marty. Coll'.
Deus tuoꝝ gloria ſacerdotũ:
da eccleſie tue ſancti martyris tui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atq; pōtificis blaſij ſolēnitatibꝰ de
uote gloriari: vt quem magnificū
veneratur miraculis: interuēto
rē ſentiat frequentibus benefici
orum patrocinijs. Per dñz. ¶ No
ta ab hac die incluſiue vſq; ad diē ci
nerum excluſiue dicūtur ſuffra. de do
mina ſicut poſt feſtū penth. notatur
SAnctus blaſius ex Lectio pri.
capadocia natus iuſtā ⁊ in
nocentem vitā ducens: a fidelibꝰ
xpianis qui erant in ſebaſtia ciui
tate capadocie in epm electus eſt.
Erat aūt doctus arte medicine:
habitauitq; in ſpelūca eiuſdē mō
tis vbi ꝯcurrebant ad eū multe fe
re. Et ſi fortaſſe contigiſſet aliquā
earū dolore torqueri: nō recedebāt
ab eo donec manu impoſita bene
diceret ⁊ curaret. Tu aūt. L. ſcda.
Poſtea agricolaus p̄ſes audiēs
de eo q̄ epūs eſſet xpianorū: iuſſit
eū teneri ⁊ ſibi adduci. Cumq; iam
duceretur p̄dicatione ſua multos
conuertit: ⁊ oēs infirmos ſibi ob
latos in noīe dñi ſanauit. Cū au
tē beatus blaſius eſſet in carcere:
quedā mulier hñs porcū quē me
ritis ſancti viri iam pridē a lupo
ereptū rehabuerat occidit eū ⁊ ca
put ⁊ pedes cū pane ⁊ candela at
tulit ei in carcerem. Tu. L. tercia.
Hoc exemplo multi ceperunt pfi
cere memoriā eius ⁊ benedictiōē
a deo ꝓpter hoc accipiebāt. Poſtea
videns preſes conſtantiā eiꝰ in fi
de: iuſſit eū ſuſpendi ⁊ carnes eiꝰ
pectinibꝰ ferreis lacerari. Deni
q; iuſſit ligatū mitti in lacū ſed ip
ſe in lacu ambulabat ſicut i arido.
Milites vō preſidis numero ſexa
gintaquinq; cū ingreſſi eſſent eū
dem lacum ſtatim ſubmerſi ſunt.
Tunc iratus preſes iuſſit eū decol
lari. Tu. ¶ ☞ De ſctō Caſtore Coll.
Adeſto queſumꝰ dñe precibꝰ
noſtris quas in ſancti caſto
ris ꝯfeſſoris tui ſolēnitate deferi
mus: vt qui noſtre iuſticie fiduciā
non habemꝰ: eius qui tibi placuit
precibus ⁊ meritis adiuuemur.
¶ Sequit eodē die Papie ⁊ Mauri
Deus qui nos (marty. Coll.
ꝯcedis ſanctorū martyrū tu
orum papie ⁊ mauri natalicia co
lere: da nobis in eterna leticia de eo
rū ſocietate gaudere. P. Predicte
due coll. dicunt ad omnes hoꝛ preter
ad pri. ⁊ cōpl. Cete. vt i cōi de pluribꝰ
martyri. in feſtis collarū ſignatur.
¶ ☞ De ſancta Agatha ad pri. veſ.
ſuper pſ. fer. añ. Agatha ſancta. vt
infra in. ij. noct. Hy. Ieſu coro. lxxj
Confitebor ¶ Cap. Eccl. lj. ca.
tibi domine rex ⁊ collaudabo
te deū ſaluatorē meū ꝯfitebor noī
tuo: quoniā adiutor ⁊ protector fa
ctus es mihi: ⁊ liberaſti corpꝰ me
um a ꝑditiōe. Deo. ℣. Specie tua.
Sup mgt añ. Dñe rex omīpotēs
ꝓpter te iuſſa ſum in mamillis tor
queri adiuua me dñe deꝰ meus in
tortura mamillarū mearū. Coll.
Deus q̄ inter cetera potentie
tue miracla etiā in ſexu fra
gili victoriā martyrij ꝯtuliſti: ꝯce
de ꝓpitius: vt q̄ beate agathe mar
tyris tue ſolēnia colimꝰ: ꝑ eius ad
te exēpla gradiamur. P. cū ſuffra.
conſue. Compl. de tpe. ¶ Ad mat. In
Regē virginū Adoremꝰ (uitato.
dñm. pſ. Venite. ¶ In pri. noct. añ.

Ingenua ſu; ⁊ expectabilis gene
re: vt oīs parentela mea teſtat᷑. pſ.
Dn̄e dn̄s nr̄. j. Añ. Summa inge
nuitas iſta eſt in qua ſeruitus xp̄i
cōprobat᷑. pſ. Celi enar. v. Añ. An
cilla xp̄i ſum: ideo me oſtendo ſer/
uilem pſonā. pſ. Dn̄i eſt t᷑. xxviij.
Q Vin (v. Specie tua ¶ L. pri.
q tianus iuſſit btā; agathā an
te ſuū tribunal aſtare: cui et dixit.
Quouſq; fureris ɔtra decretū p̄n
cipū inuictiſſimoꝝ. Immola dijs:
ſin autē ſcias te acriorib᷒ tormen/
tis eſſe aptandā. Tu. R. Agatha
letiſſime et glīanter ibat ad carce/
rē. Et quaſi ad epulas inuitata: a
gonē ſuū precibus dn̄o cōmenda/
bat. v. Mens mea ſolidata eſt: ⁊ i
S xp̄o fundata. Et. L. ſcd̄a.
Ancta agatha dixit: oīa v/
ba tua fatua ⁊ vana ſunt ⁊ iniq̄ et
aerem ip̄m maculāt. Vn̄ miſer ſi/
ne ſenſu ⁊ ſine intellectu eſt q̄ vult
ad auxiliū ſuū inuocare lapidē: et
non deū ſummū ⁊ verū: q̄ me dig/
tus eſt ab oīm plaga quā in me ex
ercuiſti ita curare vt etia; mamil/
lā mea; integerrimā meo pectori
reſtituerit. Tu. R. Cum ingrede
retur beata agatha ī carcerē dixit
ad iudice;. Impie crudelis ac dire
tyrāne nō es cōfuſus amputare ī
feīa qd̄ ip̄e in matre ſuxiſti. v. Ego
habeo mamillas integras int᷒ in
aīa mea quas dn̄o ieſu xp̄o ɔſecra
D Ixit ei q̄n (ui. Impie. L. iij.
tian᷒. Quis eſt q̄ te curauit?
Agatha dixit. Xp̄s filius dei Quin
tianus dixit. Nunc videbo: ſi xp̄s
tuus adiuuabit te. Tūc teſtas acu
tiſſimas iuſſit ſpergi et ſub teſtis

carbones viuos immitti ⁊ ea; de/
ſup nudo corpe volutari. Tu. R.
Quis es tu q̄ veniſti ad me cura/
re vulnera mea ego ſum ap̄ls xp̄i
nihil ī me dubites filia ip̄ſe me mi
ſit ad te. Quē dilexiſti mente ⁊ pu
ro corde. v. Nam et ego apoſtolus
eius ſum ⁊ in noīe eius ſcias te eē
ſaluandā. Quē. Glia. Quē. ¶ In
ij. noct. añ. Agatha ſancta dixit ſi
feras mihi pmittis audito xp̄i no
mine manſueſcūt. pſ. Eructauit.
xiiij. Añ. Si ignē adhibeas rore;
mihi ſaluificū de celo angeli mini
ſtrabūt. pſ. Deus nr̄ refu. xv. Añ.
Agatha letiſſime ⁊ gloriāter ibat
ad carcerē ⁊ q̄ſi ad ep ulas inuita/
ta agonē ſuū dn̄o precib᷒ ɔmenda
bat. pſ. Fundam̄. xxv. v. Diffuſa.
Q Vnq; h̄ fieret ſubito L. iiij.
loc᷒ in q̄ ſcm̄ corp᷒ volutabat᷑
ɔmot᷒ eſt ⁊ ps pariet᷒ cecidit ⁊ op/
p̄ſſit ɔſiliariu; iudic᷒ noīe ſiluinū.
Deniq; oēs ciues cucurrerēt ad ſe/
cretariū iudic᷒ ⁊ ceperūt nimio tu
multu vociferare q̄ ſctā; dī famulā
impijs cruciatib᷒ ageret: ⁊ iccirco
oēs pic[illegible] ſuſtierēt. Tu. R. Vidi/
ſti dn̄e ⁊ expectaſti agonē meum q̄
mō pugnui in ſtadio ſ; q; nolui obe
dire mādatis p̄ncipū. Iuſſa ſu; in
mamill᷒ torq̄ri. v. Propt̄ vitate; et
māſuetudinē ⁊ iuſticiā Iuſ. L. v.
T Vnc q̄ntian᷒ fugiens ex vno
latere terremotu exagitaba
tur: ex alio aūt latere ſeditiōe; for/
midabat. Igit᷑ q̄ntian᷒ iuſſit eā ite
rū in carcerē recipi. Ip̄e āt ad po/
ſterulā ſecretarij fugiēs ī ianuis
pp̄ſīn reliq̄t. R. Ip̄e me coronauit
q̄ p apſīn petri cuſtodia me ɔforta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uit ꝑ eo ꝙ Iuſſa ſuꝫ ſuſpēdi in ecu
leo ꝓpter fidē caſtitatis adiuua me
dn̄e deus meꝰ in tortura mamilla
rū meaꝝ. ℣. Vidiſti dn̄e agonē me
um quō pugnaui in ſtadio: ſed ꝗa
nolui obedire mādatis principū.
Sancta vero (Iuſſa. ℞. vj.
agatha ingreſſa iterū carce/
rem expandit manꝰ ſuas ad deū ⁊
dixit. Dn̄e ꝗ feciſti me vincere tor/
menta carnificū: ferrū ignē ⁊ vin
cula: qui mihi inter tormēta vtu/
tem patientie ꝯtuliſti: te deprecor
vt iubeas me iſtud ſeculū derelin/
quere: ⁊ ad tuā miſcðiaꝫ ꝑuenire.
Et cū hoc dixiſſet ⁊ corā multis in/
genti voce oraſſet emiſit ſpm̄. ℞.
Ego aūt adiuta a dn̄o pſeuerabo
in ꝯfeſſione eius. Qui me ſaluā fe
cit ⁊ ꝯſolatus eſt me. ℣. Gratias ti
bi ago domīe ih̄u xp̄e q: miſiſti ad
me apl̄m tuū. Qui. Gloria. Qui.
¶ In. iij. noct. an̄. Niſi diligēter ꝑ/
feceris corpus meū a carnificibuſ
attrectari: non pōt aīa mea in pa
radiſuꝫ dn̄i cū palma intrare mar
tyrij. ps̄. Cantate. j. xxvij. An̄. Vi
diſti dn̄e agonē meuꝫ quō pugna/
ui in ſtadio: ſꝫ q: nolui obedire mā
datis principū iuſſa ſuꝫ in mamil/
lis torqueri. ps̄. Dn̄s reḡ. ex. xxvij
An̄. Propter fidem caſtitatis iuſ
ſa ſum ſuſpendi in ecuꝉeo: adiuua
me dn̄e deus meus in tortura mā
millarū meaꝝ. ps̄. Canta. ij. xxviij
℣. Adiuuabit. ¶ ☞ Euangel'. Siſe
eſt regnū celoꝝ decē virgi. Requi/
re in cōi. lxxij. ℞. vij. Qui me diḡ/
tus eſt ab oīm̄ plaga curare ⁊ ma/
millas meas meo pectori reſtitue
re. Ipſuꝫ inuoco deū viuū. ℣. Me

dicinā carnaleꝫ corꝑi meo nūꝗ̄ ex/
hibui: ſed habeo dn̄m meū ieſum
xp̄m ꝗ ſolo ſermone reſtaurat vni
uerſa. Ipm. ℞. Beata agatha in
greſſa carcerem expandit manuſ
ſuas ad celum et dixit. dn̄e ꝗ feciſti
me vincere tormēta carnificū Iu
be me dn̄e ad tuā miſcðiaꝫ ꝑueni/
re. ℣. Agatha ingreſſa carcerē bn̄/
dicebat dn̄m ieſum xp̄m dicēs. Iu
be. ℞. Gaudeamꝰ oīs in dn̄o di/
em feſtuꝫ celebrantes ſub honore
agathe martyris. De cuiꝰ paſſiōe
gaudent angeli ⁊ collaudant filiū
dei. ℣. Specie tua ⁊ pulcritudine
tua intēde pſpere ꝓcede ⁊ regna.
De cu. Glia. De. Te deū ꝉ. p̄ter in
lxx. ¶ Ant laud. ℣. Adiuuabit eaꝫ.
Quis es tu ꝗ veni (Ad laud. an̄.
ſti ad me curare vulnera mea: ego
ſum apoſtolus xp̄i nihil in me du/
bites filia. ps̄. Dn̄s reḡ. deco. cū ce/
te. ps̄. vj. An̄ Medicinā carnalē cor
pori meo nūꝗ̄ exhibui: ſed habeo
dn̄m ih̄m xp̄m qui ſolo ſermōe re/
ſtaurat vniuerſa. An̄. Gratias ti
bi ago dn̄e: q: memor es mei ⁊ mi/
ſiſti ad me apl̄m tuū curare vulne
ra mea. An̄. Benedico te p̄r domi
ni mei ih̄u xp̄i: q: ꝑ apl̄m tuū ma/
millas meas meo pectori reſtitui/
ſti. An̄. Qui me diḡtus eſt ab oīm̄
plaga curare et mamillas meas
meo pectori reſtituē ipſuꝫ inuoco
deuꝫ viuū. ¶ Cap. j. Cor. vij.
Virgo cogitat ꝗ ſunt dn̄i vt ſit
ſctā ⁊ corpe ⁊ ſpū in xp̄o ieſu domi
no nr̄o. Deo. ℣. Elegit. Sr bn̄. An̄.
Paganorum multitudo fugiēs
ad ſepulchrum virginis tulerunt
eius velum cōtra ignē vt ꝯproba

ret dominus q̄ a periculis incen/
dij meritis agathe martyris ſue
eos liberaret. Coll'. vt̄s. cū ſuffr. cō
ſue. ¶ Prima de tempe. cete. hoꝛ. mix/
tim. ¶ In. ij. veſ. ſup pſ̄ fer̄. aū. Aga
tha letiſſime et glo. vt̄s. in. ij. noct̄.
hym. et cap̄. vt̄s. in pri veſ. ꝟ. Elegit
Sup mgt̄. aū. Btā agatha ingreſ
ſa carcerē expandit manꝰ ſuas ad
deū ⁊ dixit dn̄e q̄ me feciſti vincere
toꝛmēta carnificū iube me dn̄e ad
tuā miſc̄diã puenire. Coll'. vt̄s cū
¶☞ Dorothee v̄ginis (ſuffr̄. cōſue.
⁊ alioꝛū martyrum. Coll'a.
O Mp̄s ſempiꝛ̄ne d̄s in cuiꝰ no
mie glioſa v̄go ⁊ martyr dorothea
multoꝝ toꝛmentoꝝ genera ſupa/
uit: te ſuppliciter exoꝛamꝰ: vt eius
interuentu cūcta ꝑicula vincamꝰ
ip̄amq̃ in oibus neceſſitatibus et
anguſtijs nr̄is celerē adiutricem
ſentiamꝰ ¶ Eodē die vedaſti ⁊ amā
D Eus q̄ nos (di confeſ̄. Coll'.
deuota inſtantia ꝯfeſſoꝝ tu
oꝛū atq̃ pontificū vedaſti ⁊ aman
di tribuiſti merita venerari: cōce/
de ꝓpicius vt quoꝝ ſolēnia colimꝰ:
etiā patrocinia ſentiamꝰ. P. Cete.
ſicut de pluribꝰ martyri. cū pꝛedictis
duabꝰ coll'. ſub vna condu. que dicū/
tur etiā ad hoſ̄. ꝑter ad compl'. et ad
¶☞ Apollonie v̄ginis ⁊ mar (pri.
tyris. tres lcō. Si i dn̄ica aut. iij. aut
v. fer̄. aut ſab. aut infra. ꝟl. vene. tūc
nihil d̄ ea niſi mēo. cū coll'. tm̄ ad mat̄
D Eus ꝓ cuiꝰ ſanctiſſimi Coll'.
nois amoꝛe btā apollonia v̄/
go ⁊ martyr amarā ⁊ hoꝛribilem
dentiū excuſſionē ꝯſtāter ſuſtinu/
it: p̄ſta q̄s vt oēs q̄ eiꝰ cōmemoꝛati
onē freq̄ntant: ab om̄i atroci do/
loꝛe dentiū ⁊ om̄i doloꝛe capitis ſꝑ
imunes cuſtodias: ⁊ poſt huiꝰ exi/
lij erūnas ad ſupna gaudia ꝑdu/
cas. Per dn̄m noſtrum.
¶☞ Scolaſtice virginis Collecta.
D Eus q̄ beate ſcolaſtice aīam
ad oſtendendā innocētie viā
in colūbe ſpecie celum penetrare
feciſti: ꝯcede nob ipſiꝰ meritis in/
nocenter viuere vt ad eadē mere/
amur gaudia puenire. ¶ Sequit̄
eodē die Sotheris v̄ginis ⁊ martyr̄
P Reſta q̄s op̄s d̄s: vt ſctē Coll'.
ſotheris virgis cuiꝰ celebra
mus hūilitatis exoꝛdia: martyris
bn̄ficia ſentiamꝰ. ¶ Sequit̄ eodem
die Herenei ⁊ Jacincti marty. Coll'.
D Omie d̄s nr̄ multiplica ſup
nos grã: tuā: ⁊ quoꝝ celebra
mus glioſa certamia: tribue ſub/
ſeq̄ in ſctā ꝓfeſſione leticiā. P. Pꝛe
dicte tres coll'. dicunt̄ oēs ſub vna cō/
cluſio. etiã ad hoſ̄ ꝑter ad cōpl'. ⁊ ad
pꝛi. Cetera fiant̄ ſicut d̄ pluribꝰ mar
tyribꝰ ¶☞ Deſiderij epi ⁊ confeſſo.
E Xaudi dn̄e ꝑces nr̄as ¶ Coll'.
q̄s in ſcti ꝯfeſſoris tui atq̃ pō
tificꝭ deſiderij ſolēnitate deferimꝰ
vt q̄ tibi digne meruit famlari: eiꝰ
intcedentibꝰ meritis ab oibꝰ nos
abſolue pctis. P. ¶☞ Eulalie vir
O Mn̄s q̄s op̄s (gis ⁊ marty. Coll'.
d̄s vt q̄ btē eulalie v̄ginis ac
martyris tue natalicia colimus ⁊
annua ſolēnitate letemur ⁊ tante
fidei ꝓficiamꝰ exēplo. P. ¶☞ Va
lentini martyris ⁊ alioꝛū tres lcōes ſi
in dn̄ica tūc. ix. ⁊ h̄ ſi fuerit extra. lxx
Si venerit in dn̄ica. lxx. ſiue. lx. aut
quinq̄geſime. transſfert in fer̄. ij. ſeq̄n.
Si venerit in diem cinerũ anticipa

bit̃ .. f..iã.iiij.p̃cedẽtis hebd'. Si ve
nerit .. fer̃.v.aut ſextã poſt diẽ cine/
rũ. tunc anticipabitur in feriã ſextã
ante quinq̃geſimã. Si venerit in do
minicã Inuocauit aut in fer̃.ij.poſt
Inuoca.tunc ſemꝑ anticipabit̃ in fe
riaz ſcd'az añ Inuoca. Al's vbicunq̃
venerit pꝰ fer̃.ſcd'az poſt Inuoca.tũc
nullibi anticipabit̃ aut poſticipabit̃
ſ; ꝓtũc dicatur tm̃ ad mat.coll'. de eis
vt infra. Et non plus. ¶ Coll'.
Preſta q̃s oꝑs deus: vt qui be
ati valentini martyris tui natali
cia colimꝰ: a cunctis malis imminẽ/
tibꝰ eiꝰ itercessione liberemur. P.
¶ ☞ Seq̃t̃ eodẽ die Vitalis Felico
(le ꝛ Zenonis Coll'.
Uox nos
quesumꝰ dñe precibus tuere
sanctoꝝ: vt feſta martyrũ tuoꝝ vi
talis felicole ꝛ zenonis ſine ceſſati/
one venerãtes ꝛ fideli muniamur
auxilio: ꝛ magnifico ꝓficiamꝰ exẽ
plo. P. Predicte due coll'. dicũtur ſub
vna concluſione. etiam ad hos̃. p̃ter
ad compl'. et ad pri. Cetera vt in cõi
de marty. lxiij. ¶ ☞ Juliane virgi
(nis Coll'.
Omnipotẽs ſem
piterne deꝰ qui infirma mũ/
di eligis vt fortia queq̃ ꝯfundas:
da nobis in feſtiuitate ſancte mar
tyris tue iuliane cõgrua deuotio/
ne gaudere: vt et potentiã tuaz in
eius paſſione laudemus: ꝛ proui/
ſum nobis ꝑcipiamus auxiliũ. P.
¶ Nota ſi feſtum ſcti petri apl'i vene
rit ad aliquã dñicaz in .xl. tunc antici
pat̃ in ſabba. p̃ceden. tm̃ i choro ꝛ non
in foro celebrandũ. Silr̃ fiet de alijs
feſtis .ix. le. ſiue fuerit celebria ſiue nõ

In cathedra ſancti pe
tri. Ad primas vs̃. ſuꝑ ps̃. feria. Añ.
Quẽ dicũt hoies eſſe filiũ hois. di
xit ieſus diſcipl'is ſuis. rñdens pe/
trus dixit. tu es xp̃s filius dei viui
et ego dico tibi: q: tu es petrꝰ ꝛ ſu/
per hãc petrã edificabo eccl'iaz me
(am. ¶ Cap̃.j. Pet.ca.j.
Petrꝰ
aplis ieſu xp̃i electis aduenis
diſperſionis ponti: galacie: capa/
docie: aſie: ꝛ bithinie: ſꝫm preſciẽ/
tiã dei patris in ſanctificationem
ſpiritus in obedientiã ꝛ aſperſio/
nem ſanguinis ih̃u xp̃i gr̃a vobis
ꝛ pax multiplicet̃. Deo. R. Petre
amas me. vt infra. i tertio noct. hẏ.
Petre ponti. Require i cõmemo. ip
ſiꝰ cũ v. Exaltẽt. lxxiiij. Suꝑ mgt.
Añ. Qui regni claues ꝛ curã tra
didit ouilis q̃ celi terreq̃ petro cõ/
miſit habenas: vt reſeret clauſis
ꝛ ſoluat vincla ligatis. Coll'.
Deus qui btõ petro apoſtolo
tuo collatis clauibꝰ regni celeſtis
ligãdi atq̃ ſoluẽdi pontificiũ tra/
didiſti: ꝯcede vt intercessionis eiꝰ au
xilio a pctõꝝ noſtroꝝ nexibꝰ libere
mur. P. Si fuerit extra .xl. tũc dicat̃
ſuffr̃. de .lxx. aut .lx. aut .l. ſꝫm q̃ vene
rit. Deiñ ſuffr̃. cõſue. ſ. d' dña. Odor
tuꝰ ꝛc. p̃ter d' ſctã cruce ꝛ de ſctõ petro
Si vo infra .xl. tũc dicat̃ añ. ꝛ ſuffr̃.
de feria. ꝛ nõ plus. ⌊ Ad compl'. hym.
Petre põti. cũ duo. vlt. v. Cap̃. ꝛ col
lec. vts̃ in vs̃. v. Exaltẽt. Suꝑ nũc
di. añ. Hymnõ bario. Req̃re. lxxiiij.
pꝰ Carnis. v. Juſtũ deđ. ¶ Ad ma
(tuti. Inuit.
Regẽ regũ adoremꝰ
dñm. Qui i celo ꝛ in t̃ra primũ ſcõ
dono dedit petro ius ligandi atq̃
ſoluẽdi. ps̃. Venite. ⌊ In .j. noct. tm̃
h añ. In plateis põebant̃ infirmi

in lectulis. vt veniente petro ſaltē
vmbra illius obūbraret quēq̄ illo
rū ⁊ liberarent̄ ab infirmitatibuſ
ſuiꝫ. pſ̄. Celi enar. v. pſ̄. Bn̄dicā. ix
pſ̄ Eructauit. xviij. q̄libꝫ pſ̄. cū Gl̄a
pa. v. Amauit eū. ¶ Le. pri.

INſtitutio feſtiuitatis hodier
ne a ſeniorib⁹ noſtris cathedre no
mē accepit: ideo q̄ prim⁹ apl̄oꝝ pe
trus hodie ep̄atus cathedrā ſuſce/
piſſe referat̄. Recte ergo eccl̄ie per
orbem ſedis illius natalē colunt
quā apl̄us pro eoꝝ ſalute ſuſcepit
dicente domino. Tu es petrus: et
ſuper hanc petrā edificabo eccl̄iaꝫ
meā. R. Solue iubente deo. vt in
cōmēoratio. ei⁹. lxxviij. ¶ Le. ij.

SVper hanc inq̄t petrā id ē ſu
per dn̄m ſaluatoreꝫ qui fideli cōfeſ
ſori ſuo participiuꝫ ſui nois dona/
uit. Et porte inferi non p̄ualebūt
aduerſus eā. Porte inferi blandi/
mēta ⁊ tormenta ſunt pſecutoꝝ: q̄
a ſtabilitate fidei aliquos deterrē
do: introitū eterne mortis aperi/
unt. Tu. R. Qui regni cla. vt in
cōmemoratio. Lectio tercia.

MErito cunctis eccleſijs eſt ho
norandus qui caput eccl̄ie ⁊ q̄ fir/
miſſime petre ſoliditateꝫ ſecutus:
inimicos xp̄i auctoritate ſancti ſpi
ritus ꝯfudit: ⁊ infatigate patien/
tie fortitudine triūphauit. Nec in
ferni vt dictū eſt aduerſus eā por/
ta p̄ualuit: qui ſibi porte eternaliſ
ingreſſum regē glīe cōfeſſus ape/
ruit. R. Tu es petrus. vt in cōmēo
ratione. ¶ In. ij. noctur. hec tm̄ An̄.

Factū eſt vt quedaꝫ diſcipula no/
mie tabita plena opibus bonis et
elemoſynis infirmata moreretur
miſerunt auteꝫ diſcipuli ad petrū
rogātes ne pigriteris venire vſq̄
ad nos. pſ̄. Om̄s gen. xv. pſ̄. Ex/
audi de⁹ dep̄. xviij. pſ̄. Exaudi de⁹
orationē. xviij. Quilibꝫ pſ̄. cū Gl̄a
pa. v. Maḡ eſt gl̄ia ei⁹. P⁹ Pr̄ nr̄.

PEtruꝫ (v. Amauit. L. q̄rta.
vt diximꝰ fundamentū eccle
ſie noīauit dn̄s: ⁊ ideo digne h̄ fun
damentū generalis eccleſia colit:
ſupra qđ edificiū ſui celſitudo ꝯſur
git. Vnde ꝯuenienter pſalm⁹ qui
lectus eſt dicit. Exaltēt eū in eccle/
ſia plebis. Dignum g̊ eſt vt funda
mentū hoc in eccleſia honoret̄ per
qđ ad celū aſcendit̄. Tu. R. Dn̄e
ſi tu es iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et extēdens manū apprehen
dit eū ⁊ dixit ieſus modice fidi q̄re
dubitaſti. v. Cumq̄ vidiſſet ventū
validū venientē timuit: ⁊ cū cepiſ
ſet mergi clamabat dicēs dn̄e ſal/
uū me fac. Et ex. ¶ Lectio. v.

QVod natalis g̊ cathedre ho/
die colitur ſacerdotale officiuꝫ ho/
norat̄. Que etiaꝫ neceſſe eſt tanto/
plus habeat in eccleſia dignitatis
quanto ſacerdotale officium pluſ
habet honoris. Dies hec a nobis
fratres chariſſimi merito honora
tur: quia dum nataleꝫ cathedre co
limus: epiſcopatum etiam petri
apoſtoli veneramur. T. R. Sur
ge petre ⁊ indue te veſtimentis tu
is accipe fortitudinem ad ſaluan/
das gentes. Quia ceciderūt cathe
ne de manib⁹ tuis. v. Angelus dn̄i
aſtitit ⁊ lumen refulſit in habita/
culo carceris pcuſſoq̄ latere petri
excitauit eū dicens ſurge ve/

BEne aūt (lociter. Qa. Le. vj.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

natalem cathedre inter ipſa ieiu/
nioꝝ initia nobis deus preſtitit:
vt dies q̄ erat prius intemperātie
nūc ſit ſobrietatꝭ: q̄ erat gule ſit ab
ſtinētie: q̄ erat peccati ſit ſctitatis.
Huiꝰ aūt ſolēnis religio ſic ecclijs
eſt introducta. Tu. ℟. Tu es pa/
ſtor ouiū p̄nceps apl'oꝝ tibi tradi/
dit deꝰ omīa regna mūdi. Et ideo
tradite ſunt tibi claues regni celo
rū. ℣. Tibi eñ a dño collata eſt po/
teſtas ligandi atq̄ ſoluendi. Et iō
Glia. Et iō. ¶ In .iij. noct. Hec tm̄ añ
Cornelius cēturio vir religioſus
ac timens deū vidit manifeſte an
gelū dei dicentē ſibi: corneli mitte
⁊ accerſi ſymonē qui cognomina/
tur petrꝰ hic dicet tibi q̇d te oꝑteat
facere. p̄s. Confitebimur. xxj. p̄s.
Dn̄s regna. exul. xxxij. Dn̄s reg.
iraſ. xxiij. Quilibꝫ p̄s cū Glia pri.
℣. Iuſtū dedux. ¶ Scd'm math. xvj
In il. tē. Venit ieſus in partes
ceſaree philippi et interroga/
bat diſcipulos ſuos dicens. Queꝫ
dicūt hoies eſſe filiū hominis. Et
rel. Omel'. vene. bede p̄ſby. de.
Lectio ſancti euangelij quam
mō audiſtis frēs tāto intētius co/
gitāda ac ſine obliuiōe eſt iugiter
retinenda: quāto ꝯſtat: q: magnā
nobis fidei ꝯſtātiā atq̄ ꝑfectioneꝫ
cōmendat: magnū eiuſdē fidei cō/
tra oīa tētamenta robur eque de/
mōſtrat. Tu. ℟. Quē dicūt hoies
eſſe filiū hoīs dixit ihs diſcipl'is ſu
is. rn̄dens petrꝰ dixit tu es xp̄s fili
us dī viui. Et ego dico tibi q: tu es
petrus ⁊ ſuꝑ hāc petraꝫ edificabo
eccl'iam meā. ℣. Beatus es ſymō
bariona: quia caro et ſanguis nō

reuelauit tibi: ſed pater meus qui
in celis eſt. Et ego ⌊ ℟. octaua
Si ſcire volumꝰ qnomō in cri
ſtū credi oporteat. Quid lucidius
eo quod ait ad eū petrus: tu es cri
ſtus filius dei viui Rurſus ſi audi
re delectat quantū hec fides vale
at. Quid aptius eo quod dn̄s ait d̄
eccl'ia que ſuper eū edificāda erat:
⁊ porte inferi nō p̄ualebūt aduer/
ſus eā. Tu. ℟. Ego pro te rogaui
petre. Vt non deficiat fides tua et
tu aliquādo ꝯuerſus ꝯfirma fra/
tres tuos. ℣. Symon ecce ſatha/
nas expetiuit vos vt cribraret ſi/
cut triticum. ego autē rogaui pro
Venit inq̇t (te. Vt nō. ¶ Le. ix.
ieſus in ꝑtes ceſaree philip/
pi. Philippus vt teſtat' lucas erat
thetrarcha ituree et traconitidis
regionis. Hic ergo ſtatuens ciui/
tatem ī loco vbi iordanis ad radi/
ces libani mōtis oritur: ⁊ ē termi/
nus iudee ꝯtra ſeptētrionē: appel
lauitq̄ eam ceſareā philippi in me
moriā ſui nomis pariterq̄ in ho/
norē tyberij ceſaris ſb quo ipſe re
gnabat. ℟. Petre amas me: tu
ſcis dn̄e q: amo te. Paſce oues me
as. ℣. Symō iohis diligis me plꝰ
his tu ſcis dn̄e quia amo te. Paſce
Gloria. Paſ. Te deū d'r etiā ſi fuerit
infra. lxx. ¶ Ante laud. ℣. Iuſtū de
Petre amas (dux. ⌊ Ad laud' Añ.
me paſce oues meas tu ſcis domi
ne quia amo te. p̄s. Dominus re/
gna. deco. vj. cum cete. p̄s. Añ. Sy/
mon iohis diligis me plus his tu
ſcis dn̄e q: amo te. Añ. Ego pro te
rogaui petre vt non deficiat fides
tua ⁊ tu aliquādo conuerſus ꝯfir

ma frēs tuos. Añ. Significauit dn̄s petro q̄ morte clarificaturus eſſet deū inetnū. Añ. Tu es petr⁹ et ſup hanc petrā edificabo eccliaꝫ Benedi (meā. Cap. j. Pet. j. ca. ctus de⁹ ꝛ pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ ſm magnā miſcdiam ſuā re generauit nos in ſpem viuā ꝑ re/ ſurrectionem ieſu xp̄i ex mortuis. Deo. v. Juſt⁹ vt pal. Sup bn̄. Añ. Qđcunqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatū ꝛ in celis: ꝛ qđcunqꝫ ſoluer⁹ ſup terrā erit ſolutū ꝛ in celis dicit dn̄s ſymoni petro. Coll. De⁹ q̄ btō petro. utš. Deinde tm̄ ſuffra. d̄. lxx aut. lx. aut. l. ſm q̄ venerit Si fuerit infra. xl. tūc dicat añ. ꝛ ſuffr. de feria. ꝛ nō plus. Sic fiet etiā in. ij. vš. Ad pri. hym. Petre pōti. cū duob⁹ vlti. v. Require in cōmeōratio. lxviiij. Añ Petre amas me. Cap. ꝛ coll. vt ſup i lau. R. Xp̄e fili. cū cet. p⁹ Carnis. v Juſtū dedux. Ad. iij. vj. et. ix. hy. et añ. poīa utsī. v. fer. d̄ ſctō petro ha bet. cū cap. et coll. utš. in lau. R. ꝛ. v. de confeſ. In ſcđis vs añ. Jurauit cū cet. añ. et pš. de aplis. hym. Petre ponti. Cap. et coll. vt ſup in laud. v. Exaltent eū. Sup mgt añ. Symō bariona. ut in cōpl. v. fer. hr̄ de ſan/ cto petro cū ſuffr. ut ſup. ꝛ non plus.

¶ In vigilia ſancti mathie oīa ſeruant ſicut ſup in notabilib⁹ de vi/ gil. notatur.

In feſto ſcti mathie apoſtoli

Ad pri. vš. ſup pš. ferial. añ. Ecce ego. cū cete. ut in cōi de aplis in Deus qui bea (dupl. hr̄. Coll. tum mathiā aploꝝ tuoꝝ col legio ſociaſti; tribue q̄s: ut eius in terueniētione tue circa nos pietatis ſemꝑ viſcera ſentiam⁹. P. cū ſuffr. de. lxx. aut. lx. ꝛc. utš. de ſctō petro dictū eſt Deinde ſi fuerit extra. xl. di cant ſuffr. conſue. in dupl. feſt⁹. Si vo infra. xl. tūc tm̄ añ. et ſuffr. de fer Si venerit in aliquā dn̄icā infra. xl. transfert in feriam ſcđam ſeqnte tm̄ in choro ꝛ non in foro celebrandum.

¶ Nota q̄ iſtud feſtum ſi in domini cam venerit. nunq̄ debet anticipari i ſuam vigiliaꝫ ſm notata henrici epi colon̄. ſꝫ dꝫ poſticipari in ſcđaꝫ feriaꝫ vt notat ꝑ iſtum vſum. Terminus et feſtum nunq̄ celebrantur eodē ¶ Ad compl. et ad mat. Inuit. et cet. omnia ut in cōmuni aploꝝum. excep tis octa et nona añ. ut infra. L. j.

Gloriosiſſimus apoſtolus dn̄i noſtri ihu chriſti mathias de tribu iuda ciuitate bethleem illu/ ſtri proſapia oriundus fuit. Parē tes autem illius multis diuitijs ꝛ nobilitate generis inſignes: grā/ di tamen apud deum et homines morū venuſtate pollebant. Tu āt Inde diuinitus illis con L. ſcđa. ceſſum creditur: ut religioſi parē/ tes religioſiorē ex ſe procrearēt ꝓ/ lem. Natum itaqꝫ puerū mathiā quod in noſtra lingua paruulus ſiue donatus ſonat: nūcupauerūt: quem etiaꝫ ab annis puerilib⁹ di/ uine legis inſtutiōibus mancipa Ad pedes nāqꝫ (runt. Tu L. iij. ſymeonis ſummi ſacerdotis ꝛ in/ cōparabilis viri: atqꝫ tunc tēpor⁹ in lege moſayca doctiſſimi ꝑma le gis elemēta ꝑcepit diuiaqꝫ ſibi grā coopāte: oēm i breui leg⁹ ꝛ ꝓphārū ſciam comprehendit. Tu. L. q̄rta.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Studebat iam in tenera eta/
te maiorū imitari ſtudia: di/
uine lectioni iugiter incūbere: la/
ſciuie ſenſuꝫ nō impendere ſed an
nos pueriles moꝝ vincere matu/
ritate. Proinde adoleſcens factus
crebis diſputationib⁹ examinat⁹:
nō ſoluꝫ cōdiſcipulis: ſed ipi mgr̄o
ſuo admirabilis habebat̄. Tu aūt
Quippe ꝙ licet crudeliſſim⁹ ¶ L. v.
eſſet nullaten⁹ extollebat̄: ſed iux/
ta nomīs ſui ethimologiā vere ſe
puū ⁊ hūileꝫ exhibere nitebat̄: illō
ſepe ſapientis memorans: quāto
magn⁹ es hūilia te in oībus: ⁊ illō
Supbū ſequit̄ ignominia: hūileꝫ
Erat aūt vir (aūt ſpū gl'a. L. L. vj.
corpe mūdiſſim⁹: aīo purus: in ſol
uēdis ſacre ſcripture q̄ſtionib⁹ a/
cutiſſim⁹: in ꝯſilio ꝓuidus: in ſer/
mocinatiōe nudus penit⁹ ⁊ expe/
dit⁹ Informabat̄ ſenſim animus
ei⁹ ad v̄tuteꝫ: vt eſſet ad intelligen
tiā abilis: ad miſcđiaꝫ facilis: in ꝓ
ſperis nō elat⁹: in aduerſis ꝯſtanſ
⁊ intrepidus: ſatagebat vt qđ ſen
ſu percepat ope cōpleret: ⁊ man⁹
aſſertiōe doctrinā cōprobaret. Tu
¶ In. iij. noct. añ. Exaltabunt̄ cor/
nua iuſti ineternum. p̄s. Cōfitebi/
mur. xvj. Añ. Iſti ſunt triūphato/
res et amici dei ꝙ ꝯtēnentes iuſſa
ꝑncipū meruerūt p̄mia eterna mo
do coronant̄ ⁊ accipiūt palmaꝫ. p̄s
Dn̄s regn̄. exul. xxvij. Añ Iſti ſunt
viri ſcti ⁊ amici dei quoꝝ doctrina
fulget eccl'ia. p̄s. Dn̄s regnuit iraſ.
xxviij. v. Nimis ho. ¶ Scđm mat
T. Nil. tē. Miſit ihs (theū. ca. x.
duodecim diſcipulos ſuos p̄/
cipiens eis ⁊ dicēs. In viā gentiuꝫ
ne abieritis: ⁊ in ciuitates ſamari
tanoꝝ ne intraueritis: ſed potius
ite ad oues que pierunt dom⁹ iſrl'.
Et reli. Omel'. beati grego. pa.
Dum ꝯſtet oībus frēs kmi: qꝛ
redēptor noſter in mūduꝫ ꝓ redē/
ptione gentiū venit: cū ſamarita/
nos quotidie ad fideꝫ venire ꝯſpi/
cim⁹: ꝗd eſt qđ in p̄dicatiōe diſcipu
los mittēs dicit. In viaꝫ gentiū ne
abieritis: ⁊ in ciuitates ſamarita/
noꝝ ne intraueritis: ſꝫ poti⁹ ite ad
oues que pierūt dom⁹ iſrl': niſi qꝛ
ex facti fine colligimus: qꝛ ꝑus ſal
uari iudeā voluit: ⁊ poſtmodū cū/
ctis gentib⁹ predicari. Tu. L. L. viij.
Erāt qui de iudea vocādi eſſent ⁊
ꝗ de gentib⁹ vocādi eſſent. Nā ⁊ in
apl'oꝝ actib⁹ predicante petro legi
mus ⁊ prius hebreoꝝ tria milia ⁊
poſtea quinq3 milia credidiſſe. Et
cū apl'i in aſya p̄dicare gentib⁹ vo
luiſſent: p ſpm̄ ꝓhibiti eſſe memo
rant̄: ⁊ tn̄ ipe ſpūs ꝗ prius predica
tionē ꝓhibuit hāc aſyanoꝝ cordi/
bus poſtmodū infudit. Tu. L. L. ix.
Idcirco ꝙ prius ꝓhibuit qđ p⁹mo
dū precipit: qꝛ tūc in illa erāt qui
ſaluādi nō erant. Tūc in illa erāt ꝗ
necdū ad vitā recupari mereban
tur. Sed tn̄ vtiliter eis p̄dicatiōis
officiū ſubtrahit̄: ne graui⁹ de ꝯtē
pta predicatōe iudicarent̄. Tu. Te
deū lr̄. ¶ Ante laud. v. Nimis hoñ.
L Ad laud. ad pri. et ad cete. hoꝭ cū. ij.
vs̄. p oīa vt in cōmuni. de apl'is cum
coll'. vts̄. ¶ Nota qñ de ſctis canit̄ in
xl. tūc R̄. ad hoꝭ legunt̄ cōſueto mo
¶ ☞ Sui/ (re in. xl. ſicut extra. xl.
berti epi et confeſſo. Collecta.
Deus cui⁹ eximia dulcedo be/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atum ſuibertuꝫ cõfeſſorẽ tuũ atq͛
pontificẽ exornauit: ꝯcede queſu/
mus clemẽter aſtanti familie tue
vt grex deuot⁹ ſequat᷑: quo p̄ſul ex
imius p̄ceſſit. P. ¶ ☞ Perpetue ⁊ fe
licitatis vgi. et marty. Coll'.
D A nob dñe ds noſter ſctãrum
martyꝝ tuarũ palmas inceſſabi/
li deuotiõe venerari: vt q̃s digna
mẽte nõ poſſum⁹ celebrare: humi
lib⁹ ſaltẽ frequẽtem⁹ obſequijs. P
Cetera ſicut de pluribus martyrib⁹.

De ſctõ Gregorio pa/

pa Ad pri. vs̃. ſup ps̃. feria. añ. Gre
gorius vt creditur vt infra in. ij. no
ctur. ſine. ℟. hym. Iſte ꝯfeſ. ¶ Cap.
B Eat⁹ homo qui (Prouer. iij.
inuenit ſapientiã: ⁊ q̇ affluit
prudẽtia: melior eſt acquiſitio ei⁹
negociatiõe auri et argenti primi
⁊ puriſſimi fructus eius. Deo. ℣.
Amauit. Sup magt añ. Glorioſa
ſctiſſimi ſolẽnia gregorij toto cor/
de catholica ſuſcipiat ecclia: cuius
doctrina aurea ꝑ mũdi ſplẽdet cli/
mata quã meritis ⁊ precib⁹ xp̄o cõ
D Eus q̇ (mendet q̃ſum⁹. Col.
aĩe famuli tui gregorij eter
ne btitudinis p̄mia ꝯtuliſti: ꝯcede
ꝓpitius: vt q̇ pctõꝝ nr̃oꝝ põdere p̄/
mimur: ei⁹ apd̀ te precib⁹ adiuue/
mur. P. cũ añ. et ſuffra. de fer̃. ¶ Ad
compl'. hym. Iſte confeſſor. cũ duo/
bus vlt. ℣. Cap. vts̃. ℣ Iuſt⁹ vt pal
ma. Sup nũc di. añ. Vigilate oẽs
⁊ orate: neſcitis eñ qñ tẽpus ſit vi
gilate ḡ: neſcitis eñ qñ dñs dom⁹
vẽiet ſero an media nocte an gal/
li cantu an mane: ne cũ venerit re
pente inueniat vos dormientes.

Poſt Carnis. ℣. Iuſtũ deᵒ. Coll'a.
vts̃. Si venerit in aliquã dñicaz. an
ticipabit̃ in ſabbatũ p̄cedens. Et ſi h̄
feſtuꝫ venerit infra hebd̀. paſſionis.
tũc nihilomin⁹ dr̀ ad ps̃. Venite ex.
⁊ ad oĩa ℟. Gl'a pri. etiã ad ℟. Xp̄e
fili. Sic fiat etiã in alijs feſtis ſeq̃nti
b⁹ ſiue fuerit ſimpl'. ix. lcõ. ſiue dupl'.
aut ſemid̀. ⁊c̃. ¶ Ad mat. Inuitato.
Ad dñm vigiles cũcti conuertite
mẽtes Gregoriũ vigilẽ celi q̇ verit
ad arcẽ. ps̃. Venite. ¶ In primo no
ctur. Añ. Gregorius ort⁹ rome ex
ſenatorꝝ ſanguĩe fulſit mõo velut
gẽma auro ſupaddita dũ preclari
or p̄clar⁹ h̄ acceſſit attauis. ps̃. Be
atus vir. j. Añ. Lineã ſui generiſ
factis ⁊ dictis extulit bibẽs ĩ pueri
tia qd̀ ructuabat poſtea. ps̃. Qua
re fre. j. Añ. Adherebat moralib⁹
ſeniorũ relatib⁹ q̊s tenaci mẽorie
nõ ceſſabat cõmittere. ps̃. Dñe qd.
G Regori⁹ (℣. Amauit. ¶ L. pri.
vrbe romana prẽ gordiano:
matre vò ſiluia edit⁹: nõ ſolũ ſpec/
tabili ſenatorꝝ ꝓſapia verũetiam
religioſam originẽ duxit. Nã felix
aplice ſedis ãtiſtes vir magne vir
tutis ⁊ glie in xp̄i ecclia ei⁹ attau⁹
fuit. Sed tñ hãc gregori⁹ tante no
bilitat⁹ lineã morib⁹ extulit ⁊ ꝓbis
actibus decorauit. Tu. ℟. Fulge
bat in venerãdo duplex decus gre
gorio ſenatoria dignitas ſm gen⁹
ſcli: volũtaria pauptas iuxta pre
ceptũ dñi. ℣. Btũs vir q̇ timet do/
minũ ĩ mãdat⁹ ei⁹ cupit nimis Iu
D Eniqꝫ vt poſt i (xta. L. L. ſcd̀a.
ꝑpatulo claruit nõ ſine mag̊
p̄ſagio tale ſortit⁹ eſt nomen. Gre/
gori⁹ nãqꝫ ex greco eloq̃o in nr̃am

linguaꝫ vigilatoꝛ ſeu vigilans ſo/
nat. Hec etenim vera vigilauit ſibi
dū diuinis inherendo p̄ceptis lau
dabiliter vixit: vigilauit ⁊ fidelibꝰ
ꝑplis: dū doctrīe affluētis ingenio
eis q̄ tramite celeſtia ſcāderēt pa/
tefecit. Tu. ⌊ ℞. Videns rome vir
beatꝰ angloꝝ forte pueros: bn̄ in/
q̄t bene angli vultu nitēt vt ange
li. Optet illis monſtrari iter ſalu
tis etne. ℣. Qm̄ dn̄i eſt regnū ⁊ ip/
ſe dn̄abitur gentiū. Optet. ⌊ L. iij.

Diſciplinis vo liberalibꝰ: hoc
eſt grāmatica: rethorica: dy/
aletica: ita a pueritia eſt inſtructꝰ
vt q̄uis hic eo tp̄e potiſſimū flo
rent ſtudia lr̄aꝝ: nulli in vrbe hac
putaret̄ eſſe ſecūdus. Inerat ei in
parua adhuc etate maturū iā ſtu
diū: adherere ſcꝫ dictis maioꝝ: ⁊ ſi
q̄d dignū poſſet auditu ꝑcipe non
ſegniter obliuioni tradere: ſꝫ tena
ci potius memorie cōmendare. ℞
Cum oraret in obſcuro ſeruꝰ dei
latibulo lux immēſa ſup eū reſplē
duit poſt triduū. Hoc ſigno cūctis
ꝓditus papa vrbis efficit̄. ℣. Ea
miſcdiā ⁊ veritatē diligit deꝰ gra
tiā ⁊ gl'iam dabit dn̄s. Hoc. Glia.
Hoc. ¶ In .ij. noct. an̄. Gregoriꝰ vt
credit̄ diuinitꝰ ſic dr̄ q̄ ſibi et eccl'ie
vigilauit catholice. p̄s. Cū inuoca.
xlviij. An̄. Studijs liberalibꝰ nul
li ſecūdus habitꝰ p̄toꝛ vrbanꝰ exti/
tit adoleſcēs ſpectabilis. p̄s. Ver/
ba mea. vj. An̄. Hic ab adoleſcen/
tia diuīa fretꝰ grā anhelare nō de
ſijt ad regnuꝫ vite ꝑpetis. p̄s Dn̄e
dn̄s nr̄. j. ℣. Mag̃ eſt. Pr nr̄. L. iiij.

Hic in annis adoleſcentie in q̄
bꝰ ſolet h̄ etas ſcl'i vias ingre
di: d'o cepit deuotꝰ exiſtere ⁊ ad ſu/
pne vite patriā totꝰ deſiderijs an/
helare. Sꝫ cū diu lōgeq; ꝯuerſatio
nis grāꝫ differret: ⁊ pꝰ q̄ꝫ celeſti eſt
afflatꝰ deſiderio: repert̄ mīte ꝯtra
eū eiuſdeꝫ ſcl'i cure ſuccreſcē: ita vt
nō iā ſicut ꝓpoſuerat ſpecie: ſꝫ in eo
retineret̄ ⁊ mēte. Tu. ⌊ ℞. Propē
intolerabiles reꝝ curas mūdana
rum recuſabat p̄ſulatū ſuſcipe ro
manoꝛuꝫ. Sꝫ victꝰ p̄ce ꝑpli ſuſcepit
iugū dn̄i. ℣. Nec fecit ꝓrio ſuo ma
lū ⁊ obpꝛobꝛiū non accepit aduer/
ſus ꝓrios ſuos. Sꝫ. ⌊ L. v.

Vnde cū parentū iā dudū obi
tu diſponendarū reꝝ ſuarū habe/
ret facultatē: q̄d mente ꝑus geſta
bat apuit: q̄dq; iā in diuīs erat ob/
tutibꝰ hūanis etiā viſibus oñdit.
Nox etem̄ cuncta q̄ h̄re potuit ad
pietatis opꝰ diſtribuit: vt xp̄m fa/
ctū ꝓ nob egenū egenꝰ ipſe ſeque
ret̄. Tu. ℞. Orante beatiſſimo ad
dn̄m gregoꝛio. Sanata ē plebs ro
mana a peſte inguinaria. ℣. Mul
tū em̄ valet dep̄catio iuſti aſſidua.

Sex in ſycilia (Sana. ⌊ L. vj.
monaſteria ꝯſtruēs: fr̄es il/
lic xp̄o ſeruituros aggregauit ſepti
mū vero intra vrbis muros inſti/
tuit: in quo ⁊ ipſe poſtmodū regu
lari tramite mſtis ſibi ſociatis fra
tribus ſub abbatis imperio mili/
tauit. Quibus monaſterijs tm̄ de
redditibus ꝓdiorum delegauit:
quantū poſſet illic cōmorantibus
ad quotidianum victuꝫ ſufficere.
Reliqua vero om̄ia cum domo et
predio vēdidit ac pauperibus ero
gauit. Tu autem domine. ℞. Ve
re felicem preſulem vere fidei do/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctorē quo petēte panis xp̄i formã
accepit digiti. Ad firmandā plebis
fidem verſus in cruentā carnē. ℣.
A dn̄o factū eſt iſtud ⁊ eſt mirabile
in oculis nr̄is. Ad. Glia. Ad. ¶ In
iij. noct. añ. Sex ſtruxit i ſpcilia vir
clarus monaſteria: et intra vrbē
ſeptimū in q̄ ſe fecit monachū. ps̄.
In dn̄o ↄfido. ij. Añ. His ſane mo
naſterijs p̄dia large tribuit: reliq̄
tandē vendidit ⁊ egenis diſtribu/
it. ps̄. Dn̄e q̄s. iij. Añ. Qui ſolebat
in ſericis ꝑcedere induuijs poſt in
abiectis veſtib⁹ ſeruit pauꝑ pau/
perib⁹. ps̄. Dn̄e in v̄tute. v. ℣. Iu/
ſtū dedux. ¶ Euangel'. Vigilate. re/
quire in cōi de confeſ. lxx. ℟. San/
ctus gregori⁹ papa vir totus apo
ſtolicus poſtq̄ꝫ preſedit cathedre ꝑ
uigil apoſtolice Carne ſolutus ho
die adiuit regē glorie. ℣. Innocēs
manib⁹ ⁊ mūdo corde qui nō acce/
pit in vano aīam ſuã. Carne. ℟.
Hodie p̄clariſſim⁹ deo dign⁹ eps
⁊ anglorū aplus a terenis ſepara
tus. Coniūctus eſt celeſtib⁹ cū glo/
ria gregorius. ℣. Ecce vere iſraeli
ta in quo dolus nō eſt. Cōiunctus.
℟. O paſtor apoſtolice gregori be
atiſſime tuo poſce precamīe incre
mentū ecclie. Tuo rigate dogma/
te ac defenſate ope ℣. Memor eſto
ↄgregationis catholice: ⁊ dextera
dei plātate vinee. Tuo. Glia. Tuo.
Te deū dr̄. ¶ Ante lau. ℣. Iuſtū ded.
Gregorius ⌊ Ad laud. añ. Hec tm̄.
vigilijs ↄfect⁹ ⁊ ieiunijs etsi mar/
cebat corꝑe ex ſpe vigebat anime.
ps̄. Dn̄s reḡ. cū cet. ps̄. vj Cap. vt s̄
℣. Iuſt⁹ vt pal. Sup. bn̄. añ. Vigi/
late oēs. vt s̄. in cōpl. ⌊ Coll'.

Deus qui beatū gregoriū pō/
tificez ſanctorū tuoꝝ meritis
coequaſti: cōcede vt q̄ cōmemora/
tionis ei⁹ feſta ꝑcolim⁹ vite quoqꝫ
imitemur exēpla. P. Añ. et ſuff. de
de fer. ¶ Ad pri. et ad cete. hoȓ. hym.
Iſte ↄfeſ. ſm ordinē v ſuū. lxvj. Añ.
Gregori⁹ or. vt s̄ in pri. noct. Cap. ⁊
coll'. vt s̄. in lau. Poſt. Carnis. ℣. Iu
ſtū dedux. ¶ Ad. iij. añ. Lineā ſui. vt
ſup̄ in pri. noct. Cap. ⁊ coll'. ad oēs ho
ras vt s̄. in lau. ℟. ⁊ ℣. de cōfeſ. ¶ Ad
vj. añ. Adherebat morali. vt s̄ in. j.
noct. ¶ Ad. ix. añ. Gregori⁹ vigi. vt
ſup̄ in lau. ¶ In. ij. vs̄. ſup p̄s fer. añ
Gregori⁹ vt cre. vt s̄. in. ij. noct. hy.
Iſte ↄfeſſor. Cap. vt s̄. ℣. Iuſtus vt
pal. Sup mḡt añ. Vigilate oēs. vt
ſup̄. in cōpl'. Coll'. vt s̄. in lau. cū añ. ⁊
ſuffr̄. de feria. ¶ Notandū de feſtꝫ ſe/
q̄ntib⁹ ſcꝫ Heriberti Gertrudis ⁊ Be
nedicti. et annunciatōis qn̄ venerint
circa palmarū ⁊c. qualiter anticipā/
do ſeruent̄. ⌊ Si feſtū ſancti heriber/
ti venerit quarta feria ante palmarū
tunc idem feſtū et feſtū ſancte gertru
dis ſeruant̄ in locis ſuis. Et feria ſex
ta ſeruabit̄ de ſancto benedicto. Sab
bato de annūciatiōe. et tunc vnūqḋ/
qꝫ predictorū feſtorū habet pri. vs̄. cū
ſuffra. precedentis feſti. ⁊ cū añ. et ſuf
fra. de fer. ⌊ Si feſtuꝫ heriberti vene/
rit feria quinta ante palmarū. tūc ſic
ſeruentur predicta feſta. Feria quar/
ta poſt dn̄icam in paſſiōe ſeruabitur
de ſancto benedicto. Feria quinta de
ſancto heriberto Feria ſexta d̕ ſancta
gertrude. et ſabbato de annūciatiōe.
Et vnūqḋqꝫ habet. j. vs̄. cū ſuffr̄.
precedentis feſti ⁊ cum añ. ⁊ ſuffra. de
fer. vt s̄. ⌊ Si feſtum ſancti heriberti

venerit ſexta feria ante palmarū tūc
ſeruentur predicta feſta vt ſequit̄. Fe
ria quarta poſt dn̄icaꝫ in paſſione ſer
uabit̄ de ſancta gertrude. Feria quin
ta de ſancto benedicto. Feria ſexta de
ſancto heriberto. Sabbato de annū/
ciatione ꝛ qd̄libet predictorū̄ feſtoruꝫ
habet pri. veſ. cum ſuffra. p̄ceden. feſ.
¶ Si feſtum ſancti heriberti venerit
in vigil̄. palma. tunc idem cū̄ ceteris
ſequentib⁹ anticipat̄ vt ſequit̄. Feria
tertia poſt paſſionē ſeruabitur d̄ ſan/
cto gregorio. Feria quarta de ſancto
heriberto. Feria quinta de ſancta ger
trude. Feria ſexta d̄ ſancto benedicto
Sabbato de annūciatiōe. ꝛ vnū qd̄
ꝗ predictorū feſtorū habet pri. vſ̄. cū
ſuffr̄. p̄ceden. feſti. ꝛ cum an̄. et ſuffra.
de feria. ¶ Si feſtū heriberti venerit
in diem palma. tunc idem cū̄ ceteris
anticipabit̄ ante palma. vt ſequitur
Feria tertia p⁹ paſſionē dn̄i ſeruabit̄
de ſctō heriberto. Feria q̄rta d̄ ſancto
gregorio Fer̄. v. de ſctō bn̄dicto. Sab
bato de annūciatiōe Et vnūqdꝗ p̄
dictorū feſtorū hꝫ pri. veſ. cū ſuffr̄. p̄ce
dentis feſti. ꝛ cū an̄. ꝛ ſuffra. de fer̄. et
nō plus. Si feſtū ſancti heriberti ve/
nerit ſcd̄a fer̄. p⁹ palmarū tunc idē fe/
ſtū cuꝫ cet̄. ſeq̄n. anticipabit̄ in hebd̄.
an̄ palma. ſeruādo tali mō vt ſequit̄
Fer̄. iij. p⁹ dn̄icam in paſſione dn̄i ſer
uabit̄ de ſancto heriberto. Feria q̄rta
ſeruabit̄ de ſctā gertrude. ꝛ feria. v. de
ſctō gregorio. Feria ſexta de ſcō bene/
dicto. Sabbato pal. de annūciatiōe
btē marie. Et vnūqdꝗ p̄dictorū fe/
ſtorum habet pri. veſ. cū ſuffr̄. p̄ceden
tis feſti ꝛ cum an̄. et ſuffra. de feria. et
non plus. Ceteris vo annis ſeruent̄
feſta p̄dicta vt breuiari⁹ in ſuis locis

docet p̄ter in dominica.

In feſto ſcti heriberti

Ad pri. veſ. ſup p̄s fer̄. an̄. Amauit.
eū̄. ꝛ cete. oīa vt in cōmuni de cōfeſ
Fac queſu (ſoꝛ habet̄ cū Coll̄.
m⁹ dn̄e cuꝫ pplo tuo miſcd̄iaꝫ
ꝛ intercedente beato heriberto cō
feſſoꝛe tuo atqꝫ pontifice peccatoꝝ
nobis ꝯcede veniam ꝛ ad perpetu
am tribue peruenire leticiam. P.
Pri. veſ. dicūtur vbicūꝗ venerit ni/
ſi venerit in. ij. feria. tūc. ij. vſ̄. dicūt̄
de dn̄ica cum ſuffra. d̄ ſancto heriber
to. ¶ Compl̄. de tempe. ſi venerit ī do
minicā anticipabit̄ in ſabbatum p̄ce
dens ſine. ij. veſ. ¶ Ad mat̄. Inuita.
Regem confeſſoꝝ. p totum Requi/
re de confeſ̄. excepto eo ꝙ octa. R̄. erit
Laudemus dn̄m. vtſ̄. ꝛ. ix. R̄. erit.
Sint lūbi. vt in cōmuni. ¶ Le. pri.
Cum ſctūs heribert⁹ ꝯſtruer̄
optaret cenobiū ꝛ nuſq̄ꝫ locū
repiret quē putaret ſatis idoneū:
ꝯuertēs ſeſe ad dn̄m ſctāꝫqꝫ ei⁹ ge/
nitricē in ieiunijs ꝛ orōnib⁹ poſtu
labat ſibi p̄us reuelari volūtateꝫ.
Deniqꝫ nocte q̄daꝫ dū p⁹ vi L. ij.
gilias fatigata ſopori membꝛa de
diſſet: ecce adeſt p viſuꝫ illa btā an/
gelorū ꝛ oīm regina ſctōꝝ dicens.
Scias inq̄t o heribte exauditas eſ
ſe orōnes tuas: nā ecce venio ad te
vt indicē tibi votuꝫ qd̄ mēte ger⁹ q̄
in loco pficies. Ego enī ſuꝫ maria
mr̄ dn̄i. Surge g̃ ꝛ tuitiē ſe caſtruꝫ
petēs: locū in eodē mūdari p̄cipe:
ibiqꝫ mōaſteriū d̄o mihiqꝫ ꝛ oībus
ſctis ꝯſtrue: vt vbi q̄ndā abūdauit
pctm̄ ꝛ cult⁹ demonuꝫ: ibi iuſticia
regnet in multitudīe ſctōꝝ. his di/
ctis miſcd̄ie mr̄ diſparuit. Tu.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Beato igitur viro euigilante at/
q; elabente a dulcedine tante viſi/
onis. Erat autē in eodē caſtro ſua
curtꝭ ptinēs ad ſeruitiū epi. Sur/
gēs ergo ꝯfeſtim p̄dicte curtꝭ mi/
niſterialez acccerſiuit iuſſitq; quan
totius curtē illā emundari: qm̄ re
gis celoꝝ ꝛ genitricis eius iam de
beret curia fieri: vt exportata ſup
pellex vniuerſa locū daret adueni
enti atq; habitaturo illic noī dn̄i.
Factū eſt vt exportata ⌊L. q̄rta
rerū oīm que multa erat co/
pia: citiuſq; ſperari poterat locus
emundatus eſt: quid mlta. Iactis
fundam̄tis alacrit̄ ſtructura ſpe/
Sed quid (cioſa ſurrexerit. ¶L. v.
dicam. Cum em̄ opus fere pactuz
eſſet iāq; ſic ꝓpoſituz fuerat vt ſer/
uientiū deo monachoꝝ cetus adu
natus exiſteret: quadā nocte dū fi
nitis matutinarū ſolēnijs oēs fu
iſſent egreſſi: repente ſic tota ſtru
ctura ꝯcidit: vt lapis ſup lapidem
nō remaneret: p̄ter vnū parietez
puulum qui ſolus inter ruinas il
las ſtans repertus eſt. ¶L. vj.
Uir dei grauiter quidem tulit id
quod accidit ſed cito reſumptis vi
ribus ſancti deſiderij totuz ipſum
ſpacium edificandi monaſterij in
altitudinē mali naualis effodiens
rurſuz fundamenta iecit: otiuſq;
ꝯſumatū: quinto nonas maij mo
naſteriū dedicauit. Porro de lapi/
dibꝰ ſtructure prioris: clauſtrū cū
officinis conſtruxit. T. ¶Euāgel.
Hō q̄dā pegre. vt i cōi. lxix. R. vij.
Iſte hō pfecit. lxviij. R. viij. Lau
demꝰ dn̄m in beati antiſtitis heri
berti meritis glorioſis. Ad ſepul/
crum eius egri veniunt ꝛ ſanant.
v. Venerabilis deꝰ qui aſſiduis be
atū heribertū miraculis chorruſca
ri facit. Ad. R. ix. Sint lūbi. cū lau.
Ecce ſacerdos. Cete. oīa vt in cōi de
confeſ. Coll. ut s̄. cū an̄. ꝛ ſuffr. de fe/
ria. ¶Prima de tpe. Lect. hor. mixti.
¶Scđe veſ. de ſctō heriberto p oīa vt
in cōi habet cū coll. ut s̄. ꝛ ſuffr. de ſctā
gertrude ſcz Simile eſt regnuz. vt i
cōmuni. v. Specie tua. Coll. vt iſra
Deiñ an̄. et ſuffr. de feria. Si tn̄ pre/
dictuz feſtū ſcz heriberti venerit in ſe/
xtā feriā ante dn̄icam Reminiſcere
aut Oculi. aut Letare. aut Iudica.
tunc nō habet. ij. vs̄. ſz tm̄ ſuffr. q; tūc
ex quo gertrudis non pōt hr̄e. ij. vs̄.
dicunt ſaltē prime veſ. de ſctā gertru/
de. p oīa vt in cōmuni de vna vgine
habet. cum ſuffra. d̄ ſancto heriberto
ꝛ an̄. ꝛ ſuffra. de feria. Si vo feſtum
heriberti venerit in ſabba. tunc iteruz
nō habet. ij. vs̄. q; tunc dicunt prime
veſ. de dn̄ica. cuz ſuffr. de ſctō heriber
to ꝛ cum an̄. ꝛ ſuffr. de feria.
¶☞ De ſancta Gertrude Coll'a.
Omnipotens ſempiterne de/
us caſtoꝝ corpoꝝ et mentiuz
cōſeruator ꝛ cuſtos: pijs eccl'ie tue
precibꝰ adeſſe dignare: ꝛ intercedē
te btā gertrude virgine tua men/
tibus noſtris pius illabere: ꝛ ſpi/
ritualis vite nobis tribue purita
tem. P. cum an̄. ꝛ ſuffra. de fer. ꝛc.
¶Cōpl. de tpe. Si venerit in aliquā
dn̄icaz an̄ palma. trāſfert ſine pri. ve
ſpe. in feriā. ij. ſeq̄n. ſaluis vts̄. in no
tabilibꝰ. ¶Ad mat. Inuit. ꝛ cet. oīa
vt in cōi de vginibus. ¶Lcō prima.
Beata gertrudis fuit filia pi/
pini groſſi: qui fuit pauꝰ kar

lomanni regis francorũ. hec a iu/
uentute ſponſum ſibi xp̄m elegit:
et in monaſterio qḋ niuella dr̄ cuꝫ
multis ancillis dei viuēs. deuotiſ
ſime mltis miraclis effulſit. In q̇
p̄mo actiuā in ſororꝫ regimine te/
nuit vitā: ⁊ deinde ad ꝯtēplatiuaꝫ
quā ſumme ſitiebat aduolabat vt
in diuis laudibus ſtudioſior fieret
atqꝫ ſororib⁹ religioſis mōaſteriũ
int⁹ regendũ cōmiſit: expletoqꝫ vi
te ſue tp̄e glioſo fine adepto requi
Igit̄ cũ eſſet (euit in pace. L. ſcd̄a.
in domo parentũ ſec⁹ pedes beate
mēorie hptane mr̄is ſue die ac no
cte v̇bo ⁊ exēplo meditabat̄. deo ca
ra. ⁊ oībus amata ſup coetaneas
ſuas creſcebat: h̄ primũ electōnis
ſue in xp̄i ſeruitio initiũ fuit. L. iij.
Cũ igit̄ pippin⁹ genitor ſu⁹ regeꝫ
dagobertuꝫ domui ſue ad nobile
prandiũ inuitaſſet: adueniēs ibi/
dē peſtifer hō fili⁹ ducis auſtraſio
rũ poſtulans a rege ſibi copulari
in mr̄imoniũ virginē gertrudim
Placuit ⁊ pa (ſm ſcl̄m. L. q̄rta
tri. puelle ſuaſit vt in ſua p̄ñ
tia cũ mr̄e ſua fuiſſet euocata: illiſ
aũt ignorantib⁹ ꝓpter quā cauſaꝫ
rex vocaret infantē: interrogata in
ter epulas a rege. ſi illũ puerũ au
ro fabricatũ: ſericis indutũ in ſpō/
ſum accipe vellet: dixit ſe xp̄m ſpō
ſum hr̄e ꝑ quo nullũ cōmutare co
Poſt annos aũt (gitaret. L. v.
q̄ttuordecim pr̄ ei⁹ pippin⁹ ex h̄ ſe/
cula migrauit. Gertrudis aũt mr̄eꝫ
ſecuta ei ſuiebat: ⁊ cũ anxiaret̄ cu
ris de diſpoſitiōe regni de⁹ ſanctũ
amandũ p̄ſulē ei coadiutorē dedit
Qui amādus eis monaſte (L. vj.
riũ ſtruxit: in q̇ ambe tā mater q̄ꝫ
filia ſacro velamie inſignite: quā
tas pſecutiōes ac penurias ab e/
mulis fuerint ꝑpeſſe longũ ſcribe
re eſſet. Tu. ¶ Euangel. Sīle eſt re
gnũ celorꝫ theſauro. vt in cōi de v/
ginib⁹. lxxiij ¶ Añ lau. v. ⁊ Lau. ⁊c̄
vt in cōi cuꝫ coll. vts̄. et cũ añ. ⁊ ſuff.
de fer. ¶ Prima de tp̄e. Cete. hor. mix
tim. ¶ In. ij. vs̄. etiā vt in cōi cũ coll.
uts̄. et cuꝫ añ. ⁊ ſuffr. de fer. niſi vene
rit in ſabbatũ aut ſup̄. tunc nō h̄ꝫ. ij.
vs̄. ß tm̄ ſuffr. ¶ Nota ſi feſtũ ſancti
bn̄dicti venerit in dn̄icā aliquā ante
palma. anticipabit̄ cuꝫ pri. veſ. in ſab
ba. p̄cedens ſine. ij. vs̄. Si venerit in
dn̄icā palma. tũc anticipabit̄ cuꝫ pri.
vs̄. in fer. vj. añ pal. ⁊ nō h̄ꝫ. ij. vs̄. ß
tm̄ ſuff. ꝑpter feſtũ annũciatō. marie
qḋ anticipādo ſeruabit̄ in ſab. ſeq̄nti.

De ſancto benedicto

Ad pri. vs̄. ꝑ oīa vt in cōi de vno ab/
Omni (ba. ſignat̄. lxviij. Col.
potēs ſempit̄ne ds̄ q̇ hodier
na die carnis eductũ ergaſtło btiſ
ſimũ ꝯfeſſorē tuũ bn̄dictũ ſbleua/
ſti ad celũ. ꝯcede q̄s h̄ feſta famuliſ
tuis celebrātib⁹ cũctorꝫ veniā deli/
ctorꝫ vt q̇ exultātib⁹ aīs ei⁹ claritati
ꝯgaudēt: ip̄o apḋ te intueniēte cō
ſocient̄ ⁊ merit⁹ P. Añ. ⁊ ſuff. de fer.
L Cōpl. de tp̄e. ¶ Ad mat. Inuit. ⁊c̄.
oīa vt in cōi de vno abba. ¶ L. pri.
Fuit vir vite venerabilis ope
et noie bn̄dictus: q̇ liberiori
genere ex ꝓuincia nurſie exort⁹ ro
me liberalib⁹ lr̄aꝫ ſtudijs tradit⁹
fuerat. Sꝫ cũ in eis mltos ire p ab
rupta viciorꝫ cerneret: relictiſqꝫ oī
bus petere deſ̄ta decreuiſſet: nu/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

trix eiꝰ q̄ hunc artius amabat ſo/
Cūqꝫ ad lo (la eū eſt ſecuta. Le.ij.
cū veniſſent q̇ effide dr: ⁊ ibidē de/
morarēt: ꝑdicta nutrix eiꝰ ad pur/
gandū triticū a vicinis mlierībꝰ ꝑ
ſtari ſibi capiſteriū petijt. Qḋ ſuꝑ
menſaꝫ incaute derelictū caſu fra
ctū eſt ſic ꝙ in duabꝰ ꝑtibꝰ diuiſuꝫ
inueniret. Qḋ vt rediēs in domū
nutrix inuenit vehemētiſſime fle
Bn̄dictꝰ aūt cū (re cepit. Le.iij.
nutricē ſuā ꝓ fracto capiſterio fle
re ꝯſpiceret ꝯpaſſus eiꝰ dolori par
tes capiſterij accepit ſeſe cū lacri/
mis in orōnē dedit ⁊ facta orōe ſur
gēs ita iuxta ſe vas ſanū repit vt i
eo inueniri fracture veſtigia nll'a
potuiſſent. Mox aūt nutricē ſuaꝫ
blāde ꝯſolatꝰ ei ſanū capiſterium
Unc bn̄di (reddidit. Le.q̄rta.
Actus ne vite huiꝰ fauoribꝰ ex
tolleret nutricē ſuaꝫ occlte fugiēs
deſertū petijt. Quē monachꝰ qui
daꝫ romanꝰ noīe repit ⁊ q̇ tēderet
req̇ſiuit. cuiꝰ cū deſideriū cognouiſſꝫ
⁊ ſecretū tenuit ⁊ adiutoriū impē/
dit eiqꝫ ſctē ꝯuerſatōis habitū tra
dēs inquantū licuit miſtrauit. T.
Uir aūt dei i artiſſimo ſpe (Le.v.
cu ſe tradidit. vbi tribꝰ annis exce
pto romano mōacho hoībꝰ inco/
gnitꝰ māſit. Qui videlicꝫ romanꝰ
nō lōge in mōaſterio degēs quē ſi
bi ad māducādūꝫ ſurripe poterat
diebꝰ certis bn̄dicto panē ferebat.
Cū iā vo opꝰ deꝰ ⁊ roma (Le.vj.
nū vellet a labore q̇eſcere et bn̄di/
cti vitā in exēplū hoībus declara/
re cuidā ꝑſbptero longe manēti q̇
refectiōeꝫ ſibi in paſcali feſto paue
rat ꝑ viſuꝫ dn̄s apparēs ait. Tu ti/
bi delicias ꝑparas ⁊ ſeruus meus
in illo loco fame cruciatꝛ. Qui ꝓti/
nus ſurrexit ⁊ virū dei ꝑ abrupta
montiū. ꝑ ꝯcaua valliū: ꝑ defoſſa
terraꝝ q̄ſiuit eūqꝫ in ſpecu inueni
ens cibū obtulit. Tu. ¶Euāgeliū.
Uigilate. vtſ̄ in cōi. lxx. cum laud.
Quiqꝫ dn̄e talē. lxix. Reqre ꝺ vno
abba. in cōi cum coll'. utſ̄. ⁊ caꝫ an̄. et
ſuff. de fer̄. ¶Prima de tp̄e. Cet. hor̄.
mixtim. Uſ̄. vt in cōi de vno abba.
caꝫ coll'. utſ̄. et cuꝫ an̄. ⁊ ſuffra. de feri.
niſi venerit in ſabba. aut ſup̄ tūc non
hꝫ. ij. vſ̄. ß tm̄ ſuffra. Si venerit ꝑdi
ctū feſtū anticipādo in ꝓfeſto ſcti he/
riberti ſeruandū. tūc etiā nō hꝫ. ij. vſ̄
ß tm̄ ſuffra. q ꝺ erit Similabo eū. qꝫ
an̄. Iſte hō. tunc ꝑhabita eſt ſuꝑ ma
gnificat in ꝑri. vſ̄. heriberti. v. Iuſtꝰ
vt pal. Coſl'. de ſctō bn̄dicto. utſ̄. caꝫ
an̄. ⁊ ſuff. de fer̄. ¶Notandū ſi feſtuꝫ
annūciatiōis beate marie v̓ginis ve
nerit in dn̄icā Oculi. ā. Letare. tunc
anticipabit̄ in ſab. ꝑced. tā i choro q̄ꝫ i
foro celebrā. Et hꝫ. ij. vſ̄. cū ſuf. ꝺ dn̄i
ca Si vo vene. in dn̄icaꝫ paſſio. dn̄i.
tūc anticipabit̄ etiā in ſab. ꝑced. tā i
choro q̄ꝫ i foro celebrā. Et dictꝫ. ij. veſ.
de feſto annūcia. pꝰ Bn̄dica. do. im/
ponit̄ Cap̄. Corpꝰ meū de. cū R. hẏ.
et v. ꝑ oīa vt in ꝑri. veſ. dn̄ice paſſio.
habet̄. Deīn pſ̄. Magt. cū an̄. ⁊ coll'
etiā vt i dn̄ica paſſio. in ꝑri. veſ. hr̄ ſi/
ne ſuff. Cōpl'. de tp̄e. Si vo ꝑdictuꝫ
feſtū venerit in dn̄icā pal. aut hebꝺ.
pal. aut in die paſce aut i hebꝺ. paſce.
tunc ſꝑ anticipabit̄ in vigi. palma.
tā in choro q̄ꝫ in foro ſolēniter celebrā/
dum. Et dictis. ij. veſ. de feſto annū
ciationis poſt Benedicamus dn̄o.
imponatur Cap̄. Chriſtꝰ vulnera/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tus eſt. cum ℟. hym. ⁊ ℣. ꝓ omnia vt
in pri. veſ. palma. hr̄. Scīn ps̄. Ma/
gnificat. cum añ. ⁊ coll'. etiã vt i pri.
veſ. palma. hr̄. Si vo venerit in ali/
um diem añ palma. tunc ibidē ſerua
uabit'. Et finitis. ij. vs̄. poſt coll'. ſine
concluſione dicet' añ. cũ ſuffr̄. de fer.

In feſto annunciatio/

nis beate marie v̾ginis Ad pri. veſpe
Odor tuus (ras tm̄ hec An̄.
O ſancta dei genitrix ſicut o/
dor balſami quaſi liliũ ſic
efflorebit dei genitrix virgo. ps̄. fe
riales. ¶ Capm̄. Eſaie. vij. ca.
Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet fi/
liũ ⁊ vocabit nomen eius emanu
el. butirũ ⁊ mel comedet vt ſciat re
probare malũ ⁊ eligē bonũ. Deo.
℟. Chriſti virgo dilectiſſima v̾tu/
tũ operatrix opē fer miſeris. Sub
ueni dn̄a clamantib⁹ ad te iugiter
℣. Qm̄ pctõꝝ mole ꝓmimur ⁊ non
eſt q̇ adiuuet. Subue. Gl̄a Sbue.
Etiã d' Gl̄ia pr̄i. ſi venerit p⁹ dn̄icã
in paſſione dn̄i. ¶ Hym.
Fit porta xp̄i puia referta ple
na gr̄a trãſitq; rex ⁊ ꝑmanet clau
ſa vt fuit ꝑ ſecula. Gen⁹ ſupni lu/
minis ꝓceſſit aula virginis ſpon/
ſus redēptor cõditor ſue gigas ec/
cleſie. Honor matris ⁊ gaudium
immenſa ſpes credentiũ per atra
mortis pocula: reſoluit noſtra cri
mina. Deo pr̄i. ℣. Aue maria gr̄a
plena dn̄s tecũ. Sup. mgt añ. In
greſſus ãgelus ad mariã ait aue
maria gr̄a plena dn̄s tecũ. Coll'a.
Deus q̇ de bt̄e marie virginiſ
vtero v̾bũ tuũ ãgelo annũci
ante carnē ſuſcipe voluiſti: preſta
ſupplicibus tuis: vt qui vere eam
dei genitricẽ credim⁹ eius apd̄ te
interceſſionib⁹ adiuuemur. Per eũ.
Deinde añ. ⁊ ſuffra. de feria ⁊c. Ad
compl'. hym. Fit porta. cum. ℣. Ho/
nor ma. Deo pr̄i. Cap. ⁊ ℣. vts̄. Ex
nunc di. añ. Alma redēptoris ma/
ter que puia celi porta manens et
ſtella maris ſuccurre cadenti ſur/
gere qui curat ꝑpſo tu que genui/
ſti natura mirante tuũ ſctm̄ geni
torem. virgo prius ac poſteri⁹ ga/
brielis ab ore ſumēs illud aue pec
catoꝝ miſerere. Kyriel'. ẽ. ⁊c. vt in
pſal'. Poſt Carnis. ℣. Poſt ꝑtum.
Coll'. vts̄. ¶ Ad matuti. Inuitatori.
Aue maria gr̄a plena. Dn̄s tecũ
ps̄. Veite. ¶ In. j. noct'. An̄. Miſſus
eſt angelus gabriel a deo in ciuita
tē nazareth ad virginē deſponſa/
tã viro cui nomē ioſeph. ps̄. Dn̄e
dn̄s nr̄. j. An̄. Ingreſſus angelus
ad mariã ait aue maria gr̄a ple/
na dn̄s tecũ. ps̄. Celi en. v. An̄. Ma
ria turbat' in ſermone angeli: ⁊ co
gitabat qualis eſſet hec ſalutatio.
ps̄. Dn̄i eſt ter. xxiiij. ℣. Egrediet'
v̾ga de radice yeſſe. Et flos de ra/
dice eius aſcēdet. ¶ Lcõ. j. Sermo
Vos inquã cõ (Auguſtini epi.
uenio o iudei qui vſq; in ho/
diernũ diē negaſtis filiũ dei. Non/
ne vox veſtra eſt illa: qñ videbat'
illũ miracula facientē atq; tēptã/
tes dicebatis. Si tu es xp̄s dic nob
palã. Ille aũt vos ad ꝯſideratiõe
miraculoꝝ mittebat dicēs: opa q̄
ego facio: ipa teſtimoniũ ꝑhibent
de me. T. ℟. Ingreſſus angelus
ad mariã ait. Aue maria gr̄a ple/
na dn̄s tecũ. ℣. Bn̄dicta tu in mu/

lierib⁹ ⁊ benedictus fructus ven/
tris tui Amen. ¶Lcō. ij.
O Judei vos nō agnoſcētes ſal
uatoꝛē q̇ oꝑabat̄ ſalutē in medio
terre vr̄e adijcientes in malo ait̄:
Tu de teipō teſtimoniū dicis: teſti
moniū tuū nō eſt veꝝ. Sed ad hec
q̇d ille r̄nderit aduertere noluiſt̄.
Nōne ſcriptū eſt in lege vr̄a: ꝙ du
oꝝ hoīm teſtimoniū verū ſit. ℞.
Benedicta tu in mulierib⁹. Et be
nedict⁹ fructus vētris tui. v⁹. Aue
maria grā plena dn̄s tecū. Et bn̄.
P Reuaricatoꝛes legis ¶L. iij
attēdite legē. Teſtimoniū q̄/
ritis de xp̄o. Jn lege vr̄a ſcriptū ē
ꝙ duoꝝ hoīm teſtimoniū verū ſit.
Procedāt ex lege vr̄a non tm̄ duo:
ſed etiam plures teſtes xp̄i. ⁊ ꝯuin
cāt auditoꝛes legis non factoꝛes.
Dic yſaia teſtimoniū de xp̄o. Ecce
inquit v̇go ꝯcipiet et pariet filiū ⁊
vocabit̄ nomē ei⁹ emanuel: q̇d in/
terp̄tatū eſt nobiſcū d̄s. Tu āt. ℞.
Maria vt audiuit turbata ē in ſer
mone angeli. Et cogitabat q̄lis eſ
ſet iſta ſalutatio. v. Quō fiet iſtud
ait maria ad angelū: q꞉ viru; non
coḡſco. Et. Glia. Et. ¶Jn. ij. noct.
An̄. Rn̄dens aūt āgelus dixit ad
mariā: ne timeas maria inueni/
ſti eīm grā; apud dn̄m. p̄s. Eructa
uit. xliiij. An̄. Ecce v̇go cōcipies et
paries filiū ⁊ vocabit̄ nomē ei⁹ ie/
ſus: hic erit magn⁹ ⁊ filius altiſſi/
mi vocabit̄. p̄s. De⁹ nr̄ refu. xlv. an̄
Dabit illi d̄s ſedē dauid p̄ris ei⁹ ⁊
regnabit in domo iacob ineternū
⁊ regni eius nō erit finis. p̄s. Fun
damen. lxxxvi. v. Egredietur dn̄s d̄ lo/
co ſctō ſuo. Veniet ⁊ ſaluum faciet
ꝑp̄lm ſuū. Poſt P̄r nr̄. v. Egredietur
A Ccedat (v̇go. vrs. ¶Lcō q̄rta
⁊ alius teſtis. Dic ⁊ tu hiere
mia teſtimoniū de xp̄o. Hic eſt in/
q̇t deus noſter ⁊ nō eſtimabit̄ ali⁹
abſq꞉ illo. Hic adinuenit oēm viā;
ſciētie: ⁊ dedit illā iacob puero ſuo
⁊ iſrl̄ dilecto ſuo. Poſt h̄ in terr̄ vi/
ſus eſt ⁊ cū hoībus ꝯuerſatus eſt.
Ecce duo teſtes ydonei ex lege vr̄a
ex quoꝝ teſtimonio nō ſunt ꝯpun
cta coꝛda vr̄a Tu. ℞. Dixit ange/
lus ad mariam ne timeas maria.
Jnueniſti grā; apud dn̄m. v. Ecce
ꝯcipies ⁊ paries filiū ⁊ vocab̄ no/
mē eius ieſum. Jnueni. ¶Lcō. v.
S Ed alij atq꞉ alij ex lege xp̄i te/
ſtes introducant̄: vt frontes
duriſſime inimicoꝝ ꝯterant̄. Veni
at ille daniel ſanctus. iuuenis quī
dē etate: ſenioꝛ autē ſcientia ⁊ mā
ſuetudie ꝯuincat oēs falſos teſtes:
ſicut ꝯuicit ſenioꝛes īpudicos: ita
ſuo teſtīonio xp̄i ꝯterat inimicos:
Dic ſancte daniel de xp̄o q̇d noſti.
Cū venerit inq̇t ſanct⁹ ſanctoꝝ ceſ
ſabit vnctio vr̄a. Tu. ℞. Ecce ꝯci/
pies ⁊ paries filiū. Et vocabit̄ no/
mē ei⁹ ieſus. v. Hic erit magn⁹ ⁊ fi
lius altiſſimi vocabit̄. et dabit illi
dn̄s d̄s ſedē dauid p̄ris eius. Et.
A Ccedat ⁊ ali⁹ teſt̄. Dic ¶L. vj
⁊ tu abacuc ꝑpha teſtimoni/
um de xp̄o. Dn̄e inq̇t audiui audi
tū tuū ⁊ timui: ꝯſideraui oꝑa tua
⁊ expaui. Que oꝑa dei iſte mirat⁹
expauit: Nūq̇d fabricā mūdi iſte mi
rat⁹ expauit: Abſit. S; audi q̇d ex/
pauit. Jn medio duū aīaliū coḡſce
ris: q꞉ q̄uſq꞉ deſcēdiſti expaueſcē me
feciſti v̇bū ꝑ q̇d facta ſunt oīa. Tu.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

℟. Dabit illi dn̄s deꝰ ſedez dauid
patris eiꝰ. Et regnabit in domo ia
cob ineternū. ℣. Et regni eius non
erit finis. Et. Glīa. Et. ¶ In. iij. no
ctur. An̄. Dixit autē maria ad an/
gelū quō fiet iſtud qm̄ virū nō co/
gnoſco: ⁊ rn̄dit angelus: ſpūſſan/
ctus ſupueniet in te ⁊ virtꝰ altiſſi/
mi obumbrabit tibi. ps̄. Canta. j.
xxvij. An̄. Ideoqꝫ ⁊ qđ naſcetᷣ ex te
ſanctū vocabitᷣ filius dei. ps̄. Dn̄s
reg̃. exul. xxvij. An̄. Dixit aūt ma
ria ad angelū: ecce ancilla dn̄i fiat
mihi ſcḋm v̄bū tuū. ps̄. Cantate. ij.
xxviij. ℣. Ex ſpon ſpecies decoris
eius. Deus nr̄ manifeſte veniet.
In illo tē. Miſ ⌊ Scḋm Lucā. j
ſus eſt angelus gabriel a deo
in ciuitatē galilee cui nomē naza/
reth. ad virginē deſponſataz viro
cui nomē erat ioſeph de domo da/
uid ⁊ nomē virginis maria. Et re
Cur ip̄e ⌊ liq̃. Omelᷣ. vene. bede.
dn̄s nō de ſimplici v̓gine ſed
de deſpōſata viro ꝯcipi ⁊ naſci vo/
luerit. plrime a p̄ribus rōnabiles
cauſe ꝓferuntᷣ. E quibꝰ pmarima
ē ne velut ſtupri rea dānaretᷣ. ſi vi
rū nō hn̄s filiū ꝓcrearet. Deinde
vt i his que domeſtica cura natu/
raliter exigebat puerpa ſolatio ſu
ſtentaretᷣ virili. Tu. ℟. Dixit aūt
maria ad angelū. Ecce ancilla dn̄i
fiat mihi ſcḋm verbū tuū. ℣. Spūſ/
ſanctꝰ ſupueniet in te. cū rn̄diſſet
angelus ait maria. Ecce. ¶ L. viij.
Oportebat mariaz hr̄e virū q̇
⁊ teſtis integritatis eiꝰ certiſ
ſimꝰ ⁊ nati ex ea dn̄i ac ſaluatoris
nr̄i eſſet nutritiꝰ fideliſſimꝰ. Qui/
qꝫ ⁊ ꝓ eo puulo ſcḋm legem hoſtias
ad tēpluz deferret. ⁊ eū inſtāte pſe
cutiōis articulo in egyptū cū mr̄e
ferret ac referret aliaqꝫ illi pplu/
ra que aſſūpte hūanitatis fragili
tas poſcebat neceſſaria miniſtra/
ret. Tu. ℟. Deſcēdit de celis d̄s ve
rus ex pr̄e miſſus introiuit in vte
rū virgīs nob̄ vt appareret viſibilᷣ
indutꝰ carne hūana ſine pctī ma/
cula. Et exiuit p clauſaz portā deꝰ
⁊ hō verꝰ lux ⁊ vita ꝯditor mūdi. ℣.
Tanq̃ꝫ ſponſus dn̄s ꝓcedēs de tha
Necp̄te ⌊ lamo ſuo. Et. ⌊ L. ix.
reūduz eſt qꝫ btā dei genitrix
meritis p̄cipuis etiā noīe teſtimo
niuz reddidit. Inṫpretatᷣ em̄ ſtella
maris. Et ipſa q̄ſi ſidus eximiū. in
ter fluctꝰ ſcl̄i labentis gr̄a p̓uilegij
ſpecialis effulſit. Ingreſſus ange
lus ad eā dixit. Aue maria gratia
plena dn̄s tecū bn̄dicta tu in muli
eribꝰ. Que ſalutatio q̄ꝫtuz hūane
ꝯſuetudini inaudita tm̄ ē btē ma/
rie dignitati ꝯgrua. Tu. ℟. Quō
fiet iſtḋ rn̄dens ait maria. qꝛ virū
nō cognoſco. angelus ad hec. Spi
rituſſctūs ſupueniet i te ⁊ v̓tus al
tiſſimi obūbrabit tibi. ℣. Ideoqꝫ et
qđ naſcetᷣ ex te ſctm̄ vocabitᷣ filiꝰ dī.
Spūſ. Glīa. Spūſ. Te deū d̄r. ⌊ An
te lau. ℣. Ex ſpō ſpe. vts̄. in. iij. noc.
Qn̄ venit ergo ſacri ⌊ Ad laud. an̄.
plenitudo tēporis: miſſus ē ab ar
ce patris natus orbis ꝯditor in ter
ris. ps̄. Dn̄s reg̃. cū cete. ps̄. vj. An̄.
Verbum ſupnū a patre ante tē/
pora genitū hodie ꝓ nobis factuz
caro exinaniuit ſemetipſum. An̄.
Beatus auctor ſeculi ſeruile cor/
pus induit vt carne carnem libe/
rat ne perderet quos condidit. An̄.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Clauſa parentis viſcera celeſtis
intrat gratia venter puelle baiu/
lat ſecreta q̄ non nouerat. An̄. Do
mus pudici pectoris templū repē
te fit dei intacta neſciēs viru3 v̇bo
ↄcepit filium. Cap. Ecce virgo. vt
ſup̄. v̇. Aue maria. Super benc. an̄.
Hec eſt dies qua3 fecit dn̄s: hodie
dn̄s afflictione3 p̄pl'i ſui reſpexit et
redēptione3 miſit: hodie mortem
quā femina intulit femina fuga/
uit: hodie deus homo factus id q̊d
fuit permāſit: ⁊ q̊d nō erat aſſum
pſit: ergo exordiū noſtre redēptio
nis deuote recolam⁹: ⁊ exultemuſ
dicentes: gloria tibi dn̄e. ¶ Nota q̄
hec v̇ba ſc3 hodie de⁹ homo fact⁹ eſt
in an̄. p̄dicta dicenda ſunt flexis geni
bus deuote ⁊ tractim. Coll'. vtſ̄. De
inde an̄. et ſuffra. de die. ¶ Ad primā
hẏ̄. Fit porta. v̇. Honor. v̇. Deo p̄ri
An̄. Qn̄ ve. vtſ̄. p̄s. De⁹ in nomie.
Cap. vtſ̄. ℞. Xp̄e fili. v̇. Qui ſe. cū
Glia p̄ri. Etiā ſi fuerit infra hebd̊.
paſſio. v̇. Exurge dn̄e. cū ceter. vt in
pſal'. p⁹ Carnis. v̇. Poſt ptū. ¶ Ad
terciā hẏ̄. Gen⁹. v̇. Honor. v̇. Deo
pa. An̄. Verbū ſup. Cap. Ecce v̇go
℞. Veni ad liberādū Req̄re cū cet.
℞. et v̇. i dn̄ica p̄ri. aduē. lxxxviij. v̇
Timebūt. Coll'a vtſ̄. ¶ Ad. vj. hẏ̄.
Honor. v̇. Deo. An̄. Beat⁹ anctor.
Cap. et coll'. vtſ̄. ℞. Oſtende nobis
⁊c̄. v̇. Memēto nr̄i. ¶ Ad. ix. hym.
Honor. v̇. Deo pa. An̄. Dom⁹ pu/
dici. Cap. et coll'. vtſ̄. ℞. Sup te hie
ruſalē. v̇. Dn̄e d̄s vir. ¶ In. ij. vſ̄.
ſup p̄s. feria. an̄. Dom⁹ pudici. vtſ̄.
in laud. Sein̄ hẏ̄. Fit porta. Cap. et
v̇. vtſ̄. in veſ. Sup mḡt. an̄. Hec eſt
dies. vtſ̄. Coll'a etiā vtſ̄. Sein̄ an̄.
et ſuffra. de feria. ¶ Compl'. de tp̱e.
¶ Notandū q̄ feſtū ſancti ambroſij
ſp̱ h3 p̄ri. et. ij. veſ. exceptis ſabba. an
te paſſio. dn̄i ⁊ ſabba. ante palma. ſi
in illis venerit. tūc non h3. ij. veſ. ß tā
tū ſuffra. Si venerit in diē dn̄ica3 an
ticipabitur in ſabba. p̄cedens. Si ve
nerit in dn̄icam palmarū. aut in heb
do. tunc ſemp̱ anticipabit̄ in vigilia3
palmarū. Et ſeruabit̄ p̱ totū vt infra
habet̄. Si v̇o venerit in diē paſce aut
in hebd̊. paſca. tūc ſp̱ poſticipabit̄ cu3
p̄ri. veſ. in fer̄. ſcd̄a3 p⁹ octa. paſce. Et
p̱ tunc ſeruāde ſunt de eo tres lcō. tm̄
de euangel'. Ego ſum vitis vera. cū
cete. vt in p̱te eſtiuali de eo habetur

In feſto ſcti Ambroſij

Ad p̄ri. vſ̄. ſup p̄s. fer̄. An̄. Amauit
eū. Hẏ̄. Iſte ↄfeſ. Cap. Ecce ſacer.
Cet. oīa vt in cōi de confeſ. in ſemid̊.
Deus q̄ ho (feſt⁹ hr̄. lxvij. Col
diernā diē ſacratiſſimā nob
i bti ↄfeſſoris tui atq3 pōtificis am
broſij ſolēnitate tribuiſti: adeſto p̱
piti⁹ eccl'ie tue p̄cib⁹: vt cui⁹ gl'iam
p̄dicam⁹: eius meritis muniamur
⁊ ſuffragijs. P. Sein̄ an̄. ⁊ ſuff. d̊ fe
ria. ¶ Ad cōpl'. hẏ̄. Iſte ↄfeſ. cū duob⁹
vlt. v̇. Cap. Ecce ſac. v̇. Iuſt⁹ vt pal
Sr̄ nūc. an̄. Iſte hō. kyriel'. ⁊c̄. vt in
pſal'. p⁹ Carnis. v̇. Iuſtū ded̊. Coll'.
vt ſup̄. ¶ Ad mat. Inuitato. ⁊c̄. oīa
vt in communi de confeſſoribus.

Ambroſius infans ¶ Le. p̄ri.
in cuna poſitus cum dormi/
ret aperto ore: ſubito examen a/
pum adueniens faciem eius atq3
ora compleuit: ita vt ingredien/
di egrediendiq3 os frequentarent

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vices. Que pr̃ ne ab ancilla abige
rent̃ ꝓhibẽs: expectabat paterno
affectu q̃ fine illud miraculū clau
At ille q̃diu euo (deret. Tu. R. ij.
lātes in tantā altitudineꝫ eleuate
ſunt: vt hūanis oclis minime cer/
nerent̃. Quo facto territus pr̃ ait
Si vixerit infantul⁹ iſte: aliq̃d ma
Opabat̃ au (gni erit. Tu. R. iij.
tē iā dñs in ẜui ſui infantia: vt im
pleret̃ qđ ſcriptuꝫ eſt. Faui mellis
ẜmones boni. Iſtud em̄ examē a/
pū: ſcriptoꝝ nob̄ ipſi⁹ generabat
fauos: qui celeſtia dona nūciarēt:
⁊ mētes hoīm de terris ad celū eri
Excelſcēs (gerēt. Tu. R. q̃rta
aūt ambroſi⁹ in virū ꝯſulari
tatis ſuſcepit inſignia: vt regeret
liguriā emiliāqꝫ ꝓuincias: venit/
qꝫ mediolanū. Per idē tēpus mor
tuo auxētio arriane ꝑfidie ep̄o cuꝫ
ppl̄us ad ſeditionē ſurgeret in pe/
tēdo ep̄o: cauſa ſedande ſeditōnis
ꝑrexit ad eccl̄iam. Tu. R. quinta.
Ubi vo cū alloq̃ret̃ ppl̄um: ſubito
vox infantis fert̃ ſonuiſſe ambro/
ſiū ep̄m. Itaqꝫ tā arriani q̃ȝ catho/
lici q̃ ſibi inuicē diſſidebāt: hunc or
dinari ep̄m repēte mirabili ⁊ icre
dibili ꝯcordia ꝯſenſerūt. Tu. R. vj.
Quo ille cognito egreſſus eccl̄iaꝫ
tribunal ſibi parari fecit: et cōtra
ꝯſuetudinē ſuā tormēta perſonis
iuſſit adhiberi: ⁊ reuertēs domū:
publicas mlr̄es publice ad ſe in/
gredi fecit: ad h̄ tm̄: vt viſis his po
puli intētio reuocaret̃. At vo ppl̄s
clamabat. Peccatū tuuꝫ ſup nos.
At ille cū nihil ꝓficeret fugā para
uit. Sed inuent⁹ ⁊ adductus medi
olanū cū diuti⁹ reſiſtere nō poſſet·
poſtulauit ſe non niſi a catholico
ep̄o baptizari. Baptizat⁹ itaqꝫ fer
tur oīa eccl̄iaſtica officia impleſſe:
atqꝫ octaua die ep̄s ordinat⁹ eſt cū
ſumma gr̄a ⁊ leticia cunctorū. T.
¶Euangel̄. Vos eſtis ſal terre. vt
in cōi de cōfeſ. lxix. Te deū d:. ¶An
te laudes. v. Iuſtū dedux. Ad lau
des añ. Ecce ſacerdos. cū cete. ꝑ totū
vt in cōi cū Coll̄. vtš. ⁊ cū añ. ⁊ ſuffr̄.
de fer̄. ¶Ad pri. et ad cet. hoš ꝑ oīa vt
in cōi cū coll̄. vtš. ¶Scđe veſ. etiā vt
in cōi cū coll̄. vtš ⁊ añ. et ſuffr̄. de fer̄.
Si venerit in diē aut infra hebđ. pa
ſcalē. tūc ſꝑ poſticipabit̄ cū pri. vš in
fer̄. ij. p⁹ oct. paſce. Et ꝑ tūc ſeruabit̄
de eodē ꝑ oīa vt de vno cōfeſ. habēte
omel̄. infra paſce ⁊ penth. notat̄. Re/
quire. ſ. in cōi paſcali cū coll̄. ſua vtš.
Si venerit in dñicaꝫ aliquā p⁹ octa.
paſce. tūc anticipabit̄ in ſabbatū pre/
cedens ſine. ij. veſ. Si in diem clauo/
rū et lancee. tunc anticipabit̄ in quin
tam feriā etiā ſiñ. ij. veſꝑis.

Ad omnitenētis lau/
deꝫ: ⁊ clericoꝝ oculorū releuamen
maximū nec nō animaꝝ fideliū ſa
luteꝫ hiemalis breuiarij ꝑs: ſum/
ma lucubratiōe correcta: ſupfluis
quibuſdā reiectis: ⁊ neceſſarijs q̃/
buſdā additis. Per me Hermānū
Būgart. de Ketwich Ciuē Colon̄.
ibidē in āntiquo foro eregiōe ſancti
Martini maioris morantē. teuto
nico ẜmone. Tzo dē wilden māne.
Sub gracioſiſſimo necnō illuſtriſ
ſimo dño: dño Hermāno d̉ haſſia.
Archiep̄o Colon̄. āno ei⁹. xxj. Nec/
nō In āno Iubileo ⁊ āno a natiui.
M. q̃ncenteſimo Explicit̄ feliciť.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf